Koviloor Digital Library

SREE VINAYAKA MANDIR COMMITTEE (Regd.)

AB-BLOCK, SAROJINI NAGAR, NEW DELHI - 110023

Phone : 670924

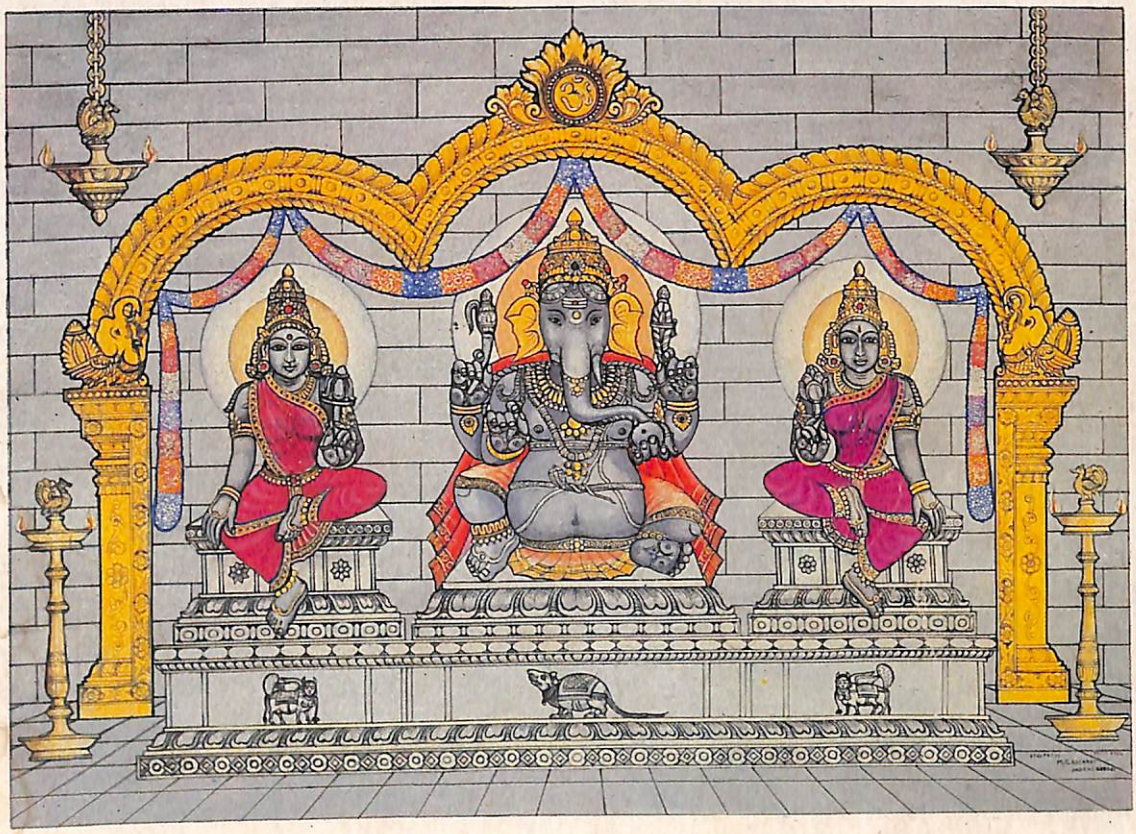

ACC NO 36836

SECOND JEERNODHARANA KHUMBABHISHEKAM 1985

SOUVENIR

Koviloor Digital Library

Koviloor Digital Library

78-2

SECOND JEERNODHARANA KHUMBABISHEKAM

1985

SOUVENIR

KOVILOOR ANDAVAR LIBRARY, KOVILOOR
A. No. 36836

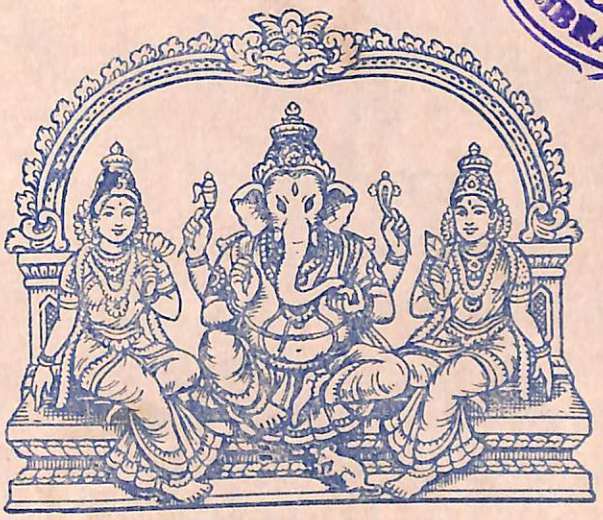

SREE VINAYAKA MANDIR COMMITTEE (Regd)
AB - BLOCK, SAROJINI NAGAR
NEW DELHI
110023

Koviloor Digital Library

Koviloor Digital Library

சமர்ப்பணம்

ஓம் ஸ்ரீகணேசாய நமஃ

கருணை மதம் பொழி முகத்துக் கணேசரவர்
நமக்கு அறிவுத் தொழிலுமான
அருளென்னு முண்மையை எவரும் அறிய அவர்
உமையின் அவதரித்த ஞான்றும்
ஒரு முனியோம்பியதழிலின் அவதரித்த
ஞான்று முடனுகித் தோன்றித்
திருவுளத்தின் வழி திறக்கும் சித்தி புத்தி
எனுமிவர்தாள் சென்னி சேர்ப்பாம்

* *

DEDICATION

Om Sree Ganesaya Namaha

Let us prostrate at His Lotus feet
Who incarnated in this World
Through the kind Divine Mother Uma
As the Embodiment of Success and Knowledge
To establish by his ever graceful face
That he is himself the wisdom and work
Unto that Lotus feet we humbly dedicate
this Souvenir.

Koviloor Digital Library

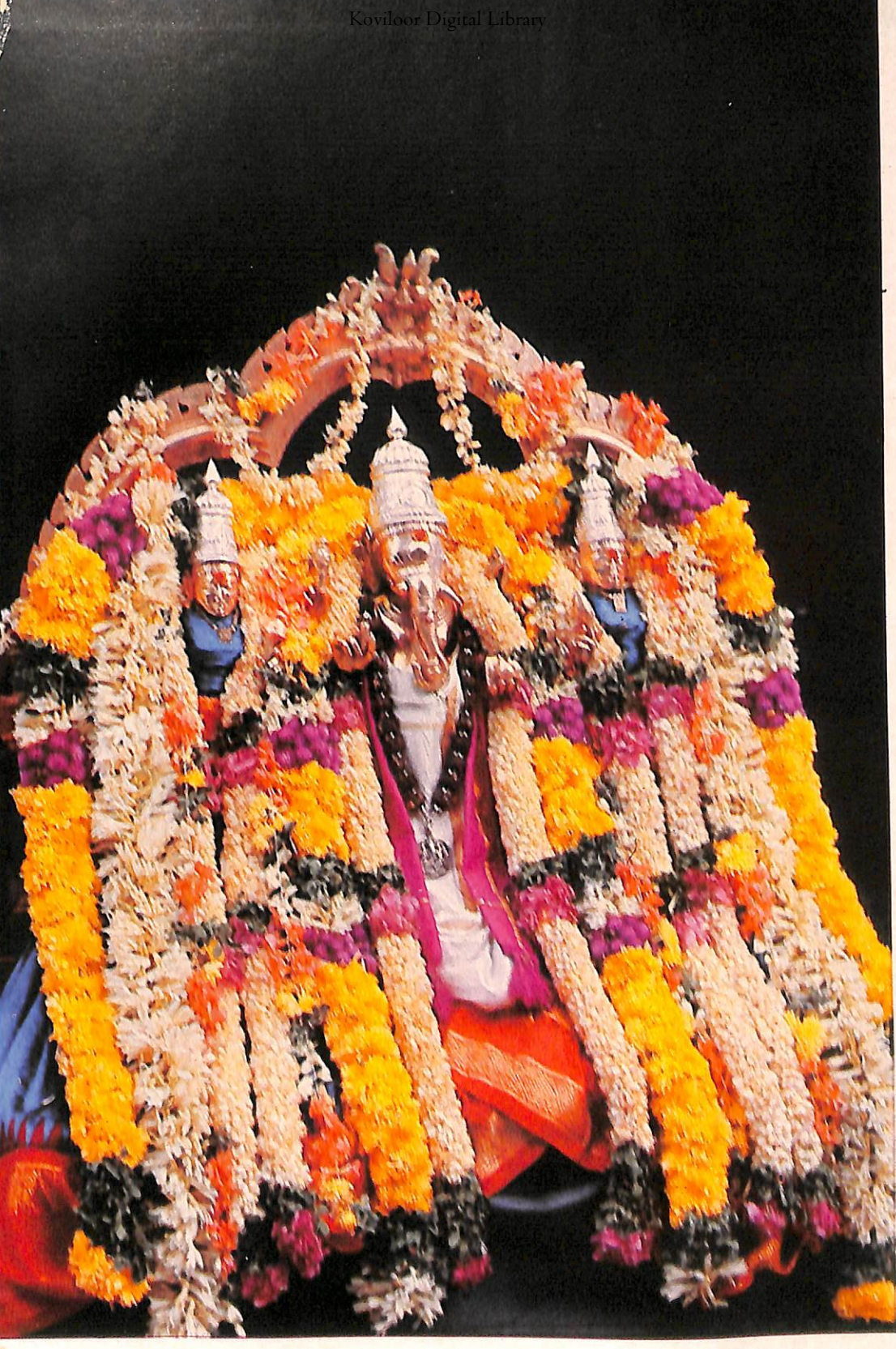

Koviloor Digital Library

Koviloor Digital Library

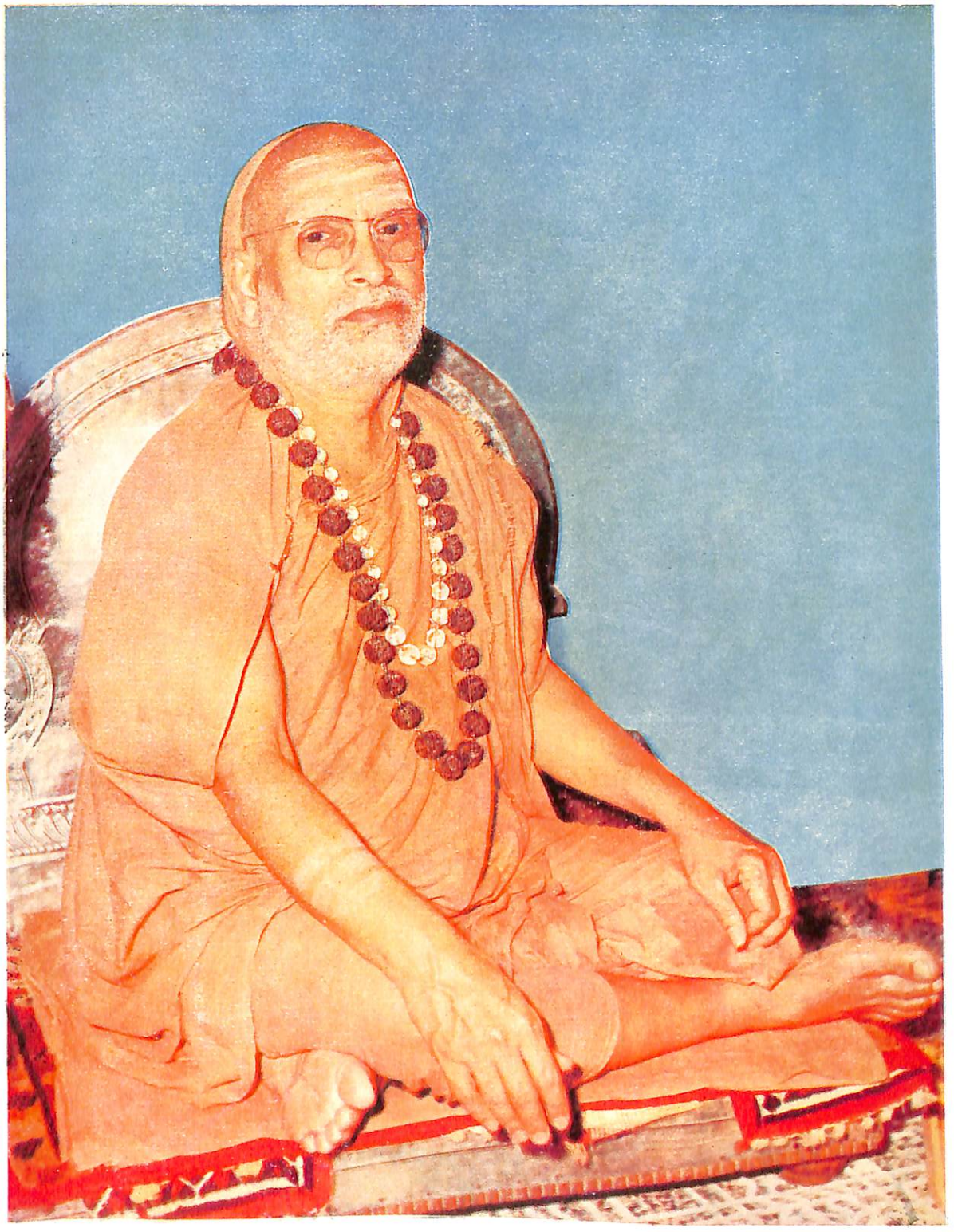

His Holiness The Jagadguru Sri Sankaracharya, Sri Sarada Peetam, Sringeri
Sri Mahasannidhanam
SRI SRI ABHINAVA VIDYATIRTHA MAHASWAMIGAL

Koviloor Digital Library

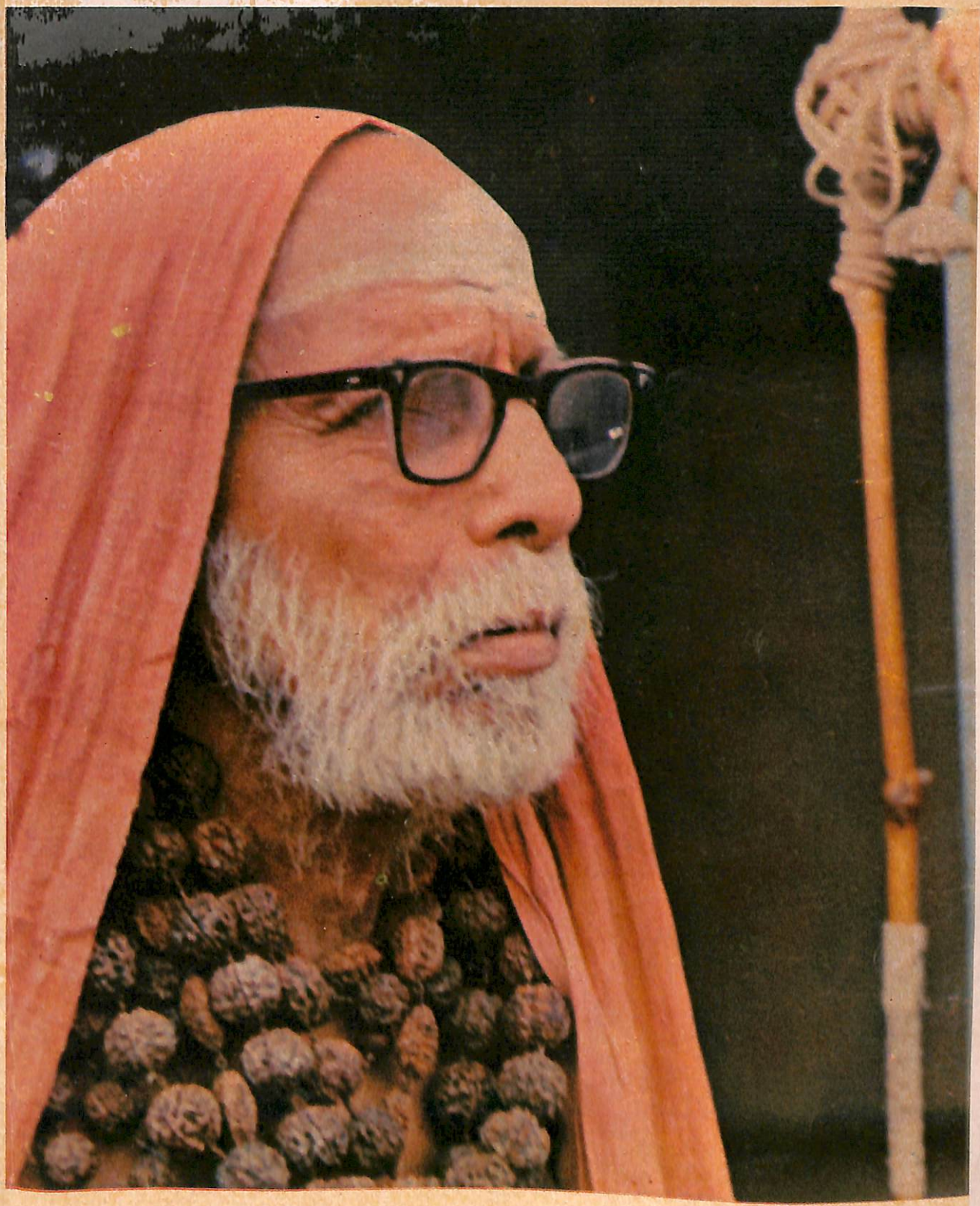

Koviloor Digital Library

Koviloor Digital Library

Sri Chandramouleeswaraya Namaha

78-2

SRI KANCHI KAMAKOTI PEETADHIPATHI JAGADGURU

SRI SANKARACHARYA SWAMIGAL SRI MATAM SAMASTHANAM

KANHCEEPURAM

Head Office : No. 1 Salai Street, Big Kancheepuram-613502

YATHRASTHANAM,

Thyagarayanagar

Madras.

Date 5th April 1955

நம் பாரத நாட்டின் தலை நகராகிய புது டில்லியில் ஸரோஜினி நகர் பகுதியிலிருக்கும் ஆஸ்திகர்கள், அங்கு இருபத்து நான்கு வருஷங்களுக்கு முன் ஸ்ரீ விநாயக பெருமானுக்கு ஒரு ஆலயமமைத்து கும்பாபிஷேகம் நடத்தி வைத்து வழிபட்டு வருவதையும் இப்போது இவ்வாலயத்தில் அவஸ்யமான உத்தாரணப் பணிகளையும் விமானத்திற்கு சில திருப்பணி-களையும் செய்வித்து கும்பாபிஷேகம் செய்விக்க ஏற்பாடு செய்து வரு-வதையும் அறிந்து சந்தோஷிக்கிறேம்.

ஆஸ்திகர்கள் இவ்வாலயத் திருப்பணியிலும் கும்பாபிஷேகத்தி லும் ஒத்துழைத்து நன்கு நடத்தி வைத்து ஸ்ரீ விநயகப் பெருமானின் அருளால் எல்லா மங்களங்களையும் அடைவார்களாக.

நாராயணஸ்மருதி

Koviloor Digital Library

SRI SRI JAGADGURU SANKARACHARYA MAHASAMSTHAN
DAKSHINAMNAYA SRI SHARADA PEETAM
SRINGERI

Personal Secretary
to His Holiness Jagadguru
Sankaracharya Dakshinamnaya
Sri Sharada Peetam,

Ref. No. 719
Sringeri 577139
Date 8-4-85

Sri K.S. Srikantan,
Managing Trustee,
Sri Vinayaka Mandir Committee,
AB Block, Sarojini Nagar,
New Delhi 110023.

Dear Devotee,

The contents of your epistle brought joy to H.H. Sri Mahasannidhanam, when uncovered. In His benedictory message, He said, "Every village should necessarily have a temple for worship. This is meant for peace and prosperity to the resident devotees. The performance of renovation, expansion and Kumbhabhishekam which constitutes virtuous deeds, confer sreyas on all participating devotees. May your lofty goals be achieved and your effort become fruitful by the grace of the Lord Ganesha."

Asirmanthrakshathas and Sri Sharada Chandramouleeswara Prasadam sent for the welfare of you all.

Yours in His Service
sd|-
(H.N. Shankara Sharma)

Koviloor Digital Library

PROGRAMME

(in connection with the second JEERNODHARANA ASHTABANDANA Mahakumbhabhishekam celebrations

16-8-85	7-00 P.M.	Anugnai Vigneswara Puja.
Friday		Grahapreethi Mrith. Sangrahanam, Vasthu Santhi
17-8-85	8-00 A.M.	Angurarpanam,
Saturday		Yagashala pravesam, Yagashala Prathishtai, Kalaakarshnam, Kalasa Sthapanam, Homam
	12-00 Noon	Poornahuthi, Deeparadhanai
	7-00 P.M.	Yagashala Puja, Homam
	10-00 P.M.	Deeparadhanai
18-8-85	7-30 A.M.	Yagashala puja Homam,
Sunday	10-30 A.M.	Poornahuthi, Deeparadhanai
	7-00 P.M.	Yagashala pooja, Homam, Laghu Poornahuthi
	9-00 P.M.	Deeparadhanai, Ashtabandhanam
19-8-85	4-00 A.M.	Yagashala puja, Homam
Monday		Thathvarchanainyasam Homam, Naabisanthanam, Jeevanyasa Homam etc
	5-30 A.M.	Mahapoornahuthi
	6-00 A.M.	Kalasothapanam
	6-30 A.M.	Kumbhabhishekam
	6-45 A.M.	Moolasthana abhishekam
	10-00 A.M.	Maha abhishekam

Sarvamangala Siddhi

3

Koviloor Digital Library

Om Sree Ganesaya Namaha

OURSELVES

The South Indian Community of Delhi as far back as 1950 felt the necessity to have a temple in the Capital for reflecting their rituals and rites. To this end certain philanthrophists and citizens of Delhi formed themselves into a Committee known as 'SREE VINAYAKA MANDIR COMMITTEE' which was later registered with the Registrar of Societies Delhi on the 16th day of April 1953. The primary object of the Committee was to instal Lord Vigneswara in the Capital. On an application dated the 30th January 1961 by this Committee the New Delhi Municipal Committee (vide resolution No. 118 dated the 20th March 1961) sanctioned the construction of the temple and a two storeyed building on a tapering piece of land measuring about 500 sq. yards in AB Block, Sarojini Nagar. This piece of land has been leased to the Mandir Committee by a lease deed dated 13th October 1960 in terms of which an initial payment of Rs. 12,913 has been made besides the annual ground rent of Rs. 322.83.

2 A small temple with a "Garbha Griha" for Lord Vinayaka and Prakarams around it was built out of the donations large and small, from the public and the aid from Madras Government. With the blessings of His Holiness Sree Sankaracharya Swamigal of Kanchi Kamakoti Peetam and His Holiness Sree Sankaracharya Swamigal of Sringeri Sharada Peetam, the idols of Sree Siddhi Buddhi Sametha Karpaga Vinayakar was installed on the 24th August 1961 in this Mandir, built by the Sthapathis from the South. The Kumbhabhishekam was performed on the traditional South Indian style in the presence of a number of Asthikas from different parts of the country. Waters from the holy rivers of Bharat were brought for this unique function. From this humble beginning the Mandir has grown steadily with the ardent

Koviloor Digital Library

devotion and munificence of the Bhakthas. It has now the Vigrahas of Lord Anjaneya and the Navagrahas and they attract the attention of the entire devoted public of Delhi. In June 1983 to meet the wishes of the local devotees a temple for Lord Siva was also consecrated. Here the swayambu linga brought from the Narmada river in Omkareswar has been installed with the murthis of Parvathi, Ganesh and Kartik. It has to be mentioned here that this is the third Swayambu linga to be installed in Delhi.

The milestones in the progress of the Mandir are given below :

1.	24-8-61 :	Consecration of Idols of Sree Siddhi Buddhi Sametha Karpaga Vinayakar.
2.	21-3-63 :	Upanayanam and Vivaha of Aswatha and Margosa (Neem) trees.
3.	5-5-63 :	Consecration of the Idols of Sree Bhaktha Anjaneya and Navagrahas.
4.	29-5-63 :	Inauguration of Thevaram recital in the Mandir under the endowment created by His Holiness Srilasri Kasivasi Arulnandhi Thambiran Swamigal of Thiruppanandal.
5.	1964-65 :	Construction of Prakaram around the Main Mandir with concrete roofing costing about Rs. 30,000.
6.	Jan. '65 :	Acquisition of land measuring 46 sq. yards on an annual rent of Re. 1/- besides another 39 sq. yards of land for which the Management has paid Rs. 806 on an annual rent of Rs. 40.30.
7.	22-3-65 :	Acquisition of additional land measuring 39 sq. yards on a ground rent of Re. 1/- p.m.
8.	8-2-71 ;	Kumbhabhishekam of Raja Gopuram constructed in 1970-71.
9.	13-6-73 :	Renovation of the Main Vimanam and Jeernodharana Ashtabandhana Kumbhabhishekam under the distinguished presence of H.H. Jagadguru Sree Sankaracharya Swamigal of Kanchi Kamakoti Peetam.
10.	3-6-82 :	Consecration of the temple Of Lord Omkareswar.
11.	17-7-82 :	Mahamandalabhishekam of Sri Omkareswar by His Holiness Sri Sankaracharya Swamigal of Sringeri Sharada Peetam.
12.	1985 :	Finalisation and approval of the Plans of the Mandir by L&DO and registration of perpetual lease.
13.	19-8-85 :	Renovation of the Mandir, construction of Tridhala Vimanam over the Garbagraham. Second Jeernodharana Kumbhabhishekam.

The Mandir is managed by an Executive Committee and by a Board of Trustees (elected by the General body at its annual/triennial meetings). While the Executive Committee is responsible for the day to day administration such as Poojas, Uthsavam etc., the Board of

Koviloor Digital Library

Trustees is responsible for the management of properties both movable and immovable and also acts as Advisory Body to the Executive Committee on matters concerning the principles for running the Mandir.

Other activities of the Mandir include the following :

(1) Veda Class for those desiring to learn vedas in the evenings. This class is conducted by Sri Nagaraja Sastrigal, a selfless devotee of the Mandir.

(2) Aswamedham and Achindra parayanam on every Ekadasi day by devotees.

(3) Upanishad parayanam by the students of Veda Class and other on every *Dwadasi*.

(4) Surya namaskaram on every Sunday morning.

(5) Bhajan on every Saturday night.

(6) Recitation of Thevaram by Sri Dandapani Oduvar.

The following functions are regularly held in the Mandir.

Abhishekam of Sri Omkareswar is performed on every Pradosham day,

Thai Poosam :	January/Feb.	Mahanyasa Ekavara Rudrabhishekam for Lord Vinayaka under a trust created by Sri K. Subramaniam.
Maha-Sivaratri :	Feburay/March.	Mahanyasa Ekadasa Rudrabhishekam for Lord Omkareswar.
Surya Pooja :	March/Sept.	Abhishekam for Lord Vinayakar in the evenings of 21st March/21st Sept. when the Sun's rays fall directly on the Murthis.
Sri Rama Navami :	March/April	Sri Rama Sahasranamam, Abhishekam/Chandanakappu for Lord Anjaneyar.
Tami New Year :	April	Abhishekam, Prakara Uthsavam etc., under a trust created by devotees.
Sree Vinayaka Chathurthi :	August/Sept.	Laksharchana followed by 10 day Uthsavam, Upanyasam etc.
Navarathri:	Sept./Oct.	Sri Lalitha Sahasranama archanai and Sri Chandi Homam on Durga Ashtami day.
Sri Hanumath Jayanthi Uthsavam :	Dec./Jan.	Laksharchana followed by 10 days Uthsavam with upanyasam etc.

Besides the above, from the New Year in April 1985 Mahanyasa Ekadasa Rudrabhishekam on every second Sunday for Sri Vinayakar and on every fourth Sunday for Omkareswar are being performed by devotees.

Sree Sani Peyarchi is also celebrated once in 2½ years when Sri Saturn moves from one Rasi to another, with Mahanyasa Ekadasa Rudrabhishekam for Sree Saniswarar and Navagraha homam.

Koviloor Digital Library

It is needless to say that these achievements have been possible only with the blessings of Lord Vinayaka and the full cooperation of the Trustees, Committee Members, Staff of the Mandlr and devotees.

There are still some important items of work to be carried out like the construction of a permanent Hall, residential accomodation for the staff members.

May Lord Vinayaka bless us all with long and healthy life to pursue this Holy task from generation to generation with more and more devotion.

We conclude with the prayer to LORD VINAYAKA from Ganapathi Upanishad :

नमस्ते गणपतये । त्वमेव प्रत्यक्षं तत्त्वमसि । त्वमेव केवलं कर्तासि । त्वमेव केवलं धर्तासि । त्वमेव केवलं हर्तासि । त्वमेव सर्वं खल्विदं ब्रह्मासि ।।

अव पश्चात्तात् । अव पुरस्तात्तात् । अव चोत्तरात्तात् । अव दक्षिणात्तात् । अव चोर्ध्वात्तात् । अव धरात्तात् । सर्वतो मां पाहि पाहि समन्तात् ।

Obeisance to you, Ganapati : thou alone art the Truth in visible form ; thou art the sole creater (of every thing) ; thou art the sole destroyer (of every thing) ; thou alone art all this, the Brahman.

Guard me at the back ; guard me at the front ; guard me on the north (left) ; guard me on the south (right) ; guard me above ; guard me below ; guard me on all sides, guard me all around.

OM SHATHI : OM SHANTHI : OM SHANTHI.

New Delhi.
19-8-85

SREE VINAYAKA MANDIR COMMITTEE.

Koviloor Digital Library

SIGNIFICANCE OF THE WORSHIP OF SREE SIDDHI BUDDHI SAMETHA KARPAGA VINAYAKAR.

In addition to the eighteen puranas known as the Ashtadasa puranas, there are other eighteen minor Puranas which are known as Upa Puranas. One among them is the Bhargava Purana also known as Vinayaka Purana or Ganesa Purana. Sage Vedavyasa is the author of the major and minor puranas. In fact, there is no Purana which does not have a reference to Lord Ganesa. But the Bhargava Purana does deal exclusively with the birth and Leela of Lord Vinayaka since it also goes by the name of Sri Ganesa Purana. The story in this Purana was first narrated by Sri Vedavyasa to Brigu Maharishi, who later recounted it to Somaskanda. For this reason it came to be known as Bhargava Purana. There is another Upa Purana by name Mudgala Purana which also recounts in detail about the birth and Leelas of Maha Ganapathi.

We learn in the Bhargava Purana that when Vinayaka attained adolescence, Mother Parvathi Devi as all other mothers do, began to think about celebrating the marriage. When she was considering the question with Her Lord Mahesvara, sage Narada visited Kailash and paid his respects to them. He suggested that Siddhi and Buddhi, the two daughters of Brahma would be the ideal brides of Ganesa. They were the Manasa Puthris of Brahma, the former signifying *Fulfilment* and the latter *Wisdom.*

Lord Siva and Parvathi approved the suggestion and started with Ganesa as also with all their retinue to Ananda Bhuvanam for arranging the wedding. On their way the party camped at Gandaki. An atrocious demon by name Sindhu was ruling in that area. He had waged war on the Devas, defeated them and had imprisoned Indra and a number of Devas. Lord Vinayaka felt that he should first set free Indra and the Devas who were in prison before he proceeded further on his way for the marriage. Nandhi, the bull was despatched to the court of Sindhu asking him to release the Devas or otherwise to prepare for an encounter to decide the issue. The demon was adamant and came for a battle. The war was severe and

Koviloor Digital Library

lasted many days. In the end the Asura was slain. The Gods and Indra were released. The entire party then started on their journey towards Ananda Bhuvanam.

By this time Visvakarma, the reputed Celestial Engineer had prepared a most beautiful palace at Ananda Bhuvanam and had procured all the essential things for the marriage. The inhabitants of the celestial world had gathered in large numbers to witness the marriage. The Sapta Rishis had assembled with their disciples. It was a great event to witness on the wedding dais the divine consorts seated on both the sides of Maha Ganapathi when flowers rained amidst tumultuous joy.

In the Hindu pantheon of Gods, Ganesa occupies a most important place. No worshlp begins without Vigneswara puja. Vinayaka represents Pranava (Omkara). He is the remover of all obstacles. The combination of the elephant head and human body signifies the Jeeva Brahma unity. Although more popularly Lord Ganesa is worshipped as Brahmachari (celibated) there are also a number of centres of worship in India where Vinayaka is worshipped as Siddhi Buddhi Sametha Vinayaka. While the elephant head Deity by Himself represents the Pure Pranava, with his consorts by his side, he reminds us that he is the bestower of SIDDHI AND BUDDHI on who ever prays to HIM with devout Bakthi.

—: O :—

PRAYER

प्रकाशज्जपारक्त रत्न प्रसून
प्रवाल प्रभातारुणज्योतिरेकम् ।
प्रलम्बोदरं वक्रतुण्डैकदन्तं
गणाधीशमीशानसूनुं तमीडे ॥

I adore Ganesa, the son of Parmeswara, that peerless effulgence resembling in redness the japa flower, the red ruby, the tendril, the coral and the rising sun. I adore him who has the big belly, the curved trunk and a single tusk

Ganesa Bhujangam

Koviloor Digital Library

CONCEPT OF SRI VINAYAKA

(Discourse by H.H. Jagadguru Sri Sankaracharya Swamigal of Kanchi Kamakoti Mutt.)

All ancient manuscripts whether written on palm leaves or any other material commenced with salutation to Sri Vinayaka 'Sri Ganapathaye Namaha'. From the Himalayas to Kanyakumari, Hindus worship Vinayaka, at the commencement of every auspicious ceremony. In Tamil Nadu, particularly almost every street has a temple for Vinayaka and while travelling from one place to another. you cannot miss seeing the image of Vinayaka, installed either in a temple, or a niche, or under a peepul tree. Saint Thyagaraja's first composition, "Girirajasudhatanaya" is in praise of Ganapathi. All these show the great significance attached to this elephant faced diety in our religious thought.

In Tamil Nadu, this diety has come to be known as Pillaiyar because he is the pillai (son) of the parents of the Universe, Parvathi and Parameswara. When you begin to contemplate upon this particular manifestation of the Divine, tatwas or religious principles come to mind in an unending stream. Though His body is of gigantic proportions, He is yet a child. Every mother likes to feed her child well so that he may grow up plump and healthy. That is why Pillayar is contemplated as a vociferous eater, fond of all nice things. He is essentially an object of affection for children who take delight in playing at yaanai (elephant) imitating the gait of the elephant. It is noteworthy that one is never tired of looking at an elephant or watching the polling waves of the ocean, or gazing at the soothing moon. It is paradoxical that with such a massive body, Ganapathi should have chosen the tiny mouse as His Vahana or vehicle. It is said that he sat on the mouse as light as a cork. This conception of Vinayaka riding a mouse is illustrative of the Vedantic truth that God alone matters and that all other external paraphernalia are illusions. The pride of an elephant is in its tusks and it takes care to keep them bright and sharp. But Vinayaka broke one of the tusks to write Mahabharatha demonstrating that no personal sacrifice is too much, in the cause of spreading knowledge of Truth, Dharma and Jnana. The Tamil Saint Avvayar wrote 'Vinayakar Ahaval' explaining how Vinayaka is the embodiment of Yoga Sastra, with all its aims and implications.

"Agajaanana padmarkam gajanana maharnisam
Anekadamtam bhaktnam ekadantam upaasmahe."

This is a familiar prayer verse addressed to Vinayaka. Agaja is the Divine Mother, Parvathi. As we know, Parvathi is regarded as the daughter of the mountain Himavan. While even trees plants and creepers are considered to have motion, because they grow upwards, mountain is static or agam, motionless. Being born to mountain, Parvati is Agaja. At the sight of Her beloved child Vinayaka, Parvathi's face (annanam) beams with joy, even as the lotus blossoms at the first rays of the Sun. For the lotus feet (padma asana) or Parvathi, Vinayaka is the Sun (arka). For his devotees, Vinayaka showers benefits generously-bhaktaanamaanekadam. He has only one tusk eka dantam. The devotee says that he is

Koviloor Digital Library

worshipping that elephant faced Vinayaka-Tam gajaananam upaasmahe who is the beloved son of Agaja etc.

We offer our obesiance to Vinayaka by putting 'Thoppikaranam'. In this method of salutation we catch our left ear with the right hand and the right ear with our left hand and bend down till the joints of the forearm with the upper arm touch the ground. This we repeat a number of times. Thoppikaranam is a corruption of "Dorbih Karnam Griheetva". Vishnu is stated to have offered this form of salutation to make vinayaka laugh and throw out the discuss (chakram) which he was keeping concealed in his mouth. The manifestation of Vinayaka embodies the high philosophic tatva of the functioning of the Universe as mere sport of God. The devoted worship of any deity that has come to be worshipped in each family for generations and meditation over the truths that diety symbolises will lead to our happiness and the happiness of the world.

—: O :—

स्वस्ति प्रजाभ्यः परिपालयन्तां
न्याय्येन मार्गेण महीं महीशाः
गोब्राह्मणेभ्यः शुभमस्तु नित्यं
लोकास्समस्ता सुखिनो भवन्तु ॥

Well be it with the people ; may rulers safeguard the world sticking to the righteous path ; may there be welfare always to cows and the learned ; may all the worlds be happy.

काले वर्षतु पर्जन्यः पृथिवी सस्यशालिनी
देशोऽयं क्षोभरहितो ब्राह्मणास्सन्तु निर्भयाः ॥

May the clouds rain at the proper time may earth be rich with crops ; may this country be free from riots and the spirtual teachers be free from fear.

सर्वे भवन्तु सुखिनः सर्वे सन्तु निरामयाः
सर्वे भद्राणि पश्यन्तु मा कश्चिद् दुखभाग्भवेत् ॥

May every body be happy ; may everybody be free from disease ; may every body come by happy events may no body have any misery.

—: O: —

Koviloor Digital Library

SREE VIGNESWARA

We begin every auspicious act in our private or public life with invoking the grace of Sree Vigneswara. Our Sankalpa at every religious rite takes the form : In order to ward off obstacles for the successful performance of this ceremony, we first perform the puja of Sree Vinayaka. Sree Vigneswara as the name conveys is the Lord of Obstacles and so ; He has the power to remove them. Even when we perform the Mahaganapathi Puja on the Vinayaka Chathurthi day of Suklapaksha Chathurthi of the Simha month, even that is prefaced by the worship of Sree Vigneswara in a small way.

We find temples of Sree Vigneswara throughout our country from the Himalayas to Kanyakumari. Even in temples dedicated to other manifestations of the Supreme, we have niches in which Sree Vigneswara is installed and worshipped. Old and young males and females pay homage to Him. We find HIM in all street corners, on the banks of rivers and tanks, at the foot of trees. He is veritably a universal god.

In the Lalitha Sahasranama one of the names of Goddess is "Kameswara mukaloka kalpitha Sri Ganeswari.' Sree Vigneswara is said to have been born as a result of the exchange of glances between Sri Kameswara and Sree Kameswari. As such, he is most dear to them. Being the product of their mutual love, He is the most beloved of all Gods. His interesting form and feature the elephant head, the pot belly, the modaka and the incongruent little mouse which is His Vehicle—all make him interesting and endearing to everybody.

Philosophically, He symbolises the pranava mantra OM which is the compendious expression of the import of all Vedas. Apart from the physical joys and material benefits that Sree Vigneswara confers on his devotees, He is also the jnanadata the giver of wisdom. The fruition of all human endeavour and the fulfilment of the quest for wisdom, both alike accrue by His Grace. Hence in human language, He is said to have this fulfilment (siddhi) and the means of wisdom (buddhi) as His consorts.

The veda mantra used to invoke him is as follows :

Gananam thva Ganapathigm havamahe kavin kaveenam upavasravasthamam jyeshtarajam brahmanam brahmnaspathi : Anasruvanthu uthibi ; seedha sadhanam.

Really this mantra was intended for Indira. But on the principle ; Sabdha vai Devatha : that the sound itself betokens a divinity, the word Ganapathi in it (though it refers to the Lord of the Devaganas) is applied also to Sree Vigneswara, the Lord of Sivaganas. It means :

"I invoke you the Lord of the Sivaganas. You are the wisest of the wise ; the loftiest of all celestials. You are also Lord of Brahma. Listen to our prayers and protect us by conferring material benefits on us."

Sree Vigneswara is, if it may be expressed, a "democratic" god. He is the Lord of the poor and humble. Much wealth is not needed to worship Him. He symbolises all the gods of our pantheon.

May His Grace be on us all for ever and for ever.

—: O :—

Koviloor Digital Library

GANESHA AS REFLECTED IN ANCIENT INDIAN TEXTS AND RAJASTHAN SCULPTURES

Dr. Satya Prakash

Ganapathi is the son of Siva. He represents the ,Nivriti, (return path) aspect of man. He, on the other hand, is the Lord of the Ganas, the attendant of Siva. He embodies in him the various atrributes of wisdom. He is devoted solely to spiritual pursuit. He is one who causes and removes obstacles. He i one who withdraws or bestows success. He is also one who ignores and fulfils all desires.

He is G ijamukha or elephant faced. As 'Gaja' means sound as well, he exemplifies the totality of the 'Nivriti ego. His appendages pasa etc., have the same significance.
His vehicle is 'Mushika' which may be symbolic of burrowing for knowledge.

Ganapathi occupies the most important place among the chief five Gods according to a maxim of the old Sanskrit texts, which runs as "Saurahi Shaivashcha". Ganesa vasihnavah Shaktipujakah."

His various names and forms are known to us from literature and sculptures. These forms have been determined on the basis of the number of the arms, faces, etc. the God possesses and also on that of the objects held by the God in his arms. The number of arms in the case of Ganesha range from two to sixteen. Likewise, Ganesha has faces from one to five with two or three noses in each face and trunk turned mostly towards the left, although in exceptional cases the trunk is seen turned towards the right also.

Ganesha is generally known on the basis of his elephant face, bulged belly, single tusk, moon on the forehead human body, short stature and the serpent's sacred thread. The sculptures of Ganesha are in both standing and sitting poses. The standing images are in "Sambhang and Abhanga or Ati-bhanga mudras" and those in sitting postures present the God generally either in ,Kamalasana pose or on the vehicle of rat or lion. According to ancient texts, when Ganesha stands represented singly, he is known as Ganesha only and has been called as;—

Koviloor Digital Library

(1) **Bala Ganapathi:** Who according to Shilparatna has four arms, having in them plantain, mango etc. As the name of the God denotes, this form of Ganapathi is mostly childlike. Sometimes the child sits in the lap of his mother.

(2) **Taruna Ganapathi:** Taruna Ganapathi according to Kriyakramadyoti text of Aghor Shivacharya is represented in full youth. This form is then usually a four armed one.

(3) **Bhakta Ganapathi:** Who according to Kriyakramadyoti has in his hand cocoanut, mango, plantain, molasses or rice boiled with milk.

(4) **Vira Ganapathi :** Who according to Kriyakramadyo i is generally sixteen armed one. He has in his arms, bow, arrow, sword, mace, ankush, nagpash, spear, dagger etc.

(5) **Prasanna Ganapathi:** Who according to Mantra Ratnakara has four arms, out of which two have pasha and ankusa and the two remains in abhaya and varada mudras.

(6) **Dhwaja Ganapathi:** Who according to Kriyakramadyoti is a four armed one. He has in his arms book, akshamala, danda and kamandalu respectively.

(7) **Unmattha Uchishta Ganapathi :** Who according to Mantra Mahoddadhi has in his four arms pasa, ankusa, modaka and danta. One such image is available even to this day in a temple of Sharada at Kaladi.

(8) **Vigaaraja Ganapathi :** Who according to Kriyakramadyoti rides a mouse and eating a mango fruit. The God in his hand has a pasa and ankusa.

(9) **Bhuvanesa Ganapathi :** Has eight armed as he is, has in his two hands Ikshuchap and Pushpavana and the rest Shani adanta, pasa, ankusa and rice with stalks.

(10) **Ratri Ganapathi :** Known also as Harida Ganapathi who according to Mantra Ratnakara puts an yellow robes, is a three eyed one and has in his hands pasa, ankusa, modhaka and teeth.

(11) **Nritta Ganapathi :** Who according to Kriyakradmadyoti is eight armed. Out of eight arms one remains in one of his jhangas and the other seven have in them pasa, ankusa, apoop, kuthar, danta, valaya and anguliyaka.

(12) **Vakaradanta Ganapathi :** Who according to Roopamandana is four armed and is always with bulged belly and is also three eyed. Two of his arms remain in Varada and abhaya mudras and the rest two have in them pasa and ankusa.

Koviloor Digital Library

(13) **Bija Ganapathi** : Who according to Shilpa Ratna, is always with short arms and feet. He is four armed has bijora or dadim (Pomegranate) in his trunk.

(14) **Heramba Ganapathi** : Who according to Kriyakramadyoti is with five elephant faces. His two arms are in abhaya and varada mudras and the rest have in them different objects like pasa. danta, akshamala, parasu, trishirasha mudgar or modak. He rides a lion in this form. According to Roopamandana, Heramba rides a mouse and is with five faces and three eyes. Shilparatna on the other hand mentions him ten armed and with five elephant faces, three eyes and one teeth, elongated belly and riding a lion.

Of the other forms of Ganesa mention may also be made of Ekadanta, Vinayaka, Ganapathi, Akhuratha, Siddhidata, Dvidehaka, Lambodara, Gajanana etc.

The symbols of Ganesa are generally broken tusk, modaka, bowl of batasa, watervessel, celestial creeper, Bijora fruit, axe, elephant god, pomegranate, radish, stylus, book, jambu, plaintain etc.

When Ganesa is accompanied by his consorts Buddhi, Siddhi etc., he is known by special names like :—

1. **Shakti Ganesa.** He is in amorous pose and has in his hands pasa and ankusa.

2. **Lakshmi Ganesa** : He has three eyes and a gold pitcher in his trunk's front part. This figure is eight armed. Some are four armed, also according to others.

3. **Pingla Ganesa** : He remains with Lakshmi and is generally six armed with ripe mango fruit, kalpavriksha, mango Ikhusara, Tila laddoo and parasu.

4. **Urdhva Ganesa** : He is six armed. He has in his hands Kalpa flower, rice grain stalks, bow made of Ishu, arrow and teeth. His sixth arm is around the waist of the Goddess who is with him.

5. **Maha Ganesa** : He is generally ten armed and has in his arm pomogrenate, mace, teeth, rice with stalk, pashana etc. The Goddess has also in her hand a beautiful lotus flower.

6. **Uchishta Ganesa** : He is generally a four armed one. He has in his hands bow, arrow, pasa, ankusa. According to Uttara Kamikagam, Uchishta Ganesa is of dark colour, three eyed and has in his hands pasa ankush, Ishu danta respectively. His fourth arm is generally on the private part of the naked two armed Vighneswari. It is strange that this God has no place in the Vedas, Brahmanas, early Upanishads

Koviloor Digital Library

or even in the Pali texts, the Bhagawat and the Manusmiriti epics or yet later in Kalidasa or in Bhairavi. Perhaps Bana (In Harsha Chanda IV 2) and the Amarakosh (Vinayaka Vignaraja etc.) appear to make the earliest direct references.

Dr. Bhandarkar in his Vaishnavism assumes that the cult of Ganapathi might have been set up in India by the 6th century A.D. This cult is referred to as one of the important cults by Sri Sankaracharya in the eight century A.D.

If the assumption of Dr. Bhandarkar is correct, we can take the Ganesa from Amjhara (Dungarpur area of Rajasthan) as the earliest or one of the very early representation of Ganesa in stone although as a result of excavations we have from not 4 miles distant from Bharatpur, a terracota of Ganesa from Kashmir levels. This colossal stone statue of Ganesa from Amjhara is at present in display in the gallery of sculptures at Dungarpur in the Block Development Office area.

Though post medieaval Ganeshas are numerous enough to be enumerated both from the point of view of their interesting features, size and workmanship, the presentation of Heramba Ganesa at Bhitaria kund lying at a distance of one and half a mile south of Kotah is superb. This is a ten armed image and has both lion and mouse as vehicles of Ganesa depicted by the artist in front of the main image. The God here is five faced. Of the five faces, one face of elephant is in the middle and the other four elephant faces are represented on either side in equal proportion of two and two. Out of ten arms, the two are in varada and abaya mudras and the rest eight appear to have danta, parasu, Mudgar, modaka trishula, ankusha and akshasutra.

Ganesa in short is a very important God in the Hindu pantheon, He was called Siddhidata and is referred to as the scribe of the biggest work of Mahabharata. It is interesting to note that the cult of Ganesa supposed to have been set up in India on the basis of ancient texts by the end of the 5th century A D. or the beginning of the 7th century A.D., according to Dr. Bhandarkar had its representations much earlier in art field in Rajasthan through medium of clay. Sculptors popularised this cult through heir stone figures during almost the same period, *i.e.*, during the end of 6th century or in the beginning of 7th century Rajasthan thus claims to have in it the devotees of Ganesa in no way later than those available from any other part of the country on the basis of the plastic representations available in this part of the country and elsewhere.

Koviloor Digital Library

AVVAYAR'S ADORATION TO VINAYAKA

TRANSLATION BY K. SWAMINATHAN

Cool, fragrant lotus feet
With anklets tinkling sweet ;
Gold girdle, flower-soft garment
Setting off the comely hips ;
Pot-belly and big, heavy tusk,
Elephant-face with the bright, red mark ;
Five hands, the goad, the noose,
Blue body dwelling in the heart ;
Pendulous jaws, four mighty shoulders,
Three eyes and the three musk-tracks,
Two ears, the gold crown gleaming,
The breast aglow with the triple thread,
O Being, bright and beautiful !
Wish-yielding elephant, born of the Master
Of mystery in Mount Kailas,[1]
Mouse-rider fond of the three famed fruits;
Desiring to make me yours this instant
You like a Mother have appeared before me,
And cut off the delusion of unending births;
You have come and entered my heart
Imprinting clear the five prime letters ;
Set foot in the world in the form of a guru,
Declared the final truth is this,
Gladly, graciously shown the way
Of life unfading ;
With that unfailing weapon, your glance,
You have put an end to my heinous sins,
Poured in my ear uncloying precepts ;
Laid bare for me the clarity
Of ever-fresh awareness ;
Sweetly given me your sweet grace
For firm control of the senses five ;
Taught how to still the organs of action,
Snap my two-fold karma[2] and dispel
My darkness, giving out of grace,
A place for me in all four worlds ;[3]
Dissolved the illusion of triple filth ;
Taught me how to shut the five
Sense gates of the nine-door temple ;
Fixed me firm in the six yogic
Centres. stilled my speech ;
Taught me the writ of *ida* and *p ngala*,

---

1. Another reading of the couplet would be "Wish-yielding elephant enshrining The mystery beyond the reach of words."
2. Prarabdha, Agami.
3. Saloka, Samipya, Sarupya and Sayujya or Waking dream sleep and turiya.

Koviloor Digital Library

Shown me at last the head of *sushumna* ;
To the tongue of the serpent that sinks and soars
Have brought the force sustaining the three
Bright spheres of sun and moon and fire,
The mantra unspoken asleep in the snake,
And explicitly uttered it ;
Imparted the skill of raising by breath
The raging flame of *muladhara ;*
Explained the secret of immortality,
The sun's movement and the charm
Of the moon, the water-lily's friend,
The sixteen states of the *prasada* mantra ;
Revealed to me in thoughtful wise
The six-faced form and the meanings four ;
Discovered to me the subtle body
And the eight separate modes of being ;
The orifice of Brahma opened,
Given me miraculous powers,
By your sweet grace, and mukti too ;
Revealed my self to me, and by your grace
Swept away accumulated karma ;
Stilled my mind in tranquil calm
Beyond speech and thought ;
Clarified my intellect, plunged me
In bliss which is the common ground
Of light and darkness ;
Boundless beatitude you have given me,
Ended all affliction, shown the way of grace
Siva eternal at the core of sound,
Siva linga within the heart,
Atom within atom, vast beyond all vastness!,
Sweetness hid in the hardened node,
You have steadied me clear in human form
All besmeared with holy ashes ;
Added me to the congregation
Of your servants true and trusty ;
Made me experience in my heart
The inmost meaning of the five letters ;
Restored my real state to me,
And rule me now, O Master of Wisdom,
Vinayaka ; Your Feet alone,
Your Feet alone are my sole refuge.

—: O :—

Koviloor Digital Library

GEMS OF THOUGHT

[*Compiled from Paramacharya's discourses*]

Temples play an important part in the practice of our religion. In every Hindu village, especially in South India there is a Vishnu temple at one end and a Siva temple at the other. At the bathing ghats near rivers and tanks there is usually a temple dedicated to Vinayaka. What is the purpose of a temple ? Worship with us is a private, personal affair in the privacy of the home or standing alone before the Sun, that divine source of energy and life. But why are temples built and why do we go to them?

The material benefits which we enjoy like food, clothing etc. and the good things of life which make us happy have all been given to us by God. We take delight in seeing fine things, in tasting delicious foods, and hearing sweet music. When we enjoy these pleasures, we must think of Him from whom they came, the God whose aspects are the divinities presiding over the elements which determine the sense organs and their respective sensations. It is our duty to gratefully offer to that God, these several things, which contribute to our sense pleasures and receive them back from Him as His gifts to us, as His *prasada*. Such offering to God is what constitutes worship or pooja. But it may be that every person does not have the facility to do such pooja at home. Therefore it has been ordained that in every village, a common pooja of such kind should be conducted on behalf of the entire village community. A specific set of people are charged with the duty of performing this pooja, governed, by rules of discipline regulating it which are known as rituals of worship. The people of the village go to the temple to be present when these offerings are made to remind themselves that the good things of life, which they enjoy are God's gifts and utter forth their gratitude to Him in prayer and song.

Every object in the world, animate or inanimate is a manifestation of one God. If one realises thus truth one will do nothing evil. One will not feel anger or disgust or hatred for anything or person. One will have no desire for any thing in particular. One may indeed develop faith of a kind through the study of scriptures. But if a person is unable to eschew the mental distractions and agonies arising from anger and desire, he cannot be said to have realized God in everything around him.

The realisation and experiencing of this fundamental truth is the true goal of life. And until a person achieves this Supreme Consciousness of God in all objects, he should keep striving prayerfully. He should begin by seeking to see God at least in one object through concentration upon that particular object as God—which is one hundred percent true by itself. The grace of God resulting from such intense concentration will enable him to go further and see God manifest in all that is, and there after he will be free from the limitations arising from

Koviloor Digital Library

non experiencing of the truth that God is in all things. This is the fundamental basis of Moorti upasana (Sagunopacsana). This upaasana unfortunately is nowadays derided as "Idol Worship" It is a misnomar to regard Moorti upaasana as idol worship. The true worshiper of a Moorti, never feels that he is worshipping a stone or a piece of metal. He thinks only of God, forgetting all else.

When Arjuna was steadying as directed by his Guru to take correct aim at a target, his master Drona asked him, whether he saw himself, his guru, or other things around. Arjuna answered, "No I see only the leaf!' Other disciples of Drona like, Duryodhana in answer to similar questions, told Drona that they saw their Guru putting questions to them. They lacked the concentration that Arjuna had. This is an illustration of the true devotee's mental state at the time of worship of his chosen Moorti. He sees only God in the Moorti of his worship, not the material of which it is made or ought else around. From this stage, the aspiring devotee can progress to the stage when he sees God and God only in everything around even in the small atom. This stage is the culmination of the spiritual effect of which Moorti upasana is a beginning.

Our religion comes in for common condemnation as indulging in idolatry as if to worship idols is a sin against religion. It is necessary to be clear about the meaning of worship of God in idols, and pictures. It is not the idol, as such, it is not the wooden or stone object that we worship. *The Saaligrama* stone symbolises Vishnu. The *Linga* represents Siva, the crystal stands for Soorya. So do other objects. They remind us of the Deities that they are considered to represent. So when one offers worship to an idol or an image, one does so to the particular aspect of the Supreme represented by it, to the God in it, as it were. While so along, the mind is directed to God in prayerful contemplation and supplication. During the process one gets rid of one's ego and is suffused with God consciousness and dedicates to Him the best that one can offer and finally one's self whole and entire.

Our religion recognises the pychological limitations of ordinary men. Not all of them can at one bound contemplate God in His abstraction from physical features. For directing the mind towards God and keeping it steady doing contemplation of Him, a concrete image or idol is an invaluable help. The frail mind must go from the concrete to the abstract, from the forms of God in images, to God without form. It is true that God is omnipresent, but for purposes of worship, He is conceived of, as localised in a, particular object.

Moreover there is nothing self-contradictory in thinking of the Supreme God as having a form-even a multiplicity of forms. If it is granted that God is the All, even though in the ultimate conception, He is formless, there is nothing inherently impossible in His assuming a variety of forms, for the sake of his devotees. That is only a mark of His condescension to satisfy the needs of those who wish to worship Him according to the promptings of their heart. Water has no colour or any particular shape. But it assumes the colour and the shape of the vessel which contains it. Even so, God by Himself may have no form ; but the mind which thinks of Him is a conditioning medium. It seizes hold of Him in its folds and would like to visualize. Him, after its manner Thus a rapport is established between the devotee and the Deity and an atmosphere of devotion is engendered.

Koviloor Digital Library

Before an idol or image is worshipped, a process of divinising it, is gone through. The image is made instinct with God. This is known as the process of *praana pratishta*. Every human being is a compendious expression of the cosmos. Man is a microcosm of the universe. He is made of the five elements, the *pancha bhootas*, which are also the substance of the universe. God in His cosmic form, inheres in the pancha bhootas, which are crystalised in the human body, and expressed as the five sense organs, each functioning in terms of those elements. Before an idol or image is worshipped, it has to be consecrated. The process of consceration is called as stated earlier *pranna pratishta*. The devotee first performs *aatma pooja* that is, he meditates in his inner aatman encased, in his body. By appropriate mantras he first purifies his body including his praanas, and his sense organs, The vital airs and the organs of perception and activity animating him as the microcosm of the universe which is the macrocosm are transferred by gestures to the accompaniment of mantras on to the idol or the image wherein the manifestation of the Supreme (Ishta Devta) is devoutly invoked.

Thereupon it becomes instinct with divinity and becomes fit for worship. After this is done, the worshipper does not consider it any longer as a material object. It becomes God Himself. Then follows the sixteen items of ritualistic worship which are offered with fervour and devotion

The forms of the images are modelled after the description of the several divinities in our Puranas, which are recensions of the Vedas adapted to popular understanding. These puranas celebrate each particular manifestation of the Supreme to draw the man's minds to it and hold their attention. They serve to visualise the divinity spoken of in the Purana and in their features emphasise the super human and the mysterious which go with the concept of God Thus we have the image of Devi with sixteen hands, of Kumaara with six faces and twelve hands, of Vishnu with four hands, of Siva with the third eye, of Ganapathi with the elephant face To a person of an alien faith these may appear grotesque and bizarre, but to the devotee' they signify a Puranic event, which evokes his belief and faith. The names by which the several manifestations of the Supreme are called are not of random devising, they are significant of the nature and the beneficense of those Deities. In the Hindu faith, the names are equated witn those Deities, and this is vouched for in the experience of great Saints who have realised the Supreme by naama Japa and naama sankeertana, the repeated utterance and singing of these divine names.

गौरी नन्दन गजवदन ।

गणेश वरद माँ पाहि ।

Koviloor Digital Library

TRIBUTE TO VINAYAKA

Subramania Bharati

What are our duties ? Self control ;
Ending others' suffering: Seeking others welfare:
Worship of that one Guardian of the world,
Who is God Vinayaka, Kumara the javelin wielder,
Narayana, Siva with the river in his matted locks,
The same whose names elsewhere
Are Allah, Jehovah :
The Being who is also loved
As Lakshmi, Bharati and Uma –
These are the four obligations binding
Every person on this earth.
And four are the fruits that follow :
Dharma, artha, kama and moksha.
Hence, Manakkula Vinayaka,
Master of heavenly mystery,
Grant to me, I pray, the strength and skill
Of self control. For this gift gained,
All other gifts ensure unsought.
Grant me firm courage. Then wishing
For happiness for all living beings,
With worship of Your Feet my sole vocation,
God Ganapati, I shall live in joy.

... ...

My vocation, poetry ; the service
Of the country ; work incessant
With unwearied zeal.
To these three tasks attend, O mind
Ganapati, Uma's son, will mind
The welfare of our family.

Calm in action, those with devotion
Wait in patience for the slow
Growth and fruition of the seed they sow.
Since everything is Sakti's work
Why should we, Her vassals, worry ?
Lord of knowledge, Ganapati,
Employ me to serve noble ends ;

... ...

Things ineffable, I dare to speak of,
Boons unheard of, these I seek
God of gods, I pray, ordain
That all people on earth, birds, beasts, worms,
Plants and trees should through my actions
Cease from suffering and live
Happily in loving harmony

On the zenith of jnana's heard standing
I shout "On earth let love and calm
Forbearence shine for ever !
Let pain and penury, sickness and death,
Vanish and let all creatures live
In bliss !" Listen, O Lord, to this my prayer
And in compassion grant it

Say. O Lord, Say "So be it",
Grant this boon to me today,
This instant here and now.
O primal source, son of Infinite Sakti
Moon-crowned lord eternal,
To you surrendered, in you
I take refuge, I. your slave.

Excerpts from Vinayakar Naanmani Malai (Translation Sri K. Swaminathan) Tamil original reproduced in page...iv

Koviloor Digital Library

THE WEAPONS OF LORD VINAYAKA

The God of Time, Kala Deva changes our life paths in several ways with the cooperation of people of other countries every moment. By this both our internal and external life styles are being constantly altered. The ancient domestic vessels and war weapons used by our fore-fathers are now appearing in different forms with different names. Some have disappeared; some have lost only their names. Therefore we, living in this country should have an idea about the tools and weapons used in ancient times.

The instruments and weapons in the beginning were to be used as only aides for work and war. But when luxury and beauty began to intrude in their design and style, artistic sculpture and delicate workmanship were needed. With the result one cannot distinguish them as instruments or jewellery. Similarly when weapons were used by common folk they were merely ordinary weapons. When Ministers and Monarchs used them personally, art also came in. The weapons depicted in the hands of deities were considered as feast for the eyes. Therefore it is essential to know their nature and form.

The Pallavas gave life to the stones making them the object of their fertile and divine imagination to depict the Lord's kindness. The earliest of them, Chalukyas and the later Pallavas, Hoysala Kings evolved different styles of sculptures depicting the Lord's weapons and instruments to protect the pious and to annihilate the wicked.

Let us describe them as displayed in the holy hands of LORD GANESA.

1. **Pasam** : (Rope) Used for tying up the arms and legs of enemies, a combination of single or multiple threads, easily untiable with knots, in sound shape too. Important weapon of Sri Ganesa — sometimes snake itself forms this shape. Then it is called NAGA PASAM.
2. **Angussam** : This is an instrument used to have the elephant controlled — made of iron with a curved nose and pointed end. It is fixed on a lengthy stick. The Mahout hangs this in the ears of the elephant. One of the special weapons of Sri Vinayaka.
3. **Horn** : Broken ivory.
4. **Vethalam** : A demon sized vassal invoking fear and disgust, swallows enemies, adorns the hand of Sri VEERA GANAPATHI.
5. **Sakthi** : Spear typed one, having six pointed ends. Special weapon of Lord Muruga displayed in the hands of Sri Vinayaka also. This is usually thrown at the enemies. The pointed position is made of iron. It will pierce on both the sides.
6. **Arrow** : It is used with the bow. The end is pointed and sharp. The end is made of iron and fixd to a stick. Feathers are tied to the bottom to increase its wind speed
7. **Bow** : Aids to shoot the arrow. It is made up of special type of wood that can bend. The string made of leather is tightened and the arrow is placed on it at the

Koviloor Digital Library

WEAPONS OF LORD GANESA

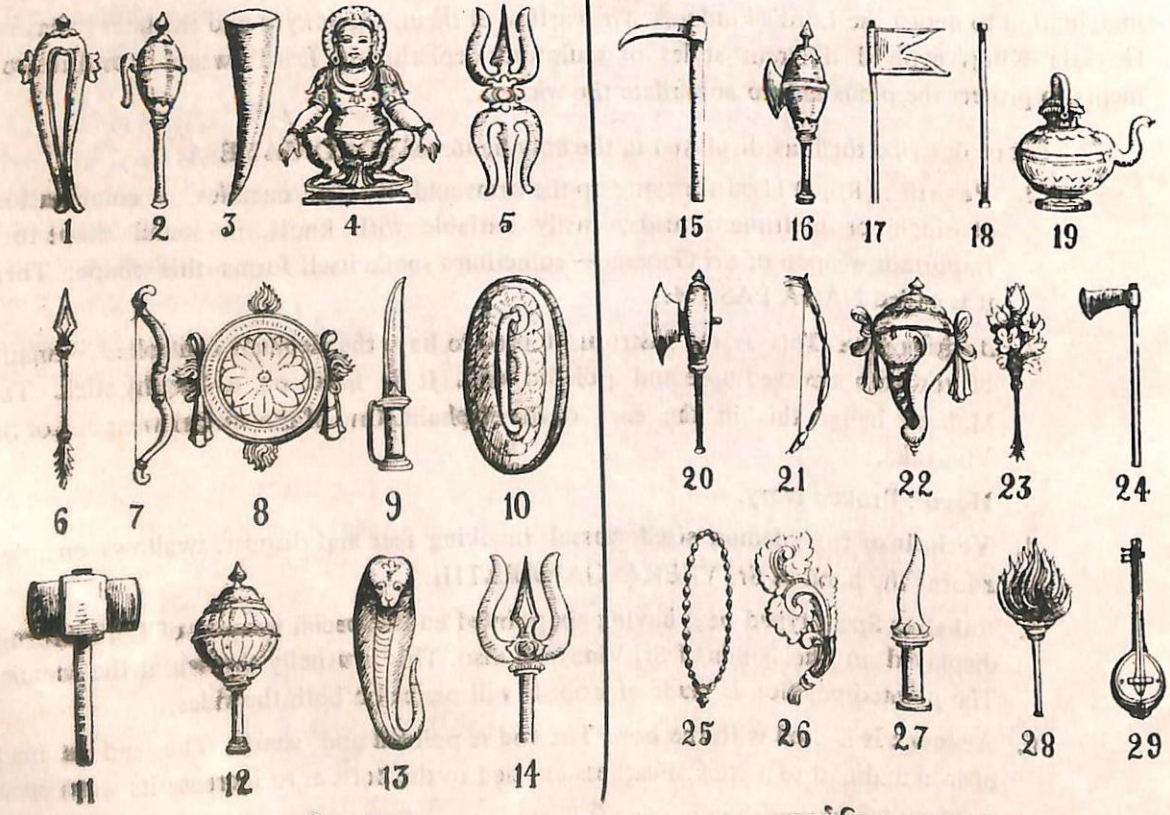

पाहि पाहि गजानन

पार्वति नन्दन गजानन

Koviloor Digital Library

time of shooting the arrow. The speed depends upon the strength of the bow, the tension of the string and effort of the bow man. The end is tipped in poison to kill the enemy. Some ends are moon shaped also.

8. **Discuss** : Special weapon of Sri Vishnu. Well known shape to everyone. One is like a wheel of a chariot and the other like a bangle, displayed in several artistic forms.
9. **Knife** : A forgotten weapon. The head portion is fixed on a wood, used for beating the enemies.
10. **Shield** : Prevents knife attacks made of strong skin of wild buffalow, Rhino, Hippo; displayed on various geometrical shapes.
11. **Hammer** : Has a heavy head made of iron. There will be a hole in the centre to insert a stick as a handle, used to attack enemies, keeping them in the hand.
12. **Mace** : A big stick, many changes have been made in the design, used to smash the enemies. Used as protective weapon also.
13. **Naga Paasam** : One of the kind of ropes.
14. **Spear** : Has three ends, special weapon of Lord Siva, made of iron, fixed to a stick
15. **Axe** : Used to break rocks, made of iron with sharp ends-several sizes.
16. **Special-Axe** : Used for wood cutting, very sharp. The favourite weapon of Lord Siva.
17. **Flag** : A sign of victory, made of cloth with insignia, adores the hand of Sri Vinayaka.
18. **Stick** : Long one, made of wood.
19. **Kamandalam** : Used for storing water, made of unriped fruit of a tree. Used by sages and brahmins for performing daily rituals. This is not a weapon.
20. **Parasu** : Almost the same as Axe, but a curved, one fixed to wood.
21. **Sugar Cane Bow** : The special weapon of Cupid; Lord of Love, adorns the hands of Sri Kamakshi and other deities ; also adorns Yogic Style deities.
22. **Conch** : Weapon of Sri Vishnu; to announce victory. Its sound makes the enemies tremble with fear-many sizes.
23. **Flowery Arrow** . Made of different kinds of flowers. Used by Cupid, adorns the hands of Lords in Bhoga stage.
24. **Wood Axe** : Used for breaking wood.
25. **Aksha Mala** : Garland of special beads. In old scriptures depicted as a weapon also.
26. **Fan (Chamara)** : Made of hairs of the tail portion of the Deer, not a weapon, a sign of Sri Vinayaka's full portrait.
27. **Long Knife** : Used in War. Sharp ends, Kings used to keep them in their belts.
28. **Fire Torch** : This is a burning fiery weapon.
29. **Veena** : Musical instruments, used to recreate the soldiers during war.

—: O :—

Koviloor Digital Library

NAVAGRAHAS AND THEIR EFFECTS

L Narayana Rao,

In these days of materialism, sceptism and the so called advance of science, it has become the fashion to hurl charges at predictive astrology. They say planets are soulless and that Astrology is a pseudo science, not accepted by all countries in the world because it has failed many times and astrologers just make some lucky hits at times in the opinion of many intelligent persons.

The theory of astrology depends on the principle that planets influence life. Unlike in other matters, there is no hypothesis in astrological examination nor does astrological examinations need any hypothesis. All that is required of an astrologer is to deal with and interpret the data in terms of the rules and methodology of the subject.

With the discovery of radio-activity and such other allied phenomenon it is too late in the day to doubt about the influence of planets on all mundane life, including human, animal and vegetable creations. The effects of solar radiation the advance of the seasons, the Lunar effects on tides, the coincidence of the Moon's siderial revolution with the monthly periods of the fair sex are some of the instances of extraneous causes that affect individuals. The planets depend on the sun for their light and they retransmit the same after combining it with their own properties. The planets are huge bodies of matter with varying characteristics and the light transmitted by them vary with the circumstances viz., the angles formed by them with the Sun, Earth and one another. Each such circumstance is what is known as a 'horoscope, in astrological parlance.

According to Upanishads, nothing is soulless. Though apparently a planet is a physical body, it exists as being charged by a spiritual force. At this stage we have given these Grahas, the status of Graha—Devatas and worship them as representatives of the Brahman.

How many planets are there in the field of astrology? We have nine altogether. -- 2 Luminaries (Sun and Moon), 5 Taragrahas (Mars, Mercury, Jupiter, Venus and Saturn) and 2 Chayagrahas (Rahu and Kethu). Hindu astrology has no place for Herschel, Neptune and Pluto. Even today astronomers are not absolutely certain that Pluto belongs to our Solar system Moreover, the trans Saturnine planets have no influence on human life. If people with a more modern outlook include these in their predictions, it is more speculative than reliable.

The effects of the planets are based on the distances of the planet from Earth, Sun, the quality of the material they are composed of, the quantum of solar light falling on them and the rays these reflect towards the earth. It is no joke that our ancient sages had the patience to study with their yogic vision these effects and hand them over to posterity in a Gurusishya

Koviloor Digital Library

parampara in the form of set principles of astrology In a short sketch like this it is next to impossible to detail the effects of planets but suffice to state their chief properties.

SUN : governs Atma, spirit, father, royal dignitaries, five elements, fame, name, power, chief of the planets, represents RUDRA. Good in 3,6, 10,11 houses.

MOON : governs mind, matter, mother, royal dignitaries, water element,sea produce, blood in the body, represents UMA, Good in 1,3,6,7, & 10 houses.

MARS : Valour, prowess, fire element, brother, Commander in Chief, represents SKANDA: Good in 3,6 & 11 houses.

MERCURY : governs intelligence, skill in figures, humorous, messenger, Tridosha, architectural skill, represents *Vishnu*: Good in 2, 4, 6, 8 & 10 houses.

JUPITER : governs wisdom, issues, wealth, religious fervour, phlegmatic; represents DAKSHINAMURTHI.

VENUS : Sensual pleasures, wife, extreme riches, governs over pro-creative system, represents INDRANI and MAHALAKSHMI. Good except in 3,6 and 10 houses.

SATURN : Service, servants misery, longevity, represents Yama and Prajapathi, Good in 3, 6 and 11 houses.

RAHU : Maha Bhagya, Maternal grand parents, represents serpent God, DURGA AND BHAGAVATHI. Good in 3, 6 and 11 houses.

KETHU : Dispassion, Renuciation, final emancipation, Paternal grand parents; represents BRAHMA and CHITRA GUPTA (Ganapathi and Skanda also may be worshipped to appease Kethu) Good in 3,6 and 11 houses.

I do not want to elaborate on this and I shall consider myself amply rewarded if the readers would only appreciate the above few lines, on a subject which bristles with difficulties.

—: O :—

न तत्र सूर्यो भाति न चन्द्रतारकं
नेमा विद्युतो भान्ति कुतोऽयमग्नि :
तमेव भान्तमनु भाति सर्वं
तस्य भासा सर्वमिदं विभाति ॥

There the sun shines not, nor the moon and stars
Nor those lightnings, not to speak of fire
It is only when He shines that after Him shines all
It is his refulgence which makes all things shine

—: O :—

Koviloor Digital Library

A BEGGAR MADE A MILLIONAIRE

Swami Sivananda

The DISCUSSION on the front verandah of Krishna Sastri's little house was lively and loud. Sankaran, a youthful neighbour and a recent B. Com., was maintaining heatedly that it was absurd to say that God can His omnipotence. Krishna Sastri, on the contrary. was attempting to convince him that there was nothing impossible for Him.

A fair and handsome man clad in the ochre robes of a Sannyasin and with a strange light of calmness and serenity radiating from his countenance, was passing down the roadway. He heard the loud discussion in debating assembly. The moment he drew near a hush fell upon the debaters and all eyes turned towards the strange Sadhu.

"I could not help", said the Sadhu," hearing your remarks a little while ago. Never for a moment doubt God's omnipotence. He can do anything that He chooses to do. There is nothing impossible for Him. Listen, I shall illustrate this truth by relating a true incident.

"In the little Kabadawala quarter of the flourishing city of Tirujpur, is a small, unostentatious yet neat looking temple of Lord Ganesha. Years ago a saint and mystic lived in the temple structure and used to worship the idol of Ganesha daily. The Deity was reputed as being of great power and truth and believed to grant the prayers of sincere devotees. Near the door way of the little temple there invariably sat a blind beggar of the locality, named Chandu Surdas. He was a very quiet man-poor fellow-and eked out a precarious livelihood with the little doles that he got from the devotees visiting the temple. He was very miserable and at time was obliged to go without food for a day or two. Daily he used to pour out his heart in earnest prayer to Lord Ganesha.

"To that locality there came regularly, upon business visits, a certain rich stock-broker, Seth Murari Lall. He had amassed immense wealth through means both fair as well as foul. He had also lost heavily through horse-racing and gambling too. He was never satisfied with small transactions. The Sethji had heard from many about the great sanctity and mysterious power of Lord Ganesha of the little temple. Hence every time he visited the locality he used to stop his car, alight and make a formal circumambulation of the sanctum sanctorum. In return the Sethji desired a modest tenfold increase in his bank-roll.

"One evening he was returning from a neighbouring town after concluding an important business contract. It was late in the night and the Seth got down hurriedly before the Ganesha temple to do his usual circumabulation. But he heard strange voice from within the temple. He stopped to listen.

"A highly emotional devotee, Gajanan Dass, was sitting before the image of the Lord, sunk in deep trance. Murari Lal had seen Gajanan Dass in this condition once or twice previously and also knew that whatever the latter uttered while in trance invariably came to pass with perfect accuracy. The devotee himself was totally unconscious of what he spoke.

Koviloor Digital Library

"Now he was talking. The Seth listened intently. It seemed to be a conversation between two hidden voices. The first voice was of a divine, feminine tone.

"My son, it said, 'do something for this poor beggar at thy door. This miserable Surdas is praying night and day for thy Grace. Do not be heedless to him any longer,.

"A second voice now replied: 'As the Mother of the universe and the consort of Maheshwara commands, tomorrow, before the stroke of twelve midday, I shall make this beggar the master of a lakh of rupees His days of poverty and misery will end forever and he shall be put beyond all wants-else my name is not Ganesha.

"Is this a promise, my son?
"Yes, I have given my word'.

"Gajanan Dass lapsed into silence. His trance began to pass off. The Seth stopped to listen no more. He forgot to do his usual circumambulation too. He was fired with excitement. His crooked brain had conceived of a crafty plan to swindle the unknowing Chandu Surdas of the promised lakh of rupees.

"He did not return to his mansion that night but dozed in the car itself. He could hardly wait for dawn. The morning brought Surdas to his inevi able place by the temple door. As soon as seated himself the Sethji hurried over and greeted him, He was trying to make his voice casual and unconcerned. The beggar was surprised at the unusual 'Namaste Bhagatji'.

"Look here' the Seth continued, 'would you like to get a hundred rupees?' Poor Surdas nodded eagerly. Then, my good man, the one hundred rupees which I have decided to give away in charity today, will go to you. I have a small request, however. As a remembrance of our meeting I shall take for myself whatever you get as your daily collection in your bowl today. Your taking before midday will be mine'.

"Surdas agreed at once. He was readily willing to part with his insignificant daily pittance in return for a hundred rupees. Little did he dream of the wealth that was to come him that day nor was he aware of the wicked scheme of the Seth to cheat him of his fortune with the paltry sum of one hunderd rupees.

The Seth took his seat in the inner court of the temple and commenced watching the beggar's bowl. Time passed and thc day advanced. An occasional copper or two and a few pice were all that fell into the bowl. The beggar did not mind anything for he was to get a veritable fortune of one hundred rupees that day. But the Seth began to fume. Midday was fast drawing nigh. Dark thoughts arose in his mind, Was the temple Deity about to cheat him? What; was Murari Lal going to be thus trifled with ? God or no God, he Murari Lal was going to have his lakh by hook or crook.

"It was 11.30 The Seth's temper got the better of him. He was getting deeply chagrined. He arose and swiftly entered the inner Sanctum. He was wrathful. On approaching the sacred image he brandished his clenched fist before its face. He swore at it, calling it of nim, as impassive as ever, with the same calm, inscrutable expression upon its dark, smooth stony face. The money-mad Seth lost his temper and with a shout of anger delivered one hard blow upon the elephant trunk of Ganesha.

Koviloor Digital Library

Koviloor Digital Library

"Lo; the next moment a truly awesome thing happened. As soon as the clenched fist of the Seth struck the trunk of the Deity, the serpentine curve of the trunk suddenly straightened out with a lightning movement and wound itself tightly around his arm The Seth's hand became imprisoned in a vice-like grip. He was seized with terror. He struggled to free himself. He tried desperately to wrench his hand free. The more he tugged, the tighter the grip grew. He was pulled nearer to the idol' The image now caught hold of his hands with its four arms and the trunk encircled itself around his throat.

"A voice now spoke and said, 'Murari Lall, if you want to save your life, send thy driver to thy house and immediately get one lakh of rupees. The money must be in that beggar's bowl by twelve. Quick; Hurry up lest the midday be passed, He should get before midday. I always keep my promise. My word is never in vain'.

"The mention of giving away one lakh staggered the wretched Seth. He now began to plead hard with the Deity. He had no intention of ever parting with his dear money. But the grip on his neck tightened. The bones of his hands felt as though they were being crushed. He began to pant. In a hoarse voice he called out to the driver. After five minutes of calling the driver appeared from the lane outside. The Seth whispered to him to come closer. Then in urgent tones he requested the servant to hurry home at once and instruct his cashier, Ramniklal, to come to the temple with one lakh of rupees.

"Say it is a matter of life and death" the terrified Seth added

"The driver hurried away. Within half an hour he returned with the trembling cashier clutching the money bag with the required amount. By this time the Seth was in the throes of terror and agony. He gasped out, 'Give the lakh of rupees to the man sitting at the door. Take him home and hand the amount to his wife. Do it before the neighbours as witness. Hurry; Do it at once;"

"The cashier was struck dumb. But the urgency of the Seth was unmistakable. When the money was being handed over to the wife of Chandu Surdas, the coils of the trunk around the neck of Murari Lall loosened and his hands were freed. He sank to the floor at the feet of the sacred image.

"Thinking that the master was overtaken by some strange illness, the driver lifted him and took him to the waiting car and drove straignt home. Thus did the Lord bring to pass His Will and turned the blind beggar into a rich man.

The strange Sadhu paused at the end of the even stranger narative.

"And," he added. "I can vouch for the truth of this occurrence. I am Murari Lall, the Seth".

The group of listeners gasped. The monk walked away and disappeared before they could recover from their astonishment.

God can make and unmake things in the twinkling of an eye. Know this and be humble Nothing is of any avail before His Divine Will. To deny it is sheer folly. Rather choose to attune thyself to His Will. Then you will find blessedness and bliss blossoming forth in this very life.

— :O :—

Koviloor Digital Library

EKAVIMSHATI PATHRA PUJA FOR GANAPATHI

The greatness and richness of India's culture can best be known by a study of the important Indian festivals such as MAKARA SANKRANTHI, DEEPAVALI, and GANESH CHATHURTHI.

Ganesh Puja or the worship of Lord Ganapathi has been in vogue in India from time immemorial. The earliest reference to this God occurs in the Vedas. In the Puranas too, there are innumerable occassions where Ganapathi is praised and worshipped as Vigneswara (the remover of obstacles). It is said that Sri Rama worshipped Ganapathi when he addressed himself to the marvellous task of constructing the Sethu (bridge) across the ocean In his Naatya Sastra, Bharatha refers to Ganapathi as the Mahagramani whose blessings should be invoked before the commencement of any dance performance. Sage Vyasa is believed to have taken the help of Vighneswara to write his famous MAHABHARATHAM.

Ganesh Chathurthi falls in the fourth day of the first fortnight of the month of Bhadrapada (August-September). Hindus worship Lord Ganapathi on this day so that they may get prosperity and success, without incurring any scandal. Over and above this religious belief, this festival has got much importance from the point of view of science. For Ganesh Puja one should procure the leaves and flowers of twenty one different plants, trees and shrubs. This is called Ekavimshathi Pathra Puja.

All these leaves have medicinal value. Thus, a knowledge of the pro-phylactic and therapeutic properties of these leaves is implied in Ganesh Puja.

1. Sumukhaya Namaha — Maacheepathram pujayami
   सुमुखाय नमः — माचिपत्रं पूजयामि

Macheepathra (which is also called Soocheepatra) is a kind of sacrificial grass. It is called kusa or Darbam (its botanical name is *Imperata Cylindrica*). It has the wonderful property of purifying surroundings.

2. Ganadhipaya Namaha — Brihathi pathram pujayami
   गणाधिपाय नमः — बृहतीपत्रं पूजयामि

Brihati is a prickly nightshade plant. Its botanical name is *Carissa Carandas*. It is a boon to the women in their post delivery period.

3. Umaputhraaya Namaha — Bilva pathram poojayami
   उमापुत्राय नमः — विल्व पत्रं पूजयामि

Koviloor Digital Library

Bilva which is botanically named *Aegle Marmelos* is the favourite of Lord Siva. It removes the impurities the water and air in congested areas, specially in the Garbhalaya (inner portion of the temple). The juice of this leaf, applied to the body just before taking a bath, removes the bad smell, if any, of the skin.

4. Gajanaaya Namaha — Durvayugmam poojayami
गजाननाय नमः — दूर्वायुग्मं पूजयामि

Durva or bent grass, is available on all meadows and plains. Botanically known as *Cynodon Dactylon*, it cures many skin diseases besides being the stable food of cattle.

5. Harasoonave namaha — Duttura pathram poojayami
हरसूनवे नमः — दुत्तूरपत्रं पूजयामि

Dutura Stramonium is a shrub, the juice of whose leaves (as well as the sap) removes the poisonous effect of scorpion sting, dog bi.e, rat bite or centipede bite and gives immediate relief to the suffering person.

6. Lambodaraya namaha — Badaripathram poojayami
लम्बोदराय नमः — बदरीपत्रं पूजयामि

Badari or jujube is botanically called Zizyphus Jujuba. It is a thorny tree with tiny leaves and small fruits. The leaves are good fodder for cows and make them yield more milk. Songsters use these leaves for maintaining a clear melodius voice.

7. Guhagrajaaya namaha — Apaamarga pathram poojayami
गुहाग्रजाय नम. — अपामार्ग पत्रं पूजयामि

Apaamarga is botanically known as Achyrantus Aspara. The juice of its leaves cures all poisonous and dagger wounds. It is used in the preparation of Zambuk, the well known ointment.

8. Gajakarnakaya namaha — Tulasipathram poojayami
गजकर्णाय नमः — तुलसीपत्रं पूजयामि

Tulasi, which is commonly known as Sweet Basil, bears the botanical name of Ocimum Sanctum. It purifies the air and water and the surroundings and protects our health. It is used both in Sivapuja and Vishnupuja. One who eats its leaves daily can conquer sexual passion.

9. Ekadantaaya namaha — Chothapathram poojayami
एकदन्तायनम. — चूत पत्रं पूज्यामि

Choota (Mango leaf) is botanically known as Azdaracta Indica Its leaves are used as festoons to decorate the houses at the time of festivals and auspicious functions. The leaves cure some diseases of the throat. The sweetness in the Cuckoo's tone is believed to be due to the eating of the new born mango leaves.

10. Vikataya namaha — karaveerapathram poojayami
विकटाय नमः — करवीर पत्रं पूजयामि

Koviloor Digital Library

Karaveera or Kaner is botanically called Thevetia Nerifolium The karaveeradi tailam prepared with its leaves protects the hair from lice. Its leaves and nuts are poisonous.

11. Bhinnadantaya Namaha — Vishnukranta pathram poojayami
भिन्नदन्ताय नमः — विष्णुक्रांतपत्रं पूजयामि

Vishnukranta is known as Evolvlus Alsimoidus. It bears tiny bluesoma. There is a reference to this herb in the Taithreya upanishad. Its juice improves memorising power.

12. Vatave namaha — Daadimi pathram poojayami.
वटवेनमः — दाडिमी पत्रं पूजयामि

Daadami (Anaar) is commonly known as pomogrenate and botanically known as Punica Gramata. Its leaves and nuts taken orally, cures dysentery. It protects pregnant women from abortion.

13. Sarvesvara ya namaha — Devadaaru pathram poojayami
सर्वेश्वराय नमः — देवतारु पत्रं पूजयामि

Devadaaru or Cedar is botanically termed as Cedrus Deodara. It has small round fragrant leaves, the smell of which prevents mosquitos and dangerous insects from coming into the house.

14. Phalachandraya Namaha — Maruvakapathram pujayami
फाल चन्द्राय नम — मरुबक पत्रं पूजयामि

Maruvaka or Badhna is known as Origanum Vujgara. Its leaves retain their fragrance for days even after becoming dry. They can cure disease of the heart.

15. Herambaayanamaha — Sindhuvaara pathram pujayami
हेरम्बायनमः — सिन्धुवार पत्रं पूजयामि

Sindhvaara or Vitex Nergunda is used in the preparation of many medicines including antipoisonous drugs. Its juice cleans the eyes.

16. Soorpakarnaya namaha — Jaajeepathram pujayami
सूर्पकर्णाय नमः — जाजी पत्रं पूजयामि

Jaajee or Myristica Fragrams is used as a spice. It cures indigestion.

17. Suragrajaya Namaha — Gandaaleepathram poojayami
सुराग्रजाय नमः — गाण्डालीपत्रं पूजयामि

Gaandali is mentioned as Amarakosha It is sinular grass with white flowers. It is used as an external application to skin diseases.

18. Ibhavaktraaya Namaha — Shammepathram poojayami
इभवक्तराय नमः — शमीपत्रं पूजयामि

34

Koviloor Digital Library

Shamee or Prosopie Spicigera was used profusely by the alchemists in the olden days. The juice of its leaves has the miraculous property of removing the hair.

19. Vinayakaya Namaha — Asvathapathram poojayami
विनायकाय नम: — अश्वत्थ पत्रं पूजयामि

The holy fig tree Ashvatha is known as Eicu Religiosa. Its leaves are good food for goats and elephants. Its bark is used in preparation of many medicines.

20. Suraseviiaaya Namaha — Arjunapathram poojayami
सुरसेविताय नम: — अर्जुनपत्रं पूजयामि

Arjuna or Moriada Tinctoria is used in medicines for heart disease and wounds and septics. The famous tonic Arjunarishta is prepared with these leaves.

21. Kapilaaya Namaha — Arkapathram poojyami
कपिलाय नम: — अर्क पत्रं पूजयामि

Arka or Swallow wort is known as Calotrophis procera. The leaves of this shrub yield white milky juice which is a reliable medicine for the poison of scorpion, centipede etc. It cures wounds and ulcers if applied externally.

All the above mentioned leaves will be abundantly available in Bhadrapada (August-September). That is the proper time, therefore to gather all these leaves and preserve them as medicines. Thus Ganeshpuja is not merely a blindly followed custom. On the other hand it is intended to give training to the young men and women in the identification, collection, preservation and usage of some valuable materia medica. Our ancestors had an unerring knowledge in botany and medicine, which is a fruit of their ardent and arduous research which is handed over to us in the hope that we will not only preserve it and make good use of it but also improve it by further research.

.....Courtesy Bhavans Journal.

Koviloor Digital Library

HANUMAN

(*V. Ramanatha Iyer*)

Anjaneya, Hanuman, Vayuputra, Bajrangbali, Mahavir and Maruthi, as He is described in different parts of the country is a well known character depicted by the first poet of India-Sage Valmiki. He is one of the most remarkable characters in the glorious epic Ramayana, first without a second. His feats of valour and achievements in peace as well as in war are unparallelled. His supreme devotion to his master has been the perennial theme of praise by saints, seers, poets and singers.

He was the son of Vayu, minister of Sugriva, the ambassador of Rama, a mighty warrior, and above all a true bhakta. There can be no surprise that Anjaneya, born of celestial parentage, has come to be regarded as God. Anjaneya acquired all the attributes of divinity by inheritance, training, self discipline, devotion and above all, by the grace of Him, who descended on this earth as Rama.

It is said that Lord Rama embraced Hanuman with overflowing affection, regard and gratitude. It is this embrace that must have transformed the bhakta into GOD. This embrace not only sanctified Hanuman but conveyed Lord's whole or part of His "Iswarathvam" too. In some of the Puranas, Rama's embrace is referred to as the conferment of Brahmananda on Hanuman.

When we take into account all the main events in Anjaneya's crowded career, the devotion to Lord Rama and the stupenduous deeds of valour, the conclusion is irresistable that Hanuman was himself an Avatara. It is this firm and steadfast belief which makes Maruthi an object of worship. Innumerable temples have been built in honour of Hanuman throughout India. Anjaneya is the primary deity of Madhva sect, almost all Hindus unite in singing reverent prayers to Vayuputra.

It is said that whenever Ramayana is narrated, Anjaneya is present in an invisible form with raptuous tears flowing. Such is the fervour of his devotion to Rama. It is a rare combination to find in the same person the qualities of a hero and the virtues of a hero-worshipper. To be great and yet humble is a unique achievement.

May Anjaneya and Lord Rama bless us all with peace and plenty, and bestow on us the important and rare attribute of "VINAYA."

The idol of Lord Anjaneya was consecrated at the Vinayaka Mandir, in May 1963.

Koviloor Digital Library

Koviloor Digital Library

Koviloor Digital Library

பிள்ளையார் துதி

எடுக்கு மாக்கதை இன் தமிழ் செய்யுளாய்
நடக்கு மேன்மை நமக்கருள் செய்திடத்
தடக்கை ஐந்துடைத் தாழ் செவி நீண்முடிக்
கடக்களிற்றைக் கருத்துள் இருத்துவாம்.

விணைகடி கணபதி மெல்லடி போற்றி
தண்கட மாமுகத்தான் தாளிணை போற்றி
ஆனை முகத்தான் அடியிணை போற்றி
நுதற்கண் திருவாளன் திருவடி போற்றி
செக்கர் மேனிச் செம்மல் அடி போற்றி
விண்ணிற்கும் மண்ணிற்கும் நாதனடி போற்றி
முனிவன் சிறுவன் மொய்யடி போற்றி
மணி வண்ணன் மாமருகன் மலரடி போற்றி

விநாயகர் வணக்கம்

ஐந்து கரத்தனை ஆனை முகத்தனை
இந்தின் இளம் பிறைபோலும் எயிற்றனை
நந்தி மகன்தனை ஞானக் கொழுந்தினைப்
புந்தியில் வைத்தடி போற்றுகின்றேனே

(திருமூலர்)

ஐந்து கைகளையும், யானை முகத்தையும் இளம்பிறைச் சந்திரனைப் போன்ற வளைந்த தந்தத்தை உடைய சிவன் மகனும், அறிவுக் கொழுந்தாகவும் உள்ள விநாயகரை உள்ளத்தில் வைத்து அவன் திருவடிகளைப் போற்றுகின்றேன்.

Koviloor Digital Library

புது டில்லி-ஸரோஜினி நகர்

கற்பக விநாயகர் அகுட்புகழ்

(அருட்கவி ஸாது ராம் ஸ்வாமிகள், 11-9-1965ல் அருளியது)

1. சொற்பணி நீடித்து நடைபெற

நாதநாமக்ரியை) (சதுச்ரமட்டியம்

தந்தத் தத்தன தானனத் — தனதான—
சத்தச் சித்ர விநோத முத் — தமிழாலுன்—
சந்தத் தைப்புகழ் பாடிடத் — தயவாலே
இந்தப் பித்தன் என் ஆவியுட் — புகுதாயோ—
என் சொற் பொற்பணி நீடுறற் — கருளாயோ;
கந்தக் குட்டன்முனே ! கரப — படைபாசர—
கஞ்சச் சித்தி மணுள ! புத் — தியின் நேயா—
எந்தத் திக்கில் உளாரும் ஒத் — திசைபாடும்—
இந்த்ர ப்ரஸ்த்த விநாயகப் — பெருமாளே

★ ★ ★

2. துன்பம் தீரப் பெற

ஷண்முகப்பிரியா) (திச்ரமட்டியம்

தந்தனத் தனத்த தனன — தனதான
அந்தியிற் சிவந்த உருவம் — உடையோனே—
அங்குசக் கரத்த ! கயிறும் — ஒடிகோடும்
மந்திரத் திரத்ன கலசம் — இனுமேவும்—
வண்கரப் ப்ரஸித்த ! மருவு — துயர் தீராய்;
சந்திரச் சிரத்த ! கபில ! — கண ராஜ—
சங்குசச் கரத்தன் மகளிர் — தலைவா ! நீன்;
இந்திரப் பிரஸ்த்த விநய — நகர் வாழ்வே—
எங்களுக் கினித்த துணைசெய் — பெருமாளே

Koviloor Digital Library

விநயநகர் சித்திபுத்தி விநாயகர் ஆலய ராஜகோபுர கும்பாபிஷேகத்தன்று பாடியது

(முருகனடிமை கோவை பத்மநாபன்)

ராகம் : பந்துவராளி — தாளம் : ஆதி

பல்லவி

கோபுர தெரிசனம் கண்டேன் — உள்ளம்
கோலாகலம் மிகக் கொண்டேன் — உயர்
(கோபுர)

அனு பல்லவி

ஸ்ரீ புரமாய் விளங்கும் சீர்மிகு தில்லியில்
சித்தி புத்தியுடையோன் சிறந்து விளங்கும்
கோயில் (கோபுர)

சரணம்

ஐந்து கரங்களும் ஐந்தொழில் புரிந்திட
ஐம்பொறிப் பகைவரை அங்குசம் வென்றிட
பந்துவராளியில் பத்மநாபனும் பாட
பக்தரெலாம் மகிழ்ந்து தாளங்களும் போட
(மத்திம காலம்)
தந்திமிதோம் தகதோம் தகதோம் தக
தஜ்ஜோணு ஜம் தகஜம் தகஜம் திமி
திந்திமி தீமெனத் தாளத்துடன் நடம்புரி
தந்தி முகன் உறை தரணி புகழ்ந்திடும் கோயில்
(கோபுர)

ராகம் : பைரவி — தாளம் : கண்ட சாபு

பல்லவி

விநய நகர்தனில் வாழும் விமல கணபதியே—என்
வினைகளெல்லாம் அகன்றிடவே விரைவினில் வந்தருள்வாயே.

அனுபல்லவி

அநவரதமும் உந்தன்
அடி மலரைப் பணிவோர்க்கு
கநதனமும் தந்தருளும்
கற்பக விநாயகனே (விநய)

சரணம்

சித்தியுடன் புத்தி இரு
புறமாக விளங்கிடவே
சிந்தை மகிழ்ந்தன்பர்கள்
மலர் தூவி நின்றிடவே
பக்தியுடனே பத்ம
நாபன் துதிபாடிடவே
பைரவியின் மைந்தா—இந்த
வையந்தனில் வந்து (விநய)

Koviloor Digital Library

விநாயகர் நான்மணி மாலை

(மஹாகவி பாரதியார்)

கடமையாவன : தனைக்கட்டுதல்
பிறர் துயர் தீர்த்தல், பிறர் நலம் வேண்டுதல்,
வீநாயக தேவனுய், வேலுடைக் குமரனுய்
நாரா யணனுய், நதிச்சடை முடியனுய்
பிற நாட்டிருப்போர் பெயர் பல கூறி,
அல்லா! யெஹோவா! எனத்தொழு தன்புறும்
தேவருந் தானுய் திருமகள், பாரதி
உமையெனுந் தேவியர் உகந்த வான் பொருளாய்,
உலகெலாங் காக்கும் ஒருவனைப் போற்றுதல்
இந்நான் கேயிப் பூமியிலெவர்க்கும்
கடமை யெனப்படும்; பயனிதில் நான்காம்;
அறம், பொருள், இன்பம், வீடெனு முறையே;
தன்னை யாளுஞ் சமர்த்தெனக் கருள்வாய்

1 மணக்குள விநாயகா! வான்மறைத் தலைவா!
தனைத்தான் ஆளுந் தன்மை நான் பெற்றிடில்
எல்லாப் பயன்களும் தாமே எய்தும்;
அசையா நெஞ்சம் அருள்வாய்; உயிரெலாம்
இன்புற் றிருக்கவேண்டி. நின் னிருதாள்
பணிவதே தொழிலெனக் கொண்டு
கணபதி தேவா! வாழ்வேன் கனித்தே

நமக்குத் தொழில் கவிதை, நாட்டிற் குழைத்தல்
இம்மப் பொழுதுஞ் சோரா திருத்தல்—உமைக்கினிய
மைத்தன் கணநா தன் நங்குடியை வாழ்விப்பான்;
சித்தையே! இம்மூன்றும் செய்

பக்தி யுடையார் காரியத்திற்

பதருர்! மிகுந்த பொறுமையுடன்
வித்து முளைக்குந் தன்மைபோல்
மெல்லச் செய்து பயனடைவார்
சக்தி தொழிலே அனைத்து மெனிற்
சார்ந்த நமக்குச் சஞ்சலமேன்?
வித்தைக் கிறைவா! கணநாதா!
மேன்மைத் தொழிலிற் பணியெனையே.

English Translation appears at page xxii

1 மணக்குள விநாயகர் ஆலயம் பாண்டிச்சேரியில் உள்ளது. பாரதியார் அடிக்கடி இங்கே வழிபடப் போவது வழக்கம்.

Koviloor Digital Library

பேசாப் பொருளைப் பேசநான் துணிந்தேன்,
கேட்கா வரத்தைக் கேட்க நான் துணிந்தேன்;
மண்மீதுள்ள மக்கள், பறவைகள்
விலங்குகள், பூச்சிகள், புற்பூண்டு, மரங்கள்;
யாவுமென் வினையால் இடும்பை தீர்ந்தே
இன்பமுற் றன்புடன் இணங்கி வாழ்ந்திடவே.
செய்தல் வேண்டும் தேவதேவ!
ஞான காசத்து நடுவே நின்று நான்
'பூ மண்டலத்தில் அன்பும் பொறையும்
விளங்குக; துன்பமும், மிடிமையும், நோவும்,
சாவும் நீங்கிச் சார்ந்த பல் லுயிரெலாம்
இன்புற்று வாழ்க என்பேன்! இதனை நீ
திருச் செல்வி கொண்டு திருளம் இரங்கி
'அங்ஙனே யாகுக' என்பாய் ஐயனே !
இந்நாள் இப்பொழு தெனக்கிவ் வரத்தினை
அருள்வாய், ஆதிமூலமே! அறந்த
சக்தி குமாரனே! சந்திர மவுலீ!
நித்தியப் பொருளே! சரணம்
சரணம்! சரணம்! சரணமிங்குனக்கே.

★

Koviloor Digital Library

விக்னேச்வரர்

(ஜகத்குரு பரமாசார்ய ஸ்ரீமத் சந்திர சேகரேந்திர ஸ்வாமிகள் அருளியது)

பிள்ளையார் ஏழை எளியவர்களுக்கெல்லாம் ஸ்வாமி. மஞ்சள் பொடியிலும், களி மண்ணிலும் சாணியிலும் கூட எவரும் ஒரு பிள்ளையாரைப் பிடித்துப் பூஜை செய்து விடலாம். அவர் எளிதில் ஸந்தோஷப்படுகிறவர். எங்கே, எப்படி, எதில் கூப்பிட்டாலும் உடனே வந்து, அந்தக் கல்லோ, களி மண்ணோ அதற்குளிருந்து கொண்டு அருள் செய்வார். அவரை வழிபட நிறைய சாஸ்திரம் படிக்கவேண்டும் என்பதில்லை. ஒன்றும் படிக்காதவனுக்கும் அவன் கூப்பிட்ட குரலுக்கு வந்து விடுவார்.

'மற்ற தேவதா விக்கிரஹங்களில் ஸாங்கோபாங்கமாகப் பிராணப் பிரதிஷ்டை என்று பண்ணி அவற்றில் அந்தந்த ஜீவ களையை உண்டாக்குவதுபோல, பிள்ளையாருக்குப் பண்ண வேண்டுமென்பதில்லை. பாவித்த மாத்திரத்தில் எந்த மூர்த்தியிலும் அவர் வந்து விடுகிறார் என்று சொல்வதுண்டு.

பிள்ளையார் தமக்குப் பெரிசாக ராஜகோபுரம், பிரகாரம் கட்டிக் கோயில் எழுப்ப வேண்டும் என்று நினைக்கவில்லை. சின்னதாக ஒரு சந்நிதி வைத்து விட்டாலும் அவருக்குப் போதும் தகரக் கொட்டகை போட்டால் கூட அவருக்குத் திருப்திதான்! அதுகூட வேண்டாம்! ஒரு கட்டிடமும் கூரையும் இல்லாமல் வானம் பார்க்க அரச மரத்தடியில் அவர் பாட்டுக்கு அமர்ந்து அநுக்கிரஹம் பண்ணிக் கொண்டிருப்பார். ஆற்றங்கரையில் எங்கே பார்த்தாலும் நன்றாக உட்கார்ந்து கொண்டு ஆனந்தமாக இருப்பார்.

மற்ற ஸ்வாமிகளை தரிசனம் செய்வது என்றால், நாம் அதற்காக ஒரு காலம் பார்த்து, குளித்து முழுகி, அர்ச்சனை சாமான்கள் வாங்கிக் கொண்டு கோயிலுக்குப் போக வேண்டியிருக்கிறது. கோயிலுக்குப் போனாலும் நேரே அந்த ஸ்வாமியிடம் போய் விடமுடியாது. பிரகாரம் சுற்றிக்கொண்டு உள்ளே போகவேண்டும். அப்போதும் கூட ஸ்வாமிக்கு ரொம்பப் பக்கத்தில் போகக்கூடாது. கொஞ்சம் தள்ளித்தான் நிற்கவேண்டும். பிள்ளையார் இப்படி இல்லை. எந்த சமயமானாலும் சரி. நாம், ஆபீஸுக்கோ, ஸ்கூலுக்கோ, கடைக்கோ போய்விருகிறபோது கூட, தெருவிலே தற்செயலாகத் தலையைத் தூக்கினால், அங்கே ஒரு முக்கில் பிள்ளையார் உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கிறார். அவரைப் பார்த்த மாத்திரத்தில் நாமாக நெற்றியில் குட்டிக் கொண்டு ஒரு தோப்புக் கரணம் போட்டு விட்டு நடையைக் கட்டுகிறோம். இதிலேயே நமக்கு சொல்லத் தெரியாத ஒரு நிம்மதி, ஸந்தோஷம் உண்டாகிறது.

பிள்ளையாருக்கு எல்லோரும் சொந்தம். பிள்ளையார் எல்லோருக்கும் சொந்தம் ஏழை எளியவருக்கும் சாஸ்திரம் படிக்காத சாமானிய ஜனங்களுக்கும் கூடச்சொந்தம். மற்ற ஸ்வாமிகளின் நை வேத்திய விநியோகத்தில் பெரிய மநுஷ்யர்களுக்குத்தான் முதலிடம் பிள்ளையாரோ, தமக்குப் போடுகிற சிதறுகாய் இவர்களுக்குப் போகாமல் ஏழைக் குழந்தைகளுக்கே போகும்படியாக வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்.

Koviloor Digital Library

தமிழ் நாட்டிலிருப்பதுபோல் மற்ற ராஜ்யங்களில் தடுக்கி விழுந்த இடமெல்லாம் விநாயகர் இல்லாவிட்டாலும் கூட பாரத தேசத்திலுள்ள அத்தனை ஸ்தலங்களிலும் ஓரிடத்திலாவது அவர் இருப்பார். நம் தேசத்தில் மட்டும்தான் என்பதில்லை. ஜப்பானிலிருந்து மெக்ஸிகோ வரை உலகத்தின் எல்லாத் தேசங்களிலும் விநாயகர் விக்ரஹம் அகப்படுகிறது. லோகம் பூராவும் உள்ள சகல நாடுகளிலும் அவரைப் பல தினுசான மூர்த்திகளில் வழி படுகிறார்கள்.

அப்படி லோகம் முழுவதற்கும் சொந்தமாக இருக்கப்பட்டவரை நாம் எல்லோரும் தவறாமல் ஆராதிக்கவேண்டும். வசதி இருப்பவர்கள் அவருக்குப் மோதகமும் மற்ற பக்ஷணமும், பழங்களும் நிறைய நிவேதனம் செய்து குழந்தைகளுக்கு விநியோகம் செய்யவேண்டும். அவர் குழந்தையாக வந்த ஸ்வாமி. குழந்தை என்றால் அது கொழு கொழு என்று இருக்கவேண்டும். அதற்கு நிறைய ஆகாரம் கொடுக்க வேண்டும். பிள்ளையாரின் தொப்பை வாடாமல் அவருக்கு நிறைய நிவேதனம் செய்யவேண்டும். வெள்ளிக்கிழமை தோறும் அவருக்கு சிதறுகாய் போட்டுக் குழந்தைகளை ஸந்தோஷப் படுத்தவேண்டும். பெரியவர்கள் இல்லாது மற்றக் குழந்தைகளை மகிழ்வித்தால், ஈசன் குழந்தையான பிள்ளையாரும் மகிழ்ந்து பெரியவர்களையும் குழந்தைகளாக்கித் தம்மோடு விளையாடச் செய்வார்.

பெரியவர்களானால் துக்கமும், தொல்லையும்தான் குழந்தைஸ்வாமியோடு சேர்ந்து இந்தத் துக்கத்தைத் தொலைத்து அவரைப்போல் ஆனந்தமாகி விடவேண்டும் அவர் எப்போதும் சிரித்த முகமுள்ளவர். 'ஸுமுகர்', 'பிரஸன்னவதனர்' என்று பெயர் பெற்று எப்போதும் பேரானந்தத்தைப் பொங்க விடுபவர் நாம் உண்மையாகவே பக்தி செய்தால் நம்மையும் அப்படி ஆக்குவார்.

தமிழ் நாட்டின் பாக்கியமாகத் திரும்பிய இடமெல்லாம் அமர்ந்திருக்கும் அவரை நாம் எந்நாளும் மறக்கக் கூடாது. நாம் எல்லோரும் தவறாமல் பிள்ளையார் கோயிலுக்குப் போவது, தேங்காய் உடைப்பது, 'விநாயகர் அகவல்' சொல்வது என்று வைத்துக் கொண்டால் இப்போதிருக்கிற இத்தனை ஆயிரம் கோயிலும் கூடப் போதாது புதிதாகக் கட்ட வேண்டியிருக்கும்.

நமக்கும் நாட்டிற்கும் உலகுக்கும் எல்லா க்ஷேமங்களும் உண்டாவதற்குப் பிள்ளையாரைப் பிடிப்பதே வழி.

தோப்புக் கரணம்

விநாயகர் முன் பயபக்தி விசுவாசத்துடன் குட்டிக் கொண்டு, நன்றாக உட்கார்ந்து எழுந்து, மூன்று முறை தோப்புக் கரணம் போட வேண்டும். இதனால் அறிவும் ஆக்கையும் நலம் பெறும்.

புருவ நடுவிலிருந்து உள் நோக்கி ஒரு கோடும் உச்சியிலிருந்து கீழ் நோக்கி ஒரு கோடும் சந்திக்கும் இடம் அறிவுக்கு நிறை கலமாகும். மயங்கியிருக்கின்ற ஒருவனைத் தட்டுவதுபோல் அறிவு வடிவமான விநாயகரிடம் சென்று மயங்கிய அறிவைத் தெளிவு படுத்திக் கொள்ளும் பொருட்டுச் சிரசில் குட்டிக் கொள்வது தான் "தோப்புக்கரணம்"

Koviloor Digital Library

திருநீற்றுப்பதிகம்

(விபூதி)

(திருஞான சம்பந்தர்)

(1) மந்திர மாவது நீறு வானவர் மேலது நீறு
சுந்தரமாவது நீறு துதிக்கப் படுவது நீறு
தந்திரமாவது நீறு சமயத்திலுள்ளது நீறு
செந்துவர் வாயுமை பங்கன் திரு ஆலவாயன் திருநீறே

(2) முத்தி தருவது நீறு முனிவர் அணிவது நீறு
சத்திய மாவது நீறு தக்கோர் புகழ்வது நீறு
பத்தி தருவது நீறு பரவ இனியது நீறு
சித்தி தருவது நீறு திரு ஆலவாயன் திருநீறே

(3) பூச இனியது நீறு புண்ணியமாவது நீறு
பேச இனியது நீறு பெருந்தவத் தோர்களுக்கெல்லாம்
ஆசை கெடுப்பது நீறு அந்தம தாவது நீறு
தேசம் புகழ்வது நீறு திரு ஆலவாயான் திருநீறே

(4) அருத்தம தாவது நீறு அவலம் கெடுப்பது நீறு
வருத்தம் தணிப்பது நீறு வானம் அளிப்பது நீறு
பொருத்தம தாவது நீறு புண்ணியர் பூசும் வெண்ணீறு
திருத்தகு மாளிகை சூழந்த தரு ஆலவாயன் திருநீறே

(5) எயிலது அட்டது நீறு. இருமைக்கும் உள்ளது நீறு
பயிலப்படுவது நீறு பாக்கியமாவது நீறு
துயிலெத்தடுப்பது நீறு சுத்தமதாவது நீறு
அயிலப் பொலிதரு சூலத் தாலவாயான் திருநீறே

மூலம்

பசுவின் சாணத்திலிருந்தே திருநீறு தயாரிக்கப்படுகிறது. திருநீற்றின் மூலமாவது பசுவே, மும்மலங்கலாற் கட்டப்பட்ட ஆத்மாவுக்கு பசு என்ற பெயரும் உண்டு. பசுக்களின் மலம் நீருக்கப்படுதல் போன்று, ஆன்மாக்களாகிய பசுக்களின் மலங்களும் அக்கினியால் தகிக்கப்படவேண்டும் என்னும் உட்கருத்தே, பசுவின் சாணத்திலிருந்து திருநீறு ஆக்கப்படுவதற்குரிய காரணமாகும்.

வேறு பெயர்கள்

பசிதம், காப்பு, க்ஷாரம், விபூதி, பஸ்மம். தன்னை அணிவாரது தீ வினைகளை நீருக்குவதால் திருநீறு என்ற பெயர். அணிவாரது அறியாமையை அகற்றி சிவ சோதியைத் தருவதால் பசிதம் என்ற பெயர். பயத்திலிருந்து காப்பதால் காப்பு என்றும், இன்னல்களிலிருந்து காப்பதால் க்ஷாரம் என்றும், மேலான செல்வத்தைத் தருவதால்

Koviloor Digital Library

விபூதி என்றும், பழவிறகாகக் அழிப்பதால் பஸ்மம் என்றும் பல்வேறு பெயர்களும் பெற்றது.

பெருமை

திருநீறு இறைவன் வடிவம். அளவற்ற பெருமை உடையது. வேதாகமங்களாலும் முனிவர்களாலும், நாயன்மார்களாலும் பெரியோர்களாலும் பாராட்டப் பெற்றது. திருஞானசம்பந்தர் திருநீற்றைப் பூசி பாண்டியனின் வெப்பு நோயைத் தீர்த்தார். இதை அணிந்தே எந்த நற்செயல்களையும் செய்யத் துவங்கவேண்டும். முற்றும் துறந்த முனிவர்களும் திருநீறணிதல் மரபு. இது அணிவோரைப் புனிதப்படுத்துகிறது. உடற்துன்பம் போக்கித் தன்னை அணிபவர்க்குப் பெருமை தரவல்லது. பெருந்தவத்தோர்களது ஆசையறுப்பது. வேதத்தில் ஓதப்பெற்றுள்ளது. ஞானமும் முத்தியும் தரவல்லது. இறப்பென்னும் துயர் துடைத்து இருமையின்பம் தரவல்லது. இதைப் பூசுவதால் கடுங்காய்ச்சல் முதலிய நோய்கள் நீங்கும். அறிவு பெருகும், சாந்தம் மிகும், இன்பமுண்டாகும். முடிவில் முக்திப் பேரின்பமும் கிடைக்கும்.

அணியும் முறை

திருநீறைப் பெறும்போது, ஒன்றன்மீது ஒன்றுக வலக்கையை மேல் வைத்து, மகிழ்வுடன் இரு கையாலும், ஏந்திப்பெற வேண்டும் ஒரு கை நீட்டிப்பெறுவது தகாது. சிறிதும் சிந்தாதபடி அணிய வேண்டும்.

பொடியாக உடல் முழுவதும் பூசும் முறை உத்தூளன முறை. குழைத்து மூன்று குறிகளாக அணிவது திரிபுண்டர முறை அணியுமேபாது சில நாமத்தை உச்சரிக்க வேண்டும்.

அணியும் இடங்கள்

ஐந்து—நெற்றி, இரு தோள்கள், நெஞ்சு, கொப்பூழ்

எட்டு—தலை, நெற்றி, இரு காதுகள், இரு தோள்கள், மார்பு, கொப்பூழ்

திருநீறு எப்பேதும் நெற்றியில் இருக்கவேண்டும். கடவுள் சந்நிதி, ஓமத்தீ, குருவின் முன்னிலை ஆகிய இடங்களில் திருநீற்றைப் பெற்று அங்கேயே நின்று தரித்துக் கொள்ளாமல் சற்று தள்ளி நின்று திரும்பித் தரித்துக் கொள்ளவேண்டும்.

வடக்கு அல்லது கிழக்கு நோக்கி நிலத்தில் சிந்தாதபடி, மேல் நிமிர்ந்து சிவசிவ என்று சொல்லி வலக்கை நடு விரல் மூன்றினாலும் எடுத்து நெற்றியில் தரித்தல் வேண்டும், இருகை நீட்டிப் பெறவேண்டும், நடந்து கொண்டு தரிக்கலாகாது.

எனவே திருநீற்றின் பெருமையை உணர்ந்து, அதைத் தரித்து வாழ்வில் உய்யும் வழியை மேற்கொள்ளவேண்டும்.

ஓம் - நம சிவாய

Koviloor Digital Library

துண்டி கணபதி

பரணீதரன்

காசியில் நிறைய ஆஞ்சநேய மூர்த்திகள் உள்ளதுபோல் கணபதி சிலைகளும் காணப்படுகின்றன. விச்வநாதர் கோயிலுக்குச் செல்லும் 'விசுவநாதர் கல்வி' என்னும் குறுகிய சந்தில் இடப்புறம் ஒரு பெரிய விநாயகர் சந்நியிருக்கிறது. அவருக்கு 'சாட்சி கணபதி' என்று பெயர். விச்வேச்வரரை தரிசிக்க வருபவர்களையெல்லாம் சாட்சியாக இருந்து கவனித்து வைத்துக் கொண்டு அவர் ஆசி வழங்குகிறார்.

ஸ்ரீ அன்னபூரணி கோயிலுக்கும் விச்வநாதர் கோயிலுக்கும் செல்ல 'பாஸ் பாடக்' என்ற மற்றொரு வழியிருக்கிறது. 'பாஸ் பாடக்' என்றால் 'மூங்கில் கேட்' என்று பொருள். அந்த வழியே செல்லும்போது நாம் துண்டி கணபதியைத் தரிசிக்காமல் போக முடியாது. பார்ப்பதற்குக் குழந்தை மாதிரி மிகவும் அழகாக இருக்கிறார் அவர். கண்களில் ஜீவகளை ததும்பி வழிகிறது.

காசி புராணத்தில் கூறப்படும் துண்டி ராஜா இவர்தான் பக்தர்களை தேடிக் கண்டு பிடித்து, அருளாசி வழங்குவதால் இவருக்கு இப்பெயர் ஏற்பட்டதாம்.

காசியை விட்டுப் புறப்படுவதற்கு முன் ஸ்ரீ ராஜேச்வர சாஸ்திரிகள் திரவிட், என்ற மகாவித்வானைத் தரிசித்து, நமஸ்காரம், செய்யும் பெரும் பாக்கியம் பெற்றேன். நான் அவருக்கு எண்பது வயது இருக்கும். பழுத்த பழமாய் அறிவின் சுடராய்ப் பிரகாசிக்கிறார், சகல சாஸ்திரங்களிலும் தேர்ச்சி பெற்றுள்ள அந்த வேத விற்பன்னர் காசி மன்னருக்கு வித்யா குருவாக இருக்கும் பெருமை பெற்றவர். (அவர் 5-3-1977 அன்று ஸ்ரீ விச்வநாதர் திருவடி சேர்ந்து விட்டார்).

அவரிடம் பேசிக்கொண்டிருந்தபோது காசி துண்டி கணபதியைப் பற்றி அறிந்து கொண்டேன்.

முன்பு ஒரு சமயம் சந்திர வம்சத்தில் தோன்றிய தர்மன் என்ற அரசன் பகைவர்களால் தோற்கடிக்கப்பட்டான். பின்னர் அவர்களிடம் சிக்கிக் கொள்ள மனமில்லாமல் காட்டிற்கு ஓடி விட்டான். அங்கிருந்த மகரிஷிகளிடம் தன் நிலைமையை எடுத்துரைத்து தனது ராஜ்யம் திரும்பத் தனக்கு கிடைக்க என்ன வழி என்று கேட்டான், அவர்களோ காசி துண்டி விநாயகரைத் தோத்திரம் செய்யும்படி கூறினர். அரசனும் அவ்வாறே செய்து. இழந்த தனது ராஜ்யத்தை மீண்டும் பெற்றான். இந்தக கதை காசி காண்டத்தில் கூறப்பட்டுள்ளதாம்.

காசிக்கு வருபவர்கள் துண்டி விநாயகரைத் தரிசிக்காமல் போகக் கூடாது. சகல சம்பத்துக்களையும் அளிக்கவல்ல வரப்பிரசாதி இவர்.

காசி அனுமான்—காட்டிலுள்ள எஸ் ராமா தீட்சிதர் துண்டி கணபதியின் மகிமையைப் பற்றி எழுதியிருக்கும் ஒரு கட்டுரையை அண்மையில் படிக்க நேர்ந்தது. ஸ்காந்த புராணத்தில் உள்ள காசி காண்டத்தில் காணப்படும் இந்த விநாயகரைப் பற்றிய தோத்திரத்தை அதில் வெளியிட்டிருக்கிறார். இது பரமேச்வரனே செய்ததாம். இதற்கு 'சர்வ சம்பத்கரம்' என்று பெயர். ஒவ்வொருவரும் விநாயகரை அருகம் புல்லாம் அர்ச்சித்து

Koviloor Digital Library

இந்த டுண்டி விநாயகர் தோத்திரத்தைப் பாராயணம் செய்து வந்தால் சகல விருப்பங்களும நிறைவேறுமாம்.

திருபுராசுர சம்ஹாரத்தின்போது விக்னம் ஏற்பட்டதால் பரமேஸ்வரன் இந்த விநாயக தோத்திரத்தை செய்து, திரிபுராசுரர்களை வெற்றி கண்டார். தேவர்களுக்கு அமிர்தம் கிடைத்தது, இவராலேதான். இந்திரன், விருத்தாசுரனைத் தோற்கடிக்கும் வலிமையை பெற்றதும் இவரது அருளாலே, டுண்டி விநாயகரின ஆசியைப் பெற்ற பிறகுதான் ராமருக்கு சீதை கிடைத்தாள்.

எத்தனை சிறிய மூர்த்திர்க்கு எத்தனை பெரிய கீர்த்தி,

நன்றி: ஸ்ரீ வரஸித்தி விநாயகர் மலர்
பெசண்ட் நகர் - சென்னை

விநாயக புராணம்

"அகரமென அறிவாகி உலத மெங்கும்
அமர்ந்தகர உகர மகரங்கள் தம்மால்
பகரு மொரு மூதலாகி வேறுமாகிப்
பலவேறு நீருமேனி தரித்துக் கொண்டு
புகரில் பொருள் நான்கினையும் இடர்தீர்ந்தெய்தப்
போற்றுநருக் கறக்கருணை புரிந்தல்லார்க்கு
நிகரில் மறக் கருணை புரிந் தாண்டு கொள்ளும்
திருமலனைக் கணபதியை நினைத்து வாழ்வாம்"

(கச்சியப்ப முனிவர்)

Koviloor Digital Library

டுண்டி விநாயகர் துதி

(கந்த புராணம் காசி காண்டத்தில் உள்ளபடி)

ஸ்ரீகண்ட உவாச

1. ஜய விக்னகிருத மாத்ய பக்த நிர்விக்னகாரக
அவிக்ன விக்னசமன மஹாவிக்நேக விக்னருத்.

2. ஜயஸர்வகணேதீச ஜயஸர்வகணேக்ரீணீ :
கணப்ரணதபாதாப்ஜ கணநாதி தஸத்குண.

3. ஜயஸர்வகஸர்வேச ஸர்வபுத்யேகசேவதே
ஸர்வமாயாப்ரஞ்சக்ஞ ஸர்வகர்மாக்ர பூஜித.

4. ஸர்வமங்களமாங்கல்ய ஜயத்வம் ஸர்வ மங்கள
அமங்களோபசமன மஹாமங்களஹேதுக.

5. ஜய ஸ்ருஷ்டி க்ருதாம் வந்த்ய ஜயஸ்திதிக்ருதாநத
ஜய ஸம்ஹ்ருதிக்ருத் ஸ்துத்ய ஜயத் ஸத்கர்ம ஸித்தித.

6. ஸித்த வந்த்யபதாம்போஜ ஜய ஸித்திவிநாயக
ஸர்வஸித்தியேகநிலய மஹாஸித்யிருத்திஸேக.

7. அசேஷ குணநிர்மாண குணேச குணேச்வரணீ :
பரிபூர்ண சரித்ரார்த்த ஜயத்வம் குணவர்ணித.

8. ஜயஸர்வபலாதீச பலாராதி பலப்ரத
பலாகோஜ்வல தந்தாக்ர பாலபால பராக்ரம.

9. அனந்த மஹிமாதார தராதர விதாரண
தந்தாக்ரப்ரோததிங்நாக ஜயநாயக விபூஷண.

10. அன்வேஷணேடுடிரயம்ப்ரதிதோஸ்தி தாது :
ஸர்வார்த்தடுண்டிததயா தவ டுண்டிநாம.
காசீப்ரவேச மபிகோலபதேத்ரவதேஹி
தோஷம்விநாதவ விநாயகடுண்டிராஜ.

ஈச்வர உவாச

11. இமாம்ஸ்துநீம்மமக்ருதிம் ய: படிஷ்யதி ஸந்மதி :
நஜாதுதம்விக்னேகா | பீடயிஷ்யந்தி நிச்சிதம்.

12. டொளண்டீம்ஸ் துதிமிமாம்புண்யாம்ய , படேத்டுண்டி
ஸன்னிதௌ
ஸான்னித்யம் தஸ்யஸததம் பஜேயு : ஸர்வ ஸித்தய :

13. இமாம்ஸ்துகிம் நரோஜப்த்வா பரம் நியதமானஸ :
மானஸைரபிபான பஸ்தை : நாபிபூயேதகர்ஹிசித்.

14. புத்ரான் கலத்ரம் க்ஷேத்ராணி வராச்வான் வரமந்தீரம்
ப்ராப்நுயாச்சதனம்தான்யம் டுண்டி ஸ்தோத்ரம் ஜபந்நர :

15. ஸர்வ ஸம்பத்கரம்நாம ஸ்தோத்ரமேதன்மயேரிதம்
ப்ரஜப்த்வ்யம் ப்ரயத்நேன முக்திகாமேந ஸர்வதா.

16. ஜப்தவாஸ்தோத்ரமிதம்புண்யம் க்வாபிகார்யே கமிஷ்யத;
பும்ஸ: புர; ஸமேஷ்யந்தி நியதம் ஸர்வஸித்தய:

Koviloor Digital Library

கல்வி தரும் விநாயகர்

கி. வா. ஜகந்நாதன்

இறைவனுக்கு வடிவமும் குணமும் பெயரும் இயல்பாக இல்லை; என்றாலும் வடிவம், குணம், பெயர் முதலியவற்றைக் கொண்டு வாழும் உயிர்களுக்கு அருள் புரிவதற்காக அவன் பல்வேறு வடிவங்களையும், பெயர்களையும் மேற்கொள்ளுகின்றான். ஒவ்வொரு வடிவத்திலும் ஒவ்வொரு சிறப்பான பண்பு அமைந்திருக்கும். அழகே சிறப்பாக அமைந்த வடிவங்களும், வீரம் சிறப்பாக அமைந்த மூர்த்திகளும், சாந்தம் சிறப்பாக அமைந்த திருவுருவங்களும். இப்படியே வெவ்வேறு சிறப்புக்கள் அமைந்த வடிவங்களும் பலப்பல எந்த வடிவத்தில் கடவுளை வழிபட்டாலும் அவனுடைய அருள் கிடைக்கும். கங்கையில் எந்தத் துறையில் இறங்கி நீராடினாலும் தூய்மை உண்டாவது போல, இறைவனை எந்த வடிவில் வணங்கி வழிபட்டுத் தியானித்தாலும் நமக்கு இன்பம் உண்டாகும்.

இறைவன் மேற் கொண்ட பல வடிவங்களுள் விநாயகப் பெருமானுடைய திருவுருவம் ஒன்று. விநாயகர் என்ற திருநாமத்திற்கு எல்லோரினும் மேலான தலைவன் என்பது பொருள். அப்பெருமானுக்கு விச்னேசுவரர் என்றும் ஒரு திருநாமம் உண்டு. தடைகளுக்குத் தலைவன் என்பது அதன் பொருள். நம்மை வழிபடாதவர்களுக்குத் தடைகளை ஆக்கியும், வழிபடுகிறவர்களுக்குத் தடைகளைப் போக்கியும் அருள் பாலிப்பவர் அவர். கல்வி பயில்வார்க்கும் 'திருமணம் புரிவாருக்கும் துணை நின்று உதவும் பெருமான் அவர். "கற்றிடும் அடியவர் புத்தியில் உறைபவ" என்று அருணகிரிநாதர் பாடுவார்:

கல்வி வளர்ச்சியை விநாயகப் பெருமானின் திருவருளால் நன்றாகப் பெறலாம். ஞானத்தை வழங்கும் வள்ளல் அவர். திருமூலர், "ஞானக் கொழுந்தினை" என்று சொல்லுவார்.

விநாயகப் பெருமானுடைய திருவருளால் கல்வியில் சிறந்து நின்றவர்கள் பலர். அவர்களுள் ஔவையார் தலைசிறந்தவர். விநாயகப் பெருமானை வேண்டி மூன்று தமிழும் முற்றக் கற்றவர். "எம்பெருமானே, நான் உனக்குப் பாலும் தேனும் பாகும் பருப்பும் ஆக நான்கு பொருள்களும் தருகிறேன்; நீ எனக்கு மூன்று தமிழையும் அருள வேண்டும்" என்று விநாயகப் பெருமானை வேண்டிக்கொண்டார் அவர்.

"பாலும் தெளிதேனும் பாகும் பருப்பும்இவை
நாலும் கலந்துனக்கு நான்தருவேன்—கோலஞ்செய்
துங்கக் கரிமுகத்துத் தூமணியே நீ எனக்குச்
சங்கத் தமிழ்மூன்றும் தா"

Koviloor Digital Library

ஔவையார் சாதுரியமாகப் பாடுகின்றார். "நான் உனக்கு ஒரு பொருள் கூடுதலாக நான்கு தருகின்றேன். நீ மூன்று தந்தால் போதும்" என்று சமற்காரமாகச் சொல்கின்றார்.

ஒரு சமயம் ஔவையார் சேர மன்னருடைய தலைநகராகிய வஞ்சி மாநகர் சென்றிருந்தார். அப்போது சேரமான் பெருமாள் நாயனார் அரசாட்சி புரிந்து கொண்டிருந்தார். ஔவையார் சென்ற சமயத்தில் அங்கே சுந்தரமூர்த்தி நாயனாரும் வந்திருந்தார்.

ஒருநாள் காலையில் ஔவைப் பிராட்டியார் விநாயகப் பெருமானுக்குப் பூஜை செய்து கொண்டிருந்தார். அப்போது சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் வஞ்சி மாநகரத்தில் உள்ள சிவபெருமான் திருக்கோவிலுக்குச் சென்றிருந்தார். இப்போது திருவஞ்சைக்களம் என்று அவ்விடத்தை வழங்குகின்றார்கள். சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் இந்த உலகத்தில் திரு அவதாரம் செய்து, செய்ய வேண்டிய சேவைகளை எல்லாம் நிறைவேற்றி விட்டார். சிவபெருமான் அவரை மீட்டும் கயிலாயத்திற்கு வரும்படி செய்யத் திருவுளம் கொண்டார். கயிலாயத்திலிருந்து சுந்தரமூர்த்தி நாயனாரை அழைத்து வரும்படி திருவஞ்சைக்களத்திற்கு அனுப்பினான் தந்தியைக் கண்டவுடன் சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் கயிலையை நோக்கிப் புறப்பட்டுவிட்டார். இந்தச் செய்தியை அறிந்த சேரமான் பெருமான் நாயனார் தம்முடைய குதிரையின்மீது ஏறி அதன் காதில் பஞ்சாட்சர மந்திரத்தை ஓதினார். அது அவரை ஏற்றிக் கொண்டு வானவழியே திருக்கயிலையை நோக்கிப் புறப்பட்டுவிட்டது. இந்தச் செய்தியை அறிந்தார் ஔவைப் பிராட்டியார்

அவருக்கும் கயிலாயத்திற்குப் போகவேண்டும் என்ற விருப்பம் உண்டாயிற்று. ஆகவே, அவசர அவசரமாகப் பூஜையை முடிக்கத் தொடங்கினார். அப்போது விநாயகப் பெருமான் அசரீரியாக, "நீ நிதானமாக பூஜை செய் உன்னைக் கயிலாயத்திற்கு நான் கொண்டுபோய்ச் சேர்த்து விடுகிறேன்" என்று அருளினார். அதனால் ஊக்கம் பெற்ற தமிழ் மூதாட்டியார் மெல்ல விரிவான முறையில் கணபதியைப் பூஜித்தார். பிறகு, சீதக்களபச் செந்தாமரைப்பூ பாதச் சிலம்பு பல இசைபாட" என்று தொடங்கும் விநாயகர் அகவலைப் பாடி முடித்தார். அப்போது விநாயகப் பெருமான் தம்முடைய துதிக்கையில் அந்தப் புலமைப் பிராட்டியாரை எடுத்த ஒரு கணத்தில் கயிலையில் விட்டார்.

கயிலாயத்தில், சிவபெருமான் திருக்கோயில் வாயிலில் ஔவையார் நின்றார். சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் பிறகே யானையில் வந்தார். அவர் சிவபெருமானைச் சென்றடையும் மீதூர்ந்த ஆர்வத்தால் இந்த மூதாட்டியாரைக் கவனிக்கவில்லை. அவருக்குப் பிறகு குதிரையின் மேல் சேரமான் பெருமாள் நாயனார் வந்தார். அவர் ஔவையாரைக்கண்டு பெருவியப்பை அடைந்து, "நீங்கள் இங்கே எப்படி வந்தீர்கள்"? என்று கேட்டார். விநாயகப் பெருமானை நான் துதிக்கையிலே அவர் தம் துதிக்கையிலே கொண்டுவந்து விட்டார் என்று சொல்லி ஒரு பாடலைப் பாடினார்.

"மதுர மொழி நல் உமையவன் மைந்தன் மலர்ப்பதத்தை
முதிர நினையவல் லார்க்கரி தாமுகில் போல்முழங்கி
அதிர நடந்து வரும் யானையும் அதன் பின்னர்தம்
குதிரையும் காதம் கிழவியும் காதம் குலமன்னனே"

விநாயகப் பெருமானுடைய திருவருளைப் பெற்றவர்கள் நம்பியாண்டார் நம்பி ஒருவர். மறைந்திருந்த தேவாரப் பதிகங்களை விநாயகப் பெருமான் திருவருளால் வெளிப்படுத்தியவர் அந்தப் பெரியார்.

Koviloor Digital Library

திருநாரையூர் என்ற தலத்தில் பொல்லாப் பிள்ளையார் என்ற திருநாமத்தோடு விநாயகப் பெருமான் திருக்கோயில் கொண்டுள்ளார். அக்கோவிலில் பூஜை செய்யும் சிவாசாரியன் ஒருநாள் வெளியூருக்குப் போக வேண்டியிருந்தது. அப்போது தம் மூடைய சிறிய மகனிடம் "நீ கோவிலுக்குச் சென்று விநாயகருக்குப் பூஜை செய்து விட்டு வா' என்று சொல்லிவிட்டுப் போனார். அந்தச் சிறுவர் அதன்படியே கோவிலுக் கென்று மலரால் அர்ச்சனை செய்தார். பிறகு தாம் கொண்டுவந்த நிவேதனத்தை முன் வைத்தார். "எம்பெருமானே, இதனை உண்டருளல் வேண்டும்" என்றார். கோயிலில் உள்ள மூர்த்திகள் நிவேதனப் பொருள்களை உண்பது என்பது எங்கும் இல்லாதகாரியம். ஆகவே பொல்லாப் பிள்ளையார் கல்லுப் பிள்ளையாராகவே இருந்தார். அதைக் கண்டு சிறுவருக்கு வருத்தம் உண்டாயிற்று. பிள்ளையார் நிவேதனத்தை உண்பார் என்று அவர் நம்பி இருந்தார். "சுவாமி, நீ இதை உண்ணுவிட்டால் நாளைக்கு என் தந்தையார் வந்து கோபிப்பாரே. அவர் கோபத்திற்கு ஆளாவதைவிட உன்மீது மோதிக் கொண்டு நான் நான் உயிர் விடுவேன்" என்று சொல்லி அழுதார், திருவுளம் இறங்கிய விநாயகர் முன் இருந்த நிவேதனத்தை எடுத்துச் சாப்பிட்டார்.

வீட்டிற்டிப் போன இளைஞரை "நிவேதனம் பண்ணின பிரசாதம் எங்கே?" என்று தாய் கேட்டாள். "விநாயகர் உண்டு விட்டார்" என்று அவர் சொன்னார். "விநா யகராவது உண்ணுவதாவது; என்னடா கதையளக்கிறயா? என்று தாய் மிரட்ட, அவர் மீண்டும் மீண்டும் அதையே சொன்னார். மறுநாள் உண்மை அறிந்து விடலாம் என்று எண்ணிய தாய் நிவேதனத்தையும் பூஜைக்குரிய வேறு பொருள்களையும் அவரிடம் கொடுத்தனுப்பிவிட்டுத் தானும் பின்தொடர்ந்து சென்றாள்.

என்ன ஆச்சரியம்! விநாயகர் அன்றும் நிவேதனத்தைத் துதிக்கையை நீட்டி எடுத்து உண்டார். அது முதல் நம்பியாண்டார் நம்பியாகிய அந்த இளைஞரே பூஜை செய்து வந்தார்.

இந்த அதிசயத்தைக் கேட்ட மக்கள் பலப்பல நிவேதனப் பொருள்களைக் கொண்டு வந்து தந்தார்கள். எல்லாவற்றையும் விநாயகப் பெருமான் அமுது செய்தருளினார்.

நம்பியாண்டார் 'நம்பிகள் விநாயகப் பெருமானிடம் கல்வி கற்கத் தொடங்கினார்.

இந்த அதிசயத்தைக் கேள்வியுற்ற சோழ மன்னனாகிய இராஜராஜன் தான் பல காலமாகக் கொண்டிருந்த ஒரு குறையை ஆனைமுகப் பெருமான் திருவருளால் போக்கிக் கொள்ளலாம் என்று நினைத்தார். அக்காலத்தில் தேவாரப் பாடல்கள் முழுமையும் கிடைக்கவில்லை. யாரோ சிலர் சில பாடல்களை மட்டும் சொல்லி வந்தார்கள். அவற்றைக் கேட்ட இராஜராஜன் தேவாரம் முழுவதையும் பெறவேண்டும் என்று ஆசைப்பட்டான். அவை எங்கே இருக்கின்றன என்று தெரியவில்லை. விநாயகருடைய அருளால் நம்பி யாண்டார் நம்பி அற்புதச் செயல்களைச் செய்கிறார் என்று கேள்வியுற்ற மன்னன் அவர் மூலமாக தன்னுடைய ஆவலை நிறைவேற்றிக் கொள்ளலாம் என்று தீர்மானித்தான். வண்டி வண்டியாக நிவேதனப் பொருள்களைக் கொண்டு வரச்செய்து திருநாறையூரை அடைந்தான். நம்பியாண்டார் நம்பியை வணங்கி, "இவற்றை விநாயகப் பெருமானுக்கு நிவேதனம் செய்ய வேண்டும்" என்று பிரார்த்தித்தான். நம்பியாண்டார் நம்பிகளின் வேண்டுகோளின்படி அவ்வளவையும் அமுது செய்தருளினார் விநாயகர்.

இராஜராஜன் நம்பிகளை மீண்டும் வணங்கித் தன்னுடைய குறைகளை எடுத்துச் சொல்லி அதைப் போக்க வேண்டும் என்று வேண்டினான். நம்பியாண்டார் நம்பி விநா

Koviloor Digital Library

யகப் பெருமானிடம் சோழ மன்னனுடைய குறையை விண்ணப்பிக்க, அப்பெருமான் அசரீரியாக "சிதம்பரத்தில் உள்ள திருக்கோயிலில் உள்ள இடத்தில் இன்ன இடத்தில் அகழ்ந்து பார்த்தால் கிடைக்கும்" என்று அருளினர்.

மன்னன் மகிழ்ந்து நம்பியாண்டார் நம்பிகளையும் உடன் அழைத்துக் கொண்டு சிதம்பரம சென்று திருக்கோயிலை அடைந்து, குறிப்பிட்ட இடத்தை அகழ எண்ணினான். திருக்கோயிலில் இருந்த தீட்சிதர்கள் மன்னனைத் தடைசெய்து, வைத்தவர்கள் வந்தால் தான் எடுக்கலாம்" என்றார்கள், உடனே மன்னன் நால்வர்களுடைய திருமேனிகளை அங்கே எழுந்தருளச் செய்வித்து. "இதோ வந்து விட்டார்கள் என்று காட்டினான். பிறகு அவர்கள் உடம்பாட்டின்மேல் அந்த இடத்தை அகழ்ந்து பார்த்தபோது ஒரு கரையான் புற்று, சுவடிகளை மூடிக் கொண்டிருப்பதைக் கண்டான். குடங்குடமாக நெய்யைக் கொண்டுவந்து அதன்மேல் ஊற்றி, புற்றுமண் கரைந்து சுவடிகள் வெளிப்பட்டன. பல பகுதிகள் கரையானுக்கு இரையாகி விட்டதை உணர்ந்து மன்னனும் பிறரும் மிக வருந்தினர்கள். அப்பொழுது வானிலிருந்து, "இற்றைக்கு வேண்டுவன வைத்தோம்" என்ற ஒலி எழுந்தது.

அதன் பின்னர் கிடைத்த சுவடிகளை எல்லாம் கொண்டுவந்து, தூய்மை செய்து நம்பியாண்டார நம்பிகளைக் கொண்டு திருமுறைகளை வகுத்து அமைக்கச் சொன்னான் அரசன். அதுமுதல் தேவாரம் முதலிய திருமுறைகள் தமிழ்நாட்டில் எங்கும் பரவலாயின.

இப்படி விநாயகப் பெருமானின் திருவருளினால் நம்பியாண்டார் நம்பிகள் சைவத் திருமுறைகளைக் கண்டுபிடித்து வெளியிட முடிந்தது] ஞான வள்ளலாகிய கணபதி மெய்ஞ்ஞானத்தையும் நல்குவார்; கல்வி ஞானத்தையும் வழங்குவார்.

முருகப் பெருமான் வள்ளிநாயகியைத் திருமணம் செய்து கொள்ளும் முன்பு யானையாக எழுந்தருளி அனுக்கிரகம் செய்தார் கணபதி.

"அச்சிறு முருகனை அக்குறமகளுடன் அக்கண மணம் அருள் பெருமானே" என்று அருணகிரியார் பாடுவார், வள்ளித் திருக்கல்யாணத்தை நிறைவேற்றிய விநாயகர் நியாயமான முறையில் வேண்டுபவர்களுக்கு விவாகத்தையும் முடித்து வைப்பார்.

Koviloor Digital Library

பிள்ளையார் பிறப்பு

பிள்ளையார் எப்படிப் பிறந்தார்?

பிள்ளையார் பிறப்பைப் பற்றி ஆராய்வதற்கு முன் இறைவன் பிறப்பையும் அறிந்து கொள்ளுதல் அவசியம். அப்பன் பிறப்பைப் போலத்தானே இருக்கும் மகன் பிறப்பும். குமரன் இயல்பைக் கூறவந்த நகைச்சுவைக் கவிஞர் காளமேகனுரும் 1கேரத்திரத்துக் குணங்களோ கூறுவதைப் பாருங்கள். அதுபோலத்தான் பிள்ளையார் பிறப்புப் பற்றியும் இருக்கும். பொதுவாகப் பிறந்தல் என்பது நித்தியமாகிய உயிர் செய்தவினைக்குத் தக உடலோடுகூடி உலகில் தோன்றுதல். கடவுட் பிறப்பு இத்தகையதன்று.

ஒளியுருவில் உள்ள எழுத்து எளிதில் எங்கும் யாரும் அறிந்து கொள்ள வரிவடிவ மைதல்போல. அறிவுருவாக அன்பரகத்தாமரையில் அவரவர் பரிபாகவிசேடத்திற்குத் தக்க காட்சி வழங்கும் இறைவன். உருமேனியைத் தாங்குகிறர். அவர்கொள்ளும் மேனி நம்மேனிபோல மாயையின் காரியமன்று. உயிர்மேல்வைத்த கருணையால் அவரே தாங்கிக் கொண்டவை. அவ்வுருவால் அவரியற்றுந் தொழில்கள் யாவும் உயிர்களாகிய நமக்காகவே. ஆதலால் அவருரு உலகினுக்கடந்தது. உலகெலாம் அவர்வடிவு. உலகிற் கெல்லாம் அவரே உயிர். இங்ஙனமாகிய அவர் திருமேனி நமது கருமேனி கழிக்கவந்த கருணையின்வடிவு 2 இங்ஙனமாக, சமயத்துறைத்தும்—தங்கள் அறிவுத்துறைக்கும் ஏணி யிட்டு இயைபு காட்டும் நுண்ணறிவாளர் சிலர் உண்மை கூறுவார்போல இறைவன் வடிவெல்லாம் என்ன? நம் கற்பனையால் படைத்திட்டுக் கொண்டவைதாமே!' என்பர்.

நம் கற்பனை, கண்டதைக்கொண்டு, அறிந்த ஆற்றலை அதனிடத்து அமைந்த தாகக் கருதச் செய்யுமேயன்றிக் கடந்த நிலையை அதனிடத்துக் கற்பிக்கச் செய்யாது; ஆற்றின்மையான், அம்மட்டோ! நம் அறிவுக்கு எட்டாத அதிகமான பயனையும் அளியாது இதனுலேயே; இறைவன் தானே கொள்ளுந் திருமேனியன். ஆதலின் 3 "வேண்டத்தக்கது அறிவோய் நீ" என்றும். நாம் வேண்டத்தகுவனவற்றை அவரறிந்து நமக்கு அறிவிக்க நாம் அறிந்து வேண்டுவோமாயின் முழுதும் தருவர் ஆதலின் 4"வேண்ட முழுதும் தருவோய் நீ" என்றும் போற்றுகிறர் மாணிக்கவாசகர்.

இவ்வண்ணம், அருளே காரணமாக அவர் கொள்ளுந் திருமேனி எப்படிப் பிறந் தது? எப்போது பிறந்தது என்று ஆய்தல் முடியுமா? இவர் தந்தைநிலை இப்படியாக இவர் நிலையும் அத்தகையதுதானே.

1 தனிப்பாடல் 'அப்பன் இரந்துண்ணி' 2 சித்தியார், சபக். சூ. 1.பா. 55
3, 4 திருவாசகம். பா. 499

Koviloor Digital Library

சிவகுடும்பம்:

சிவன் பெரிய குடித்தனக்காரர்போலிருக்கிறதே. அவருக்கு மலையரசன் மகன் மனைவி. பிள்ளைகளோ நாலுபேர். அவர்களில் இருவர் மிக விளக்கம் அடைந்தவர்கள். ஒருவர் விநாயகர். மற்றவர் முருகன். இந்தப்பிள்ளைகளைப் பெற்றும் சிவன் பிரமசாரியாம். உமை கன்னியாம். இது எப்படி'? என்று வினவலாம். மகன் என்றது, உலகியலில் ஒரு தந்தைக்குத் தாயிடத்து ஒருயிர் மகவாகப் பிறத்தல் போன்றதன்று சிவ குடும்பத்தில் உள்ள தந்தை மகன்முறை. தேவர்களுக்கிய உயிர்கள், செய்த தீவினையைச் சூரபன்மன் ஆட்சியென்னும் துன்பத்தால் நுகர்ந்து கழித்தபிறகு, அவர்களைக் காப்பாற்ற—துன்பக் காரணனுகிய அவனைத் தொலைக்கத் தானே ஆறுமுகந்தாங்கி, தன்னுற்றலாகிய ஆறு பொறிகளை உண்டாக்கினர். அவை உருவாயின. ஓடின, ஆடின. உமையம்மை ஒன்று கூட்டக் கந்தனுயினர், தேவர் தலைவராயினர். இதனுல் இறைவனின் வேறல்லன் முருகன். அது போலவே பிள்ளையாரும் தன்னின் வேருகாத தனது ஆற்றலை அதுவும் ஒளியின் வன்மையைத் தன்னின் வேருக்கித் தந்தார். அதுவே உலகப் படைப்பின் மூதல் தோற்றம். இதனை 'ஓங்காரத்தில் விளங்கும் முதல்வன் படைப்புக்கு முந்திய தோற்றமுடையனுய், விந்து நாதச் சேர்க்கையால் விளைந்த முதலோசையில் முளைந்து நிற்பவனுதலின் அவன் விந்துநாதங்களை இயக்கி நிற்கும் அம்மையப்பருக்கு மூத்த பிள்ளை போல்வன்' என்ற மறைமலையடிகளின் எழுத்தும் நன்கு விளக்கும்.1

இங்ஙனம் உள்ள உண்மை நிலையை அறிந்துகொள்ளும் அறிவாற்றலை இயற்கையே பெற்றிருந்தும் தம்மவரிற் சிலர், பிள்ளையார் மகனுனதைப் பற்றி என்னென்னவோ கூற, தமது பண்பாட்டை எழுத்து மூலமாகப் பயின்ற மேலைநாட்டறிஞர் ஒருவர்2 'பரம்பொருள் தனக்குள்ளேதானே, ஆற்றலை அதாவது ஞானசக்தியை உலகம் தொழிற்படுவதற்காகப் படைத்துக் கொண்டது. அம்முதற் படைப்பு வாக்கு. அதன் முதல்நிலை பிரணவம். அது பெற்ற காட்சியுரு கணபதி வடிவம்' என்று எழுதுகிறார். இவர் தம் கருத்துக்குத் துணையாக, 'தேவர்கள் பிறப்பதற்கு முன்பே பிரமத்தினின்றும் வாக்குத் தோன்றியது; அதன் முதனிலையே பிரணவம்' என்ற 3 கடோபநிஷத்தைக் கையாளுகிறார். இவ்வண்ணம், சிவகுடும்பம் வாக்கு வடிவாக ஒரு பிள்ளையும், ஆற்றல் வடிவாக ஒரு பிள்ளையுமாக விளைந்தது.

உண்மை இவ்வாருக, பிள்ளையார் எங்கே பிறந்தார்? எப்படிப் பிறந்தார்? என்ற ஆராய்ச்சி எங்கும் தலை முட்டி நிற்கிறது. எல்லோர்க்கும் இதில். பிடித்தமாகச் சிலவற்றைத் தெரிவித்துவிட்டு நன்மதிப்பைப் பெறுவாரும் சிலர் உளர். இவர்கள் முடிவையே முடிவாகக் கொண்டு, நாட்டின் அறியாமையை விரட்டிவிட்டதாக எண்ணும் அறிவுதயங்கள் சில. புராணங்கள் யாவும் பொய் என்பவர்களும் பிள்ளையார் பிறப்பைப்பற்றி ஆராய, புராண வரலாறுகளையே ஆதாரமாகக் கொள்ளுகின்றனர். ஆதலால், பிள்ளையார் பிறப்பைப்பற்றிய உண்மையைக் காண புராணங்களைப் பற்றிய சில பொதுக் கருத்துக்களை அறிந்து கொள்ளுதல் அவசியம்.

---

1 'மாணிக்கவாசகர் காலம்' பக் 279.

2 Tamil culture Vol III. No, 2 Page 154-155, Reverend, H. Herass, S-J

3 கடோபநிஷத் II. 4-5.

Koviloor Digital Library

புராணங்கள் கவிதைகளின் வாயிலாக மக்களைச் சிவ வழிபாட்டிற் செலுத்தும் கருவிகள். இறைவனுடைய பொதுவியல்பு, சிறப்பியல்புகளைச் சாத்திர வாயிலாக நுண்ணிதின் அறிந்து கொள்ளும் ஆற்றலில்லாத மக்களைத் தெளிவிப்பதற்காக இயற்றப் பட்ட சாதனங்கள். இவற்றின் வாயிலாக அறிந்து கொள்ள வேண்டிய தத்துவக் கருத் துக்களை விடுத்து, கரும்பிருக்க இரும்பு கடித்து இன்பத்தவர்களைப்போல, கனியிருப்பக் காய்தின்று வாய் புளித்தவர்களைப்போல, கருப்பஞ்சாற்றை ஒழுகவிட்டுச் சக்கையைச் சுவைத்து அலுத்தவர்களைப்போல, புராணவரலாறுகளை, இறையியல்புகளைக் குறைக்கும் கருவிகளாகக் கொண்டனர் பலர். எடுத்துக்காட்டாக, உயிர்கள் இன்பதிலே எய்துதற்கு மும்மலங்கள் தடையாகவுள்ளன. அம்மலங்கள் மூன்றும் தன்மையாலும் வன்மையாலும் பொன் வெள்ளி இரும்பு மூன்றுமெயென்ற கோட்டைகள். அவற்றை ஒரு சேர இறைவன் சிரித்து எரித்து, உயிர்களை உய்யக் கொள்கிறார்.1 அங்ஙனம் உய்ந்தவர்களை தம் அணுக் கத் தொண்டராகவும், அன்பராகவும் அமைத்துக் கொள்கிறார்2 என்ற உண்மையை உணர்த்த, முப்புரங்களிருந்தன; அவை பறக்குந்தன்மையன; ஊர்ஊராக அழுக்கிவிடும் ஆற்றல் உடையன; அவற்றை இறைவன் சிரித்து எரித்தார் என்ற வரலாறுகூறுகின்றன புராணங்கள். 3பரிபாடல் முதலிய சங்க நூல்களும் இவ்வரலாற்றை இப்படியே ஓதுகின் றன. இதனைவிட்டு எங்கேயாவது கோட்டை பறக்குமா? அவற்றைச் சிரித்து எரித்தார் என்பது எப்படி அறிவுக்குப் பொருத்தும்? என்று வினவுவதா ஏற்புடையது.

அவ்வண்ணமே, விநாயகப் பெருமான் தோற்றத்தையும் விளக்க, பல புராணங்கள் பல வரலாறுகளைப் பகர்ந்தன. புராணங்களிற் சில சைவ புராணங்கள், சில வைணவ புராணங்கள், சில அங்கி, சூரியன் இவர்களைப் பற்றியன. இங்ஙனம் சமயச்சார்புடைய புராணங்கள், வரலாற்றைப் பலவிதமாகக் கூறுதல் இயல்பு. அன்றியும் கேட்கும் பக்கு வர்களுக்கு ஏற்பவும் அவர்கள் சூழ்நிலை—வாழ்வியல்களுக்கு ஏற்பவும் வரலாறுகளை வகுக்கும் பொறுப்பு புராணங்களுக்கு அமைவதாயிற்று. அதனாலும் வரலாறுகள் பல திறப்படுவன ஆயின. அவற்றையெல்லாம் கிடைத்தவரை தொகுத்து எழுதுவாம்.

சிவபுராணம் :

ஒருக்கால், உலக மாதாவாகிய உமாதேவி, ஒரு பிள்ளையைப் பெற்றுத் தாமும் கொஞ்சிக் குலாவ வேண்டும் என்று எண்ணினார். மண்ணால் உருச் சமைத்தார். உயிர் கொடுத்தார். தன் மடியில் வைத்துக் கொஞ்சிக் கொண்டிருந்தார். இதனைக் கண்ணுற்ற சிவபெருமான் எல்லாத் தேவர்களுக்கும் அறிவித்துப் புதல்வர்ப்பேற்றைக் கொண் டாடத் திருவுளம் பற்றினார். தூது போக்கினார். தேவர்கள் அனைவரும் திருக்கயிலை

---

1 "அப்பணி செஞ்சடை ஆதி புராதனன்
முப்புரஞ் செற்றனன் என்பர்கள் மூடர்கள்
முப்புரம் என்பது மும்மல காரியம்
அப்புரம் எய்தமை யார் அறிவாரே."—திருமந்திரம் பா-343

2 "மூவெயில் செற்றஞான்று உய்ந்த மூவரில் இருவர் நின் திருக்கோயிலின் வாய்தல்
காவலாளர்என் றேவியபின்னை ஒருவ நீ கரிகாடரங்காக
மானநோக்கியோர் மாநடமகிழ மணிமுழாமுழக்க அருள்செய்த
தேவதேவ நின்திருவடியடைந்தேன் செழும்பொழில் திருப்புன்கூருளானே"
—சுந்தரர், திருப்புன்கூர்-8

3 பரிபாடல் 5: 22-26 புறம் 55

Koviloor Digital Library

வந்தனர். அவர்களோடு சனியனும் வந்தான். அவன் பார்வை அந்த அழகிய குழந்தை யின்மேல் விழுந்தது. அதனால் அதன் தலை அறுபட்டுப்போயிற்று. அற்ற தலையும் மறைந்தது. அம்மை வருந்தினர். வருங்காலக் குறிப்புணர்ந்த வள்ளல் சிவபெருமான் பூதகணங்களைப் பார்த்து இவ்வனத்தில் வடக்கே தலைவைத்துறங்கும் விலங்கொன்றின் தலையையாவது கொணர்க என்று ஆணைதந்தனர். அவர்களும் அங்ஙனமே சென்று ஓர் யானைத் தலையைக் கொணர்ந்தார்கள். சிவபெருமான் அதனைப் பொருத்திக் குழந் தையை உயிர்ப்பித்துக் கொடுத்தனர். திருவுளக் குறிப்பறிந்த உமையம்மை உள்ளம் மகிழ்ந்தார். இறைவன் யானைமுகப் புதல்வரைக் கணநாதராக்கினர்.

மத்ஸ்யபுராணம் :

உமாதேவியார் தன் தோழியரான ஜயை விஜயைகளுடன் அந்தப்புரத்திலுள்ள திருமஞ்சன அறைக்கு நீராடச் சென்றனர். அப்போது ஜயை என்பாள் 'சிவகணத்தவர் களான நந்திபிருங்கிகளைத்தானே, யாமும் காவலாக வைத்திருக்கிறோம்; நமக்கென்று தனியாகப் பெருமாட்டி ஏன் படைத்து வைத்துக்கொள்ளக்கூடாது' என்று வேண்டிக் கொண்டாள். உமையம்மை தன் திருமேனியின் அழுக்கை உருட்டி உருவாக்கி உயிர் கொடுத்துக் காவல் வைத்துச்சென்றனர். அக்கை சிவபெருமான் உமையம்மையாரைக் காண உள்ளே வந்தார். புதுக்காவலன் தடுத்தான், முடிவில் தாமறியா அவன் தலையை பரசினால் வெட்டினர். செய்தியறிந்த பிராட்டி வருந்தினர். சிவபெருமான் யானைத் தலை யைப் பொருத்தி உயிர்ப்பித்தனர்.

சுப்பிரபேதம் :

உமையும் சிவபிரானும் உய்யாவனத்திற்குச் சென்றனர். அங்கே பிடியுங் களிறும் தம்முட் கலந்து நின்றன. அவற்றைக் கண்ட இவர்களும் பிடியுங் களிறும் ஆயினர். பிள்ளையார் பிறந்தார். இந்த வரலாறு திருஞானசம்பந்த சுவாமிகளது 'பந்தத்தால்' என்னும் கழுமலப்பதிகத்திலும் 'பிடியதனுரு' என்ற வலிவலம் திருப்பாடலிலும் குறிக்கப் பெறுகின்றது.

(விக்னேகர பிரதிஷ்டாவிதி சுலோகம் 1-6)

காஞ்சிப்புராணம் :

சிவபெருமானும் உமாதேவியும் உய்யானம் சென்றனர். அங்கே உள்ள 'மந்திர சாலா' என்ற மண்டபத்தில் ஒரு பிரணவம் எழுதப்பெற்றிருந்தது. இருவரும் அதனையே உற்று நோக்கினர். சமஷ்டிப் பிரணவமாகிய அது பிரிந்து, இறைவன் எழுத்தாகிய அகரம் களிருகவும், அம்மை எழுத்தாகிய உகரம் பிடியாகவும் ஆயிற்று அவை இரண் டும் கூடின. விநாயகர் தோன்றினர்.

கந்தபுராணம் :

உய்யானத்திருந்த சித்திர மண்டபத்தில் ஒரு பிரணவம் எழுதப் பெற்றிருந்தது. அதனை உமாதேவியார் உற்று நோக்கினர். பிரணவம் பிடியும் களிறுமாகப் புணர்ந்தன. விநாயகர் அவதரித்தார்.

"அக்கணத் தாயிடை ஐங்கரத் தவன்அருள்
முககளுல் வாயினுன் மும்மதத் தாறுபாய்
மைக்கருங் களிறெனும் மாமுகத் தவன்மதிச்
செக்கர்வார் சடையனேர் சிறுவன்வந் தருளினுன்"

(கயமுகன் உற்பத்திப் படலம்)

Koviloor Digital Library

விநாயக புராணம் :

பரசிவம் உலகைப் புனருத்பத்தி செய்யத் திருவுள்ளங்கொண்டு விநாயகராக உருவுகொண்டனர். முக்குணங்களையும் பிரம விஷ்ணு ருத்திரர்களாகப் படைத்தனர். அவர்கள் மூவரும் தத்தம் தொழில் கைவர வேண்டும் என்று விநாயகரை நோக்கித் தவஞ்செய்தனர். முன்போலவே விநாயகர் காட்சி வழங்கினர். முத்தொழிலாற்றலையும் அவரவர்களுக்கு அளித்தனர்.

(மூவர் உபாசித்த படலம்)

கபிலர் அரிய தவஞ்செய்து பெற்ற சிந்தாமணியைக் கனன் என்னும் அரசன் கவர்ந்து கொண்டான். அதனைத் திரும்பப் பெறுவதற்குப் பெரிதும் தவஞ்செய்தனர். அவருடைய தவ அனல் அகிலத்துலகையும் பொசுக்கிற்று. விஷ்ணுவின் மாயையாகிய சாருவாசினி வெளிப்பட்டு 'இழந்த பொருளைத் திரும்பப்பெற்று உன் கவலை தீரவேண்டு மானால் விநாயகரை நோக்கித் தவஞ்செய்க; சிவனே விநாயகர் என்று கூறி மறைந்தனள். கபிலர் அவ்வண்ணமே தவஞ் செய்ய விநாயகர் தோன்றினர்.

(சிந்தாமணி விநாயகர் அவதாரப் படலம்)

பாரசுவ் முனிவர்க்கும் அவர் மனைவிக்கும் திருக்குமாரராகத் தானே குழந்தையாக மடுக்கரையில் தோன்றினர். முனிவரும் பன்னியரும் எடுத்து வளர்த்தனர். தங்கள் தவச்சிறப்பை அறிந்து மகிழ்ந்தனர்.

(விக்னராசர் அவதாரம்)

கமலாசுரன் என்பவன் வேதங்களைத் திருடிக் கடலில்போய் ஒளிந்துக்கொண்டான். அதனைப் பெறுவதற்காகப் பிரமன் பன்னாள் தவஞ் செய்தான். விநாயகர் பத்துக்கைகளோடும், யானை முகத்தோடும் தோன்றி அவனை அடக்கி வேதங்களை மீட்டுக் கொடுத்தனர். மல்லாளன் என்னும் அந்தணச் சிறுவனுகவும் தோன்றி வேதங்களைப் பயிற்றுவித்தனர்

(மயூரேசர் அவதாரப் படலம்)

உமாதேவியார் சிவபெருமானிடம் விநாயக மந்திரமாகிய ஏகாக்ஷர மந்திரத்தைக் உபதேசங் கேட்டார். கணபதியை உபாசித்து வந்தனர். விநாயகர் ஆறு கரங்களோடும் ஆனை முகத்தோடும் வெண்ணிறமான குழந்தையாகப் பாலசந்திர விநாயகர் என்னும் திருநாமத்துடன் உமாதேவிக்கு மகனுகத் தோன்றினர். அங்ஙனம் அவர் அவதரித்த நாள் ஆவணி மாசத்துப் பூர்வபட்ச சதுர்த்தியும் விசாக நட்சத்திரம் கூடிய சோம வாரத்தில் சிங்க லக்னமாகும்.

இவ்வண்ணம் விநாயகர் பிறப்பைப் பற்றிய வரலாறுகள் பலவுள்ளன. இவற்றுட் சில வரலாறுகள், விநாயகர் சிவனேயென்பதைத் தெரிவிப்பன, சில வரலாறுகள் அன்பர்களுக்கு அருள் வழங்க அவரவர்கள் தியானித்த வண்ணம் விநாயகர் தோன்றிய நிலையையே அறிவிப்பன.

இங்ஙனம் பலபடக் கூறுவானேன் :

ஆன்மாக்களாகிய நம்மைப்போல ஒரு தாய் வயிற்றிலே ஒரு காலத்து, குறிப்பிட்ட அங்க அடையாளங்கோடு பிறந்திருப்பின், குறிப்பிட்டு இதுதான் விநாயகர் பிறப்பு; இன்ன ஆண்டிற் பிறந்தார்; இத்தனையடி உயரம்; இவ்வளவு பருமன்; இவ்வளவு எடையிருந்தார் என்று கூற இயலும், அங்ஙனமின்றி, அவரவர்களும் தத்தமக்குப்

Koviloor Digital Library

புலனுனவரை கூறினர். இது ஒன்றே இறைவன் பிறப்பு இல்லாதவன்: பிறந்தார் எனப் படுதல் உபசார வழக்கு: திருமேனிகொண்டு எழுந்தருளியதை அறிவார். யாரும் இல்லை ஏன்பதைக் காட்டும் சிறந்த சான்றுகும்: இங்ஙனம் கூறப்படும் கதைகள் பலவும், விநாயகர் திருமேனி, தாமே மேற்கொள்ளப்பெற்ற—மாயாகாரியமல்லாத—ஞானமேயான—நம்முடைய கருமேனி கழிக்க வந்தது என்பதை விளக்கும். இதனை உமாபதி சிவம் 'ஒளியான திருமேனி' என்று அருளிற்று. உண்மை இவ்வாருகச் சமயம் பழுத்த தமிழர்களிற் சிலரும், ஏனையோரும் 'அழுக்குருண்டை' 'விலங்குப் பிள்ளை' என்றெல்லாம் கூறி வருகின்றனர். Dr. H. Herass S.J. போன்ற புறச்சமயத்தவர்களும் தத்துவமறிந்து போற்ற, இவர்கள் மட்டும் தூற்றக் காரணம் என்ன? அறிந்து உய்யும் புண்ணியஞ் செய்யாக்குறையே!

பிறப்பு வரலாறுகளின் உண்மை :

உலகப் பொருள்களின் இயல்பை விளக்கப் புகுந்த ஆசிரியர் மலையைக் காட்டி—பாறையைக் காட்டி—கல்லைக் காட்டி—அணுவைக் காட்டி—பரமாணுவைக் காட்டுவது போல—நாம் கோயில்களிற் காணும் பிள்ளையார் சகண்டருத்திரகுமார விநாயகராகப் பிரகிருதிபுவனவாசிகளாகிய நம் போன்ற சகலாதியான்மாக்களுக்கு அருள்வழங்குபவர். இவரை அதிட்டித்து நிற்பவர் சுத்தவித்யாதத்வத்திலுள்ள விநாயகர். இவர் சுத்த வித்யா புவனவாசிகளுக்கு அருள் வழங்கி, ஈசுரதத்வத்திலுள்ள விநாயகரால் அதிட்டிக்கப்பெறுவர். ஈசுரதத்துவபுவனவாசிகளுக்கு அருள் வழங்கும் விநாயகர் பரநாதவடிவினராகப் பரசிவத்தின் வேருகாதவராக இருப்பவர். இந்நிலைகள் யாவும் அவனருளே கண்ணுகக் காணவேண்டிய அநுபவத் திறங்கள், இவ்வண்ணம் அறிவினுக்கறிவாகி விளங்கும் விநாயகர் பிறந்தார் என்பதும் சில உண்மைகளை விளக்கிநிற்றல் தெளிவு.

சிவனும் பார்வதியுங்கூடிப் பிள்ளையாரைப் பெற்றனர் என்பது அகார உகாரங்களாகிய சிவமும் சக்தியுங்கூடியே சுத்தமாயாகாரியமாகிய நாதப் பிரணவமாயிற்று என்பதை விளக்க எழுந்ததாம். அதற்குமேல் சக்தி உன்முகமான பரசிவம் பரநாதப் பிரணவத்தை ஈன்றது என்பதும் அங்ஙனம் உபசாரமே. இந்நுணுக்கத்தை எங்ஙனம் அனுபவருக்கும் உணர்த்த இயலும். மலையைக்காட்டி விளக்கும் உலகியல் ஆசிரியரைப் போலவே புராண ஆசிரியர்கள் சிவனும் பார்வதியும் நடைமலையாகிய ஆனையும் பிடியும் ஆயினர், விநாயகர் பிறந்தார் என்றனர். அரசன் நாட்டில் எதனையும் செய்யலாமாயினும் ஊர் காவலையும்—கள்ளனைக் கண்டுபிடித்தலையும் வீரனைக்கொண்டே இயற்றல் நேர்மையாதல்போல ஆக்கலாதி ஐந்தொழிலையும் ஒரு சேர ஒரேகாலத்து ஆற்றும் வன்மை இறைவர்க்கு உளதாயினும் பிரமனுதியரைக் கொண்டே இயற்றுவிப்பர். அதிலும் சிருட்டி முதலானவற்றிற்கு முதற்காரணமான மாயையைக்கொண்டே இயற்றுவர். ஆதலால் இறைவனது நீங்காத வன்மையாகிய பராசக்தி தன் அழுக்கைக் கொண்டு உருவாக்கினுள்; மண்ணைக்கொண்டு உருவாக்கினுள் என்றது (அழுக்கு1-மாயை. மண்2

1 சித்தியார் சூ-2, பா-52 2 சித்தியார் சூ-1 பா-13.

Koviloor Digital Library

மாயை) மாயைக்கொண்டு முதற்படைப்பைத் தொடங்கினுள் என்பதாகும். 'ஐங்கலப் பாரம் சுமத்தல் சாத்தற்கு விகாயாட்டு' என்ருற்போல, சிருட்டியாதி தொழில்களும் இறைவற்கு ஓர் விகாயாட்டு. மூட்டை நாக்கலால் வேர்த்தல். இகாத்தல் முதலிய விகாரங்களும் பிறவும் நமக்குண்டாதல்போல, படைத்தலாதி தொழிலியற்றலால் இறைவன் விகாரியாகான் என்பதை உணர்த்தவே மண்ணுலே பொம்மைசெய்து உயிர்கொடுத்து வைத்துக்கொண்டு உமைவிகாயாடினுள் என்றது. மேலும் ஒன்ருத இரண்டை (தேவ உடகையும் - விலங்குத்தலையையும்) ஒன்றவைத்தார் என்பது இறைவனுடைய (எல்லாம் வல்ல தன்மைக்கு) அளவிலாற்றலுக்கு அமைந்த எடுத்துக்காட்டு. அம்மையின் காவலகை வெட்டிக் கொன்ருர்; தலைகொடுத்துக் காத்தார் என்பது 'ஆக்கலும் அழித்தல் தானும் அவனருட் செயலேயாகும்' என்பதைக் காட்டுகிறது.

ஆலய விளக்கு

ஆலயத்தில் விளக்கேற்றி இறைவகை வழிபடுவார்க்கு மெய்ஞ்ஞானம் உண்டாகும். அகைந்து போகுந் தருணத்தில், தன் வால்பட்டுத் தூண்டிக் கொண்ட புண்ணியத்தினுல், எலி, பலிச்சக்கரவர்த்தியாகப் பிறந்தது என்பது வரலாறு. இறைவகை திருவிளக்கில் ஆவாஹனம் செய்து வழிபடுகின்ற விதி நமது சாஸ்திரங்களில் உண்டு. ஆகவேதான் இறைவகை அருணகிரிநாதர் ''தீப மங்கள ஜோதீ நமோ நம'' என்று துதிக்கின்ருர்.

Koviloor Digital Library

பிள்ளையார் ஆயுதங்கள்

காலதேவன் நமது வாழ்க்கைப் பாதையைப் பலவேறு வழிகளில், பலநாட்டு மக்களுடைய கூட்டுறவைக் கொண்டு கணந்தோறும் மாற்றி அமைக்கின்றான். அதனால் நமது அகவாழ்வு புறவாழ்வு இரண்டுமே மாறுகின்றன. நமது பண்டைய வாழ்வியலின் துணைப்பொருள்களான பாத்திரபண்டங்களும், போர்க் கருவிகளும் இன்று வேற்றுருவத்தில் வேறு வேறு பெயர் தாங்கி நிற்கின்றன. சில மறைந்தே போயின. சில பெயர் மட்டும் மறைந்து போயின. ஆதலால் அவற்றைப்பற்றி இந்த இருபதாம் நூற்றாண்டில் வாழ்கின்ற நாம் தெரிந்து கொள்ள வேண்டியது இன்றியமையாதது.

கருவிகள், கருவிகளாக இருந்தகாலத்திலே காரியப்பாட்டிற்கு வேண்டிய உருவும், தகுதியும் உடையனவாக இருந்தன. அவற்றில், ஆடம்பரமும், அணியழகும் அடிவைக்கத் தொடங்கிய காலத்து, எத்தனையோ இழைப்பு வேலைகளும் கொடிக்கருக்கு வேலைகளும். சிற்பசித்திர வேலைகளும் கலந்துவிட்டன. அதனால் அவை ஆயுதங்களா? அல்லது அணியா? என்றுகூட அறியமுடியாத நிலை நமக்கு ஏற்பட்டுவிட்டது. அவ்வண்ணமே (ஆயுதங்களே) போர்க்கருவிகளே மக்கள் கையாண்ட காலத்துக்கு கருவிகளாகவே இருந்தன. மன்னர்களும் மந்திரிகளும் கையாளுவனவற்றில், சித்திரம் கலந்தன கடவுட் கைகளில் இருப்பன, என்றும் காட்சிப் பொருள்களாகவே இருப்பதால் அவை அழகுப் பொருள்களாகவே ஆயின. ஆதலால் அவைகளின் இயற்கையமைப்பையும், இன்று கடவுளர் கரங்களில் விளங்கும் அமைப்பையும் தெரிந்து கொள்ள வேண்டியது இன்றியமையாதது. மற்றும், நாட்டிற்கு நாடு கருவிகளினுடைய அமைப்பு மாறியிருக்கின்றது

கல்லுக்கு உயிர்கொடுத்து, கற்பனைக்கு உறைவிடமாக்கி, கலைத் தெய்வத்தின் கருணையை விளங்கச் செய்த பல்லவர்களில் முற்காலப் பல்லவர்கள் சாளுக்கியர்கள், இவர்கள் சிற்பங்களில் கருவிகளின் அமைப்பு நிலை வேறு. அவற்றினின்றும், பிற்காலச் சாளுக்கிய, பல்லவ, ஹொய்சள மன்னர்களின் சிற்பங்களிலுள்ள கருவிகளின் அமைப்பு முற்றிலும் வேறுபட்டது. அவற்றைக் கிடைத்தவரையில் கணபதி கரங்களிலுள்ள கருவி வகைகளைக் கொண்டு காட்ட முயலுவோம்.

1. பாசம் : இது கயிறு. பகைவர்கள் கையையும், கால்களையும் கட்டப் பயன்படும்; ஒருகயிறு அல்லது இரண்டு மூன்று கயிறுகள் சேர்த்து, எளிதில் அவிழ்க்கும் சுருக்குமுடிச்சாக இடப்பட்டிருக்கும். சுருக்கிடாமல் வளையமாகவும் இருக்கும். விநாயகருக்குச் சிறப்பான கருவி. நாகமே பாசமாக அமைவதும் உண்டு. இதனை நாகபாசம் என்பார்கள். இதன் வகைகள் நான்கு.

Koviloor Digital Library

2. அங்குசம் : இது யானையை அடக்கப் பயன்படுவது. இரும்பால் செய்யப் பெற்ற வளைந்த மூக்கும், குத்தியடக்கக்கூடிய ஒரு கூரிய நேரான பகுதியும் உடையது. நீளமான கழிகளிற் செருகப் பெற்றிருக்கும். யானைப்பாகன் இதனை யானைக்காதிலே மாட்டித் தொங்கவிட்டிருப்பான். இதில் இரண்டு உருவங்கள் உள்ளன. விநாயகருக்கு உரிய சிறப்புக் கருவிகளில் இதுவும் ஒன்று.

3. தந்தம் : ஓடிந்த யானைக் கொம்பு.

4. வேதாளம் : தலை நாரில்லாத, அச்சமும் அருவெறுப்பும் தரத்தக்க பூத வடிவாக இருப்பது. இதனை ஏவிப் பகைவர்களை விழுங்கச் செய்வது வழக்கம். இது வீர கணபதி கரங்கள் ஒன்றில் இருக்கிறது.

5. சக்தி : இது வேல். ஆறு கூரிய பகுதிகளையுடையது. தகட்டு வடிவானது. முருகனுக்குச் சிறப்பானது. விநாயகரும் வீரகணபதியாக விளங்கும்போது தாங்கியிருக்கிறார். இது பிடித்த படியே எறியும் கருவிகளில் ஒன்று. வேல்மட்டும் இரும்பாலானது. இதனை நடுவில் பிடித்து எறிவது வழக்கம். இருமருங்கும் கூர்மையுடையது. 'யானையெறிந்த வேல் ஏந்தல் இனிது' என்பர் வள்ளுவரும்.

6. அம்பு (Arrow): இது வில்லை வகைத்து அதில் வைத்து எய்யப் பெறுங்கருவி. நுனி கூரிய முள் போன்றது. நுனி மட்டும் இரும்பாலானது. நுனியை ஒரு கழியிற் செருகியிருப்பார்கள். அதனது வால்பக்கத்தில் கழுகின் இறகுகளையும், மற்ற பறவை இறகுகளையும் கட்டியிருப்பார்கள். பெரும்பாலும் கழுகிறகே இதற்குப் பயன்படும். இறகு கட்டுவது விரைந்து காற்றை ஊடுருவிச் செல்வதற்காகவே.

7. வில் : இது அம்பு எய்யப் பயன்படுவது. மூங்கில், சிகுவென்னு மரம் முதலான வளையக்கூடிய நார் மரத்தால் செய்யப்பெறுவது. இந்த வில்லினது இருதலையிலும் தோல், அல்லது நார்க்கயிற்றுனியன்ற நாண் கட்டப்பெற்றிருக்கும், வில்லை வளைத்து நாணை இறுகக் கட்டி அதன் நடுவில் அம்பை வைத்துவிடுவது வழக்கம். எவ்வளவுக்கெவ்வளவு வில்லின் வலியும், நாணின் உறுதியும், இழுத்துவிடுபவன் வன்மையும் இருக்கின்றனவோ அவ்வளக்கவ்வளவு அம்பின் வேகமும், தைக்கும் வன்மையும் மிகும். அம்புபட்டவுடன் இறப்பதற்காக அதன் நுனியில் விஷம் தோய்த்து வைத்தலும் வழக்கம்; அம்பின் நுனி பிறை மதிபோலக் கவரப்பட்டதாகவும் இருக்கும்; இதற்குப் பிறை அம்பு என்று பெயர்.

8 சக்கரம் : இது விஷ்ணுவுக்கு உரிய சிறப்பான கருவி, இதன் அமைப்பு அனைவருக்கும் நன்கு தெரிந்ததே. இதில் இருவகையுண்டு. ஒன்று தேருருளை போன்றது. மற்றது வளையம் போன்றது, இது அழகுப் பொருளாக எத்தனையோ வடிவங்களிற் காணப்பெறுகின்றன

9. கத்தி : இது இன்று அறவே மறந்துபோன கருவி, தலைப்பகுதி குண்டாகத் தடித்துள்ள நீளக்கழியிற் கோக்கப் பெற்றுள்ள கருவி, இதுவும் பகைவரை அடிக்கப் பயன்படுவது தலைப்பக்கம் ஒரு மண்டை ஓடு போலவும், கம்பி முழங்கால் எலும்பாகவும் கூட அமைந்திருப்பதுண்டு. இதனைக் குத்துக் கத்தியாக 'பிச்சுவா' என்பாரும் உளர்.

10 கேடகம் : இது கத்திவெட்டைத் தடுப்பதற்காகப் பயன்படுவது, பலகையாலும் வலுவுள்ள காட்டெருமை, கடமை, நீர்யானை காண்டாமிருகம் இவற்றின் தோலா

Koviloor Digital Library

லுஞ்செய்யப் பெறும், சதுரம், நீளச் சதுரம், வட்டம், முக்கோணம் முதலிய பலவடிவங் களிற் செய்யப்பெறும்,

11 சம்மட்டி : இது இரும்பாலியன்ற கனத்த தலைப்பகுதியை உடையது, இதன் நடுவில் தாரினையிடப் பெற்றிருக்கும், இதில் கையிடுக்கும் சிறுகழியைக் கோத்திருப்பார்கள், இதுவும் உடையடன் கையைவிட்டு அகலாதபடி எதிரியை அடித்துத் தாக்கப் பயன்படுத்தப்பெறும்,

12 கதை : குண்டாந்தடி, இதில் பலவகைகள் காலாந்தரத்தில் ஏற்பட்டன, பகைவர்களை அடித்து நொறுக்கப் பயன்படுவது. கையை விட்டு அகலாதபடி, காவலாக இருப்பது, உடையவனை பாதுகாப்பது,

13 நாகபாசம் : இதுவும் பாசவகைகளுள் ஒன்று,

14 சூலம் : இது மூன்று நுனிகளையுடையது. சிவபெருமானுக்குச் சிறப்பாக உரியது. கரைவரையிலும் எஃகு இரும்பாற் செய்யப் பெற்றது. நீளமான மரக்கம்பிற் கோக்கப் பெற்றிருக்கும்.

15 குத்தாலி : இன்று வன்மையான நிலப்பாறைகளை உடைக்கப் பயன்பெறும். தலை கனத்துக் கூரிய நுனியோடு இருக்கும் இரும்பாலியன்ற கருவி இது. இதில் பல வகைகள் உள்ளன.

16 மழு : இன்று மரங்களை வெட்டப் பயன் பெறுவதாக எரியென்னும் பெயருடன் வழங்குகிறது. மிகக் கூர்மையானது 'வாய்ச்சி' என்னும் மரஞ்செதுக்கும் கருவியினின்றும் முற்றிலும் வேறுபட்டது. தீப்பிழம்பு என்பதும் உண்டு. சிவபெருமானுக்கு விருப்பமான கருவி.

17 கொடி : இது வெற்றிக்கு அறிகுறியானது துணியாலியன்றது. அடையாளம் எழுதப்பெற்றது. இதனையும் விநாயகப் பெருமான் தமது திருக்கையில் தாங்கியிருக்கின்றார்.

18 தண்டம் : இது நீளமான கைத்தடி. மரத்தாலானது.

19 கமண்டலம் : நீர் வைத்துள்ள கலம். ஒரு மரத்தின் காயால் இயன்றது. முனிவர்கள், அந்தணர்கள் நாட்கடனைக் கழிப்பதற்காக வைத்திருப்பார்கள். இதுவும் அக்ஷமாலையும் ஆயுதங்கள் அல்லவாதலும், திருவுருவ நிலையையை அறிந்து கொள்ள உதவும் கருவிகள்.

20 பரசு : இது சற்றேறக்குறைய மழுப்போன்ற கருவிதான். ஆனாலும் மழுவின்வாய் சதுரமாக இருக்கும். இதன் வாய் சற்று வளைந்து கூரியதாக இருக்கும். இதுவும் காம்பில் செதுக்கப் பெற்றுப் பயன்படுத்தப்பெறும் கருவியாகும்.

21 கரும்புவில் : கரும்பால் செய்யப்பெற்ற வில். இது மன்மதனுக்குரிய சிறப்பான கருவி. யோகியாக இருக்கும் மற்றைய தெய்வங்களும்; காமேஸ்வரியாகிய காமாட்சியும் தாங்கியிருப்பர்.

22 சங்கம் : இதுவும் விஷ்ணுவுக்குரிய சிறந்த ஆயுதம். வெற்றியை அறிவிக்கும் கருவி. பகைவர்களை இதன் ஒலி கேட்டதுமே ஓடுங்கி அடங்கச் செய்யும் அச்சக் கருவியுமாம். இதிலும் பல வடிவங்கள் உள.

Koviloor Digital Library

23 புஷ்பபாணம் : தாமரை, அசோகு, மா, முல்லை, நீலம் என்ற ஐந்துபூக்களாலியன்ற பாணம். இவற்றை மன்மதன் மக்களிடத்தில் காம நினைப்பூட்ட எய்வன். போக நிலையில் மற்றத் தெய்வங்களும் தாங்குவதுண்டு.

24 கோடரி : மரம் பிளக்கப் பயன்படும் கருவிபோலப் பகைவரின் உடலைப் பிளக்க இது பயன்படுவது. இதும்பில், வீச்சு கூர்மையாகப் பின்பக்கம் கனமானதாக அமைத்துள்ளது.

25 அக்ஷமாலை : உருத்திராக்ஷ மாலை. இது தனித்தனியே ஒரு மாலையாகத் திருவுருவங்களில் தொங்குவதும் உண்டு மிகப் பழைமையான திருவுருவங்களில் இது ஓராயுதம்போல் இருப்பதைக் காணலாம்.

26 சாமரம் : இது கவரிமான் வால்மயிரால் ஆனது. ஓர் ஆயுதம் அன்று. ஆனாலும் விநாயகப் பெருமானுடைய திருவுருவ அடையாளங்களில் ஒன்றாகையால் ஆயுத வரிசையில் இது இடம் பெற்றிருக்கிறது.

27 கட்டுவாங்கம் : இது நீளமான கத்தி போரில் படைகளை வெட்டப் பயன் படுவது. இதில் ஒரு முனையுடையதும், இரு முனையுடையதும் என இருவகையுண்டு. குத்துக் கத்தியாகக் கூரிய நுனியுடையதும் உண்டு. பழங்கால மன்னர்கள் இடுப்பில் செருகியிருப்பது வழக்கம்.

28 தீ அகல் , ஒரு தீப்பிழம்பு. தீ அகலாகிய மழுவின் வடிவும் இப்படியே தான் இருக்கும்.

29 வீணை : இது ஓர் இசைக்கருவி. போர்க் காலங்களில் தளர்ந்த படை வீரர்களுக்கு உணர்ச்சியூட்டப் பயன்படுவது.

ஏத்தியே என்னுள்ளம் நிற்குமால் எப்பொழுதும்
மீத்தனி வெண்கோட்டு மதமுகத்துத்—தூத்தமிழ்போல்
செக்கர்த் திருமேனிச் செம்பொற் கழலங்கை
மூக்கட் கடாயானை முன்.

—கபிலதேவநாயனார்.

Koviloor Digital Library

பிள்ளையார் வகைகள்

கடவுளைப் பூசிக்கும் அன்பர்களுடைய மனம், அவரவர்களுடைய பரிபாகத்திற்கு ஏற்பப் பலவேறு நிலைகளில், பலவேறு திருவுருவ அமைப்பில் ஈடுபடுகின்றது; ஒன்றுகிறது; உருவேற்றுகிறது; உயர்கிறது. இவ்வண்ணமாகிய இடையருத தியானம், எல்லா இன்பங்களையும் அளித்து, ஈடேற்றச் செய்கிறது. விநாயகப் பெருமானுடைய திருவுருவமும், அன்பர்களுக்காக மூப்பத்திரண்டாகப் போற்றப் பெறுகின்றது.

1 பால கணபதி :

நான்கு திருக்கரங்களும், யானை முகமும் உடையவர். உதிக்கின்ற செங்கதிர் போன்ற நிறம் உடையவர். குழந்தைத் திருமேனியுடையவர். வாழைப்பழம், மாம்பழம், பலாப்பழம், கரும்பு இவற்றை நான்கு திருக்கரங்களிலும் தாங்கியவர். இவரது துதிக்கையில் மோதகம் விளங்கும்.

2 தருண கணபதி :

எட்டுத் திருக்கரங்களையும், யானை முகத்தையும் உடையவர். கைகளில் பாசம், அங்குசம், பணியாரமாகிய மோதகம், விளாம்பழம், நாவற்பழம், ஒடிந்த தன் கொம்பு, நெற்கதிர், கரும்பின் துண்டு இவைகளையுடையவர். நண்பகல் தோன்றுகின்ற சூரியனைப் போன்ற நல்ல சிவந்த தி மேனி படைத்தவர்.

3 பக்தி கணபதி :

சரத்காலத்து நிறைமதிபோன்ற வெண்ணிறம் படைத்தவராக, தேங்காய், மாம்பழம், வாழைப்பழம், பாயஸ பாத்திரம் இவற்றை நான்கு திருக்கரங்களில் ஏந்தி, யானை முகமும் உடையவராக இருப்பர்.

4 வீர கணபதி :

வேதாளம், வேல், அம்பு, வில், சக்கரம், கத்தி, கேடகம், சம்மட்டி கதை, அங்குசம், நாகம், பாசம், சூலம், குந்தாலி, மழு, கொடி ஆகிய பதினைந்தையும் தாங்கிய பதினைந்து திருக்கரங்களையும், சிவந்த திருமேனியையும், சிறிது சினந்த திருமுகத்தையும் உடையவர்.

5 சத்தி கணபதி :

செவ்வந்தி வானம் போன்ற நிறமுடையவராக, பச்சை நிற மேனியள்ளிய தேவியைத் தழுவிக் கொண்டு இருப்பவர். ஒருவர்க்கொருவர் இடுப்பில் கைகொடுத்துத் தழுவிக்கொண்டிருப்பது தனியழகு. பாசம், மூமாலை இவற்றைத் தாங்கிய திருக்கரத்துடன் அஞ்சலென்கிற அபயகரமும் உடையவர்.

Koviloor Digital Library

।। भक्तिगणपति. ।।

नारिकेलाम्र कदली वरपुण्ड्रेक्षु धारिणम् ।
शरच्चन्द्राभवपुषम् भजे भक्तिगणाधिपम् ।।

।। शक्तिगणपति. ।।

आलिङ्य देवीं हरिताङ्ग यष्टिं परस्पराश्लिष्ट
कटीनिवेशम् सन्ध्याभ्रणं पाशसृणि वहन्तं
भयापहम् शक्तिगणेश मीडे ।।

।। सिद्धिगणपति ।।

पक्वचूतफल पुष्पमञ्जरीं इक्षुखण्ड
तिलमोदकैस्सह उद्वहन्परशु हस्त ते नमः ।
श्री समृद्धियुत देव पिङ्गल ।।

।। उच्छिष्टगणपति. ।।

नीलाब्जं दाडिमीं वेणु शालीं गुञ्जाक्षसूत्रकम् ।
दधदुच्छिष्टनामाय गणेशः पातु मेचकः ।।

Koviloor Digital Library

।। क्षिप्रगणपतिः ।।

दन्तकल्पलतापाश रत्नकुंभाङ्कुशोज्ज्वलम् ।
बन्धूक कमनीयाभं ध्यायेत् क्षिप्रगणाधिपम् ।।

।। ऋणमोचनगणपति. ।।

पाशांकुशौ दन्तजम्बू दधानस्फटिकप्रभः ।
रक्तांशुको गणपतिर्मुदे स्याद्ऋणमोचकः ।।

।। त्रिजयगणपतिः ।।

पाशाङ्कुश स्वदन्ताग्र फलवानाखुवाहनः ।।
विघ्नं निहन्तु नस्सर्वं रक्तवर्णो विनायकः ।।

।। डुण्डि गणपति. ।।

अक्षमालां कुठारं च रत्नपात्रं स्वदन्तकम् ।
धत्ते करैर्विघ्नराजो डुण्डिनाम मुदेऽस्तु नः ।।

Koviloor Digital Library

।। द्विमुखगणपति. ।।

स्वदन्तपाशांकुशरत्नपात्रं करैर्दधानो हरिनीलगात्रः
रक्तांशुको रत्नकिरीटमाली
भूत्यैसदा, मेद्विमुखो गणेशः ।।

।। हेरम्बगणपति ।।

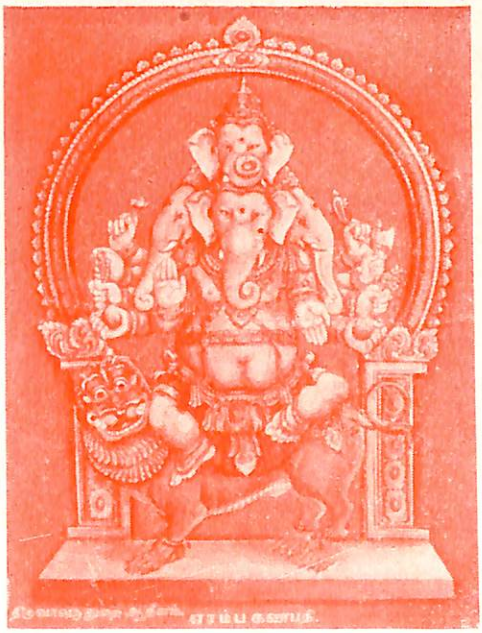

अभयवरदहस्तः पाशदन्ताक्षमाली,
सृणिपरशु दधानः मुद्गरं मोदकं च ।
फलमधिगतसिंहः पञ्चमातङ्गवक्त्रः,
गणपतिरतिगौरः पातु हेरम्बनामाः ।।

।। एकदन्तगणपति. ।।

लम्बोधरं श्यामतनुं गणेशं कुठारमक्षस्रजमूर्ध्वगाभ्याम्
सलड्डुकं दन्तमथ कराभ्यां,
वामेतराभ्यां च दधानमीडे ।।

।। नृत्यगणपति. ।।

पाशाङ्कुशापूप कुठारदन्तं,
चञ्चत्करा कलुप्त वराङ्गलीकम् ।
पीतप्रभं कल्पतरोरधस्थं,
भजामि नृत्योपपदं गणेशम् ।।

Koviloor Digital Library

।। हरिद्रा गणपतिः ।।

हरिद्राभं चतुर्बाहुं हरिद्रावदनं प्रभुम् ।
पाशांङ्कुशधर देवम् मोदकं दन्तमेव च ।
भक्ताभयप्रदातारं वन्दे विघ्नविनाशनम् ।।

।। एकाक्षरगणपति. ।।

रक्तो रक्ताङ्गरागांशुककुसुमयुतस्तुन्दिलश्चन्द्रमौलि.
नेत्रैर्युक्तस्त्रिभिः बामनकरचरणो बीजपूरं दधानः ।
हस्ताग्राक्लृप्तपाशाङ्कुशरदवरदो नागवक्त्रोऽहिभूषो
देवः पद्मासनस्थो भवतु सुखकरो भूतये विघ्नराजः ।।

।। विघ्नगणपतिः ।।

शङ्खेक्षुचाप कुसुमेषु कुठार पाश चक्र स्वदन्त
सृणि मञ्जरिकाशराद्यैः पाणिश्रितैः परिसमीहित
भूषणश्रीः विघ्नेश्वरो विजयते तपनीयगौरः ।।

।। उद्दण्डगणपति. ।।

कल्हारांबुजबीजपूरकगदादन्तेक्षुबाणैस्सदा बिभ्राणो
मणिकुम्भशालिकलशो पाशं च चक्रान्वितम्
गौराङ्ग्या रुचिराऽरविन्दकरया देव्या सदा संयुतः
शोणाङ्गश्शुभमातनोतु भजतामुद्दण्डविघ्नेश्वरः ।।

Koviloor Digital Library

6 துவிஜ கணபதி :

நான்கு திருக்கரங்களிலும், முறையே புஸ்தகம், அட்சமாலை, தண்டம், கமண்டலம் இவற்றைத் தரித்தவர். மின்னற் கொடிபோல விளங்குகின்ற கைவளையல்களை உடையவர் சந்திரன் போல வெண்மையானவர். நான்கு முகங்களை உடையவர்.

7 சித்தி கணபதி :

மாம்பழம், பூங்கொத்து, கரும்புத்துண்டு, எள்ளுருண்டை, பரசு இவற்றைத் துதிக்கையுள்பட ஐந்து கரங்களில் தரித்தவரும், பொன் கலந்த பசுமை நிறமுடையவராக விளங்குபவர்.

8 உச்சிஷ்ட கணபதி :

நீலோற்பலம், மாதுளம்பழம், வீணை, நெற்கதிர், அட்சமாலை இவற்றைத் தரித்தவரும், நீலநிறத்திருமேனி உடைவருமாக விளங்குபவர்.

வேறுவகை: பெண்ணின் யோனியில் துதிக்கையை வைத்தவராக காமமோகிதராக விளங்குபவர். நீலவர்ணம் உடையவர்.

9 விக்ன கணபதி :

சங்கு, கரும்புவில், புஷ்பபாணம், கோடரி, பாசம், சக்கரம், கொம்பு, மாலை பூங்கொத்து, பாணம் முதலியவற்றோடு கூடிய திருக்கரங்களையுடையவரும், ஆபரணங்களை நிரம்பத்தரித்தவரும், பொன்மேனியருமாக விளங்குபவர்.

10 க்ஷிப்ர கணபதி :

தந்தம், கற்பகக்கொடி, பாசம், ரத்னகும்பம், அங்குசம் இவற்றை ஏந்தியவர். செவ்வரத்தம்பூப்போன்ற அழகிய மேனியர். செந்நிறமானவர்.

1 ஏரம்ப கணபதி :

அபயம், வரதமாகிய கைகளையுடையவர். பாசம், தந்தம், அட்சமாலை, மாலை, பரசு, சம்மட்டி, மோதகம், பழம் இவற்றைத் தாங்கியவர். சிங்க வாகனத்தில் ஏறியவர். யானைமுகம் ஐந்துடையவர். பசுமை கலந்த கருமை நிறம் உடையவர்.

12 லட்சுமி கணபதி

எட்டுக்கைகளிலும் கிளி, மாதுளம்பழம், கலசம், அங்குசம், பாசம், கற்பகக்கொடி, கட்கம், வரதம் இவற்றையுடையவர். அமுதப் பிரவாகம் போன்ற வெண்மை நிறத்தோடு நீலத் தாமரைப்பூவை ஏந்திய இருபெருந் தேவிமார்களோடு திகழுபவர்.

13 மஹா கணபதி :

மாதுளம்பழம், கதை, கரும்பு, வில், சக்கரம், தாமரை, பாசம், நீலோற்பலம், நெற்கதிர், தந்தம், ரத்னகலசம் இவற்றைத் திருக்கரங்களில் தாங்கியவர். செங்கதிர்போன்ற நிறம் உடையவர். முக்கண்ணர். பிறைமுடியர். மடிமீது எழுந்தருளியிருக்கிற—தாமரையை ஏந்திய தேவியாற் சுவையோடு தழுவப்பெற்றவர்.

Koviloor Digital Library

14 விஜய கணபதி :

பாசம், அங்குசம், தந்தம், மாமபழம் இவைகளைத் தரித்தவர். பெருச்சாளி வாகனத்தில் ஏறியிருப்பவர். செந்நிறமானவர்.

15 நிருத்த கணபதி :

இவர் கூத்தாடும் பின்னையார் எனப்பெறுவர். மோதிரங்களணிந்த விரல்களையுடைய கைகளால் பாசம், அங்குசம், அபூபம், கோடரி, தந்தம் இவைகளைத் தரித்தவர். பொன் போன்ற நிறமுடைய திருமேனியர். கற்பக விருட்சத்தினடியில் எழுந்தருளியிருப்பவர்.

10 ஊர்த்துவ கணபதி :

நீலப்பூ, நெற்பயிர், தாமரை, கரும்புவில், பாணம், தந்தம் இவற்றையுடையவர். பொன்வண்ண வண்ணர். பச்சை நிற மேனியோடு விளங்குகின்ற தேவியைத் தழுவியிருப்பவர்.

17 ஏகாட்சர கணபதி :

செந்நிறமானவர் செம்பட்டாடையர். செம்மலர் மாலையர். பிறைமுடியர் முக்கண்ணர். குறுந்தாளர். குறுங்கையர். மாதுளம்பழம், பாசம், அங்குசம், வரதம் இவை தாங்கிய கரங்களையுடையவர். யானைமுகவர். பதுமாசனத்திருப்பவர். பெருச்சாளி வாகனர்.

18 வர கணபதி :

செவ்வண்ணர். யானைமுகவர். முக்கண்ணர் பாசம் அங்குசங்களைத் தரித்தவர். தேன் நிறைந்த மண்டையையுடையவர். பிறைமுடியர்.

19 திரயாக்ஷர கணபதி :

அசைகின்ற செவிகளில் சாமரையணிந்தவர். பொன்னிறமானவர். நான்கு கரங்களை உடையவர். பாசம், அங்குசம், தந்தம், மாம்பழம் இவற்றைத்தாங்கியவர். துதிக்கை நுனியில் மோதகம் உடையவர்.

20 க்ஷிப்ரபிரசாத கணபதி :

பாசம், அங்குசம், கல்பலதை, மாதுளம்பழம், தாமரை, தருப்பை விஷ்டரம் இவற்றைத் தரித்தவர். திருவாபரணங்களை அணிந்தவர். பேழை வயிற்றையுடையவர்.

21 ஹரித்திரா கணபதி :

மஞ்சள் நிறமானவர். நான்கு கரங்களையுடையவர். அவற்றில் பாசம், அங்குசம், தந்தம், மோதகம் இவற்றைத் தரித்திருப்பவர்.

22 ஏகதந்த கணபதி :

பேழை வயிற்றுடன், நீலமேனியர். கோடரி, அட்சமாலை, லட்டு தந்தம் இவற்றை உடையவர்.

Koviloor Digital Library

23 சிருஷ்டி கணபதி :

பாசம், அங்குசம், தந்தம், மாம்பழம் இவற்றைக் கரங்களில் ஏந்தியவர். பெருச் சாளி வாகனத்தையுடையவர். சிவந்த திருமேனியர்.

24 உத்தண்ட கணபதி :

நீலம், தாமரை, மாதுளம்பழம், கதை, தந்தம், கரும்புவில், ரத்ன கலசம், பாசம், நெற்கதிர், மாலை இவற்றையேந்திய பத்துக்கைகளை உடையவர். அழகிய தாமரைப் பூவை ஏந்திய பச்சைமேனியளாகிய தேவியால் தழுவப்பெற்றவர்.

25 ரணபோசன கணபதி :

பாசம், அங்குசம், தந்தம், நாவற்பழம் இவற்றைத் தரித்தவர். வெண்பளிங்கு போன்ற மேனியர். செந்நிறப்பட்டாடையுடுத்தியவர்.

26 துண்டி கணபதி :

அட்சமாலை, கோடரி, ரத்னகலசம், தந்தம் இவற்றை ஏந்தியவர்.

27 துவிமுக கணபதி :

தந்தம், பாசம், அங்குசம், ரத்னபாத்திரம் இவற்றைக் கையில் ஏந்தியவர். பசு நீல மேனியர். செம்பட்டாடையும், ரத்தின கிரீடமும் அணிந்தவர். இருமுகம் உடையவர்.

28 மும்முக கணபதி :

வலது கைகளில் கூரிய அங்குசம், அட்சமாலை, வரதம் இவற்றை உடையவர். இடதுகைகளில் பாசம், அமுதகலசம், அபயம் இவற்றை உடையவர். பொற்றாமரையாசனத்தின் நடுப் பொகுட்டில் மூன்று முகங்களோடு எழுந்தருளியிருப்பவர். புரசம்பூப் போன்ற சிவந்த நிறம் உடையவர்.

29 சிங்க கணபதி :

வீணை, கற்பகக்கொடி, சிங்கம், வரதம் இவற்றை வலது கைகளில் தாங்கியவர். தாமரை, ரத்னகலசம், பூங்கொத்து, அபயம் இவையமைந்த இடது கைகளையுடையவர். வெண்ணிறமான மேனியர். யானைமுகவர். சிங்கவாகனத்தில் எழுந்தருளியிருப்பவர்.

30 யோக கணபதி :

யோக நிலையில், யோக பட்டம் தரித்துக்கொண்டு, இளஞ்சூரியன் போன்ற நிறத்தோடு, இந்திர நீலம் போன்ற ஆடையை உடுத்திக் கொண்டு. பாசம், அக்ஷமாலை, போகதண்டம், கரும்பு இவற்றை ஏந்தி இருப்பவர்.

Koviloor Digital Library

31 துர்க்கா கணபதி :

சுட்ட பசும் பொன்னிறம், எட்டுக்கை, பெரியமேனி. அங்குசம், பாணம், அட்ச மாலை, தந்தம் இவைகளை வலது கைகளில் ஏந்தியவர். பாசம், வில், கொடி, நாவற்பழம் இவைகளை இடது கைகளில் உடையவர். செந்நிற ஆடையர்.

32 சங்கடஹர கணபதி ;

இளஞ்சூரியன் போன்ற நிறத்தோடு, இடப்பாகத் தொடையில் அம்மையை உடையவர். அம்மை பசியமேனியளாக, நீலப்பூவை ஏந்தியவளாக இருப்பாள். வலது கையில் அங்குசம், வரதம் உடையவர். இடதுகையில் பாசம், பாயச பாத்திரம் ஏந்தியவர். செந்தாமரைப் பீடத்தில் நிற்பவர். நீலநிறமான ஆடையணிந்தவர்.

திருக் கோவில் வழிபாடு

திருக் கோவில் வழிபாடு சாலச் சிறந்தது. மனிதப் பிறப்பு வழிபாடு ஒன்றினுல்தான் சிறப்புறும். வாய் வாழ்த்த மனம் நினைக்க, தலை தாழ்த்த தந்தவன் சிவ பெருமான் அவனை வணங்கச் செல்வோர் முழுகித், திருநீறு அணிந்து "சிவாய நமः என்னும் ஐந்தெழுத்தை எண்ண வேண்டும். திருக் கோவிலினுள் அமைதியும் கட்டுப்பாடும் நிலவ வேண்டும். அப்பொழுதுதான் அன்பும் உருக்கமும் பெருகும். அதனுல் அருள் விளக்கம் உண்டாகும்.

திருக் கோபுரம்

திருக் கோபுரம், இறைவன் திரு அடையாளங்களில் ஒன்று. அதில் தீட்டப்படும் ஓவியங்கள், முழு முதல்வனின் ஐம் பெரும் தொழில்களையும், உலக தோற்றம், நிலை, ஒடுக்கம் முதலியவற்றையும், மக்கள், தேவர்கள் முதலிய ஆருயிர்களின் செய்கைகளையும் அவர்களுக்குப் ஆண்டவன் அருளிய அருளிப்பாடுகளையும் விளக்குகின்றன. இது இறையுண்மை காட்டும் ஓவிய நூலாகும். இவ் வுண்மைகளை நினைந்து நாம் வணங்குதல் வேண்டும்.

Koviloor Digital Library

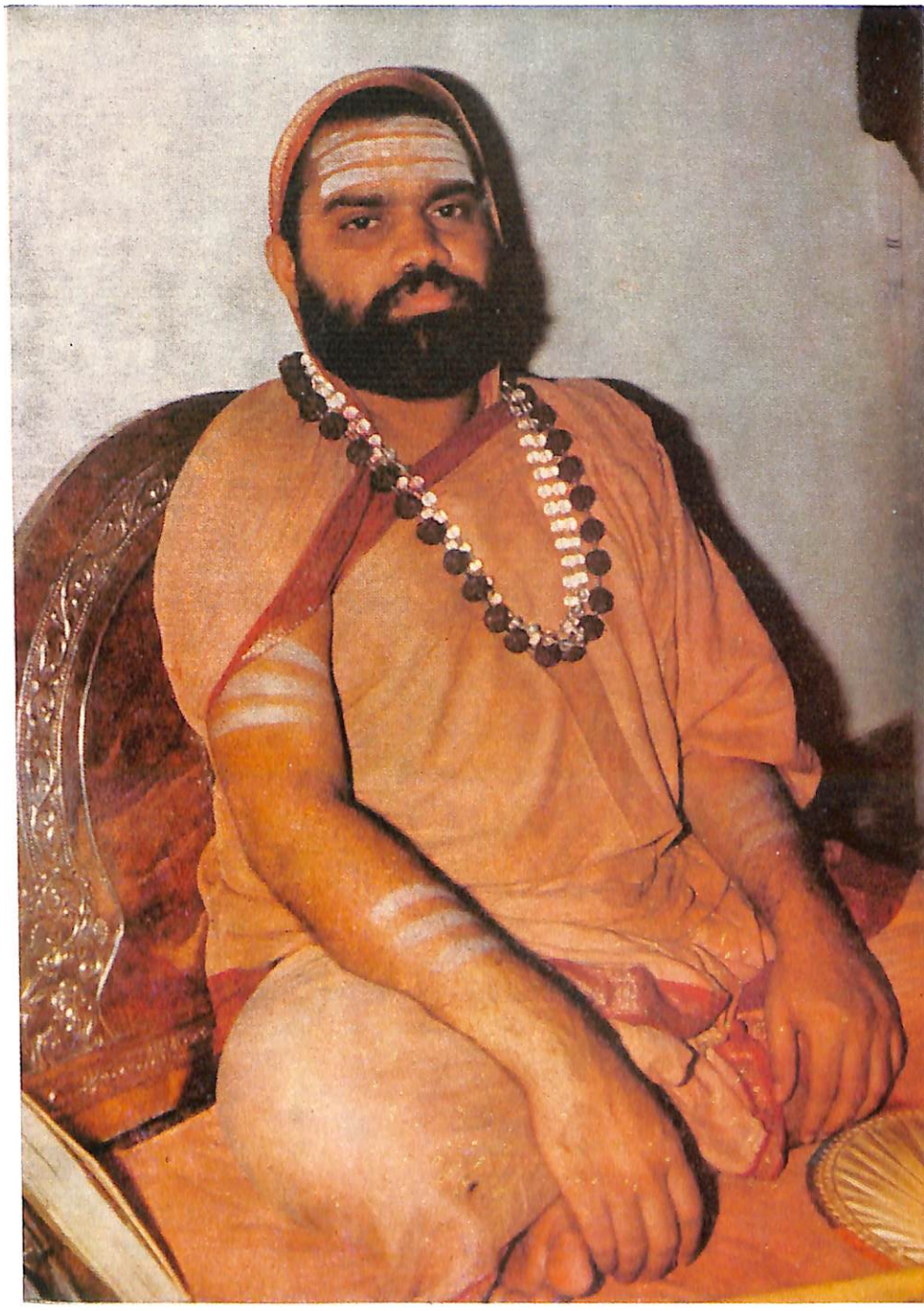

His Holiness The Jagadguru Sri Sankaracharya, Sri Sarada Peetam, Sringeri
Sri Sannidhanam
SRI SRI BHARATHI THEERTHA SWAMIGAL

Koviloor Digital Library

Koviloor Digital Library

भक्त राज हनुमान

ले० बलभद्र छिब्बर

एक बार भगवान शिवजी ने राम-राम कहते हुये जब अपनी समाधि भंग की तो सती ने देखा कि भगवान शंकर एक अपूर्व भाव से उनकी ओर देख रहे है। सती ने हाथ जोड़ कर विनय के साथ कहा स्वामिन मैं आप की क्या सेवा करू : भगवान शंकर ने कहा मेरे मन में एक बड़ा ही शुभ संकल्प उठ रहा हैं। जिनके नामों को रट-रट कर मैं गद-गद होता रहता हूं जिनके वास्तविक स्वरुप का स्मरण करके समाधिस्थ हो जाता हूं वो ही मेरे प्रभु अवतार ग्रहण करके संसार में आ रहे हैं। सभी देवता उनके साथ अवतार लेकर उनकी सेवा का सुयोग प्राप्त करना चाहते है मैं भी वहा चल उनकी और सेवा करके अपनी युग-युग की लालसा पूर्ण करु अपने जीवन को सफल बनाऊं। भगवान शंकर की बात सुनकर सती ने कहा कि भगवान का ये अवतार इस बार रावण को मारने के लिये हो रहा है। वह आप का बड़ा भक्त हैं। उसने अपने सिर तक काट-काट कर आपको चढ़ाये है। ऐसी स्थिति में आप उनको मारने के काम में कैसे सहायता कर सकते है। भगवान शंकर ने कहा मैं एक रूप से अवतीर्ण हो कर उनकी सेवा करूंगा और एक रूप से तुम्हारे साथ रह कर तुम्हें उनकी लीलाएँ दिखाऊंगा और समय-समय पर उनके पास जा कर उनकी स्तुति प्रार्थना करूगा रावण ने जैसे मेरी भक्ति की है, वैसे ही मेरे एक अंश की अवहेलना भी की है। तुम जानती ही हो कि में ग्यारह स्वरूपों में रहता हूं। जब रावण ने अपने दस शीश चढ़ा कर मेरी पूजा की थी तब उसने मेरे एक अंश को बिना प्राप्त किये ही छोड़ दिया था। अब मैं उसी अंश से उसके विरुद्ध युद्ध कर सकता हूं और इससे प्रभु की सेवा भी कर सकता हूं। मैंने वायु देवता के द्वारा अंजना के गर्भ से अवतार लेने का निश्चय किया है। अब तो तुम्हारे मन में कोई दुःख नहीं हैं न। भगवती सती प्रसन्न हो गई।

देवराज इन्द्र की अमरावती में एक पुञ्जिकस्थला नाम की अप्सरा थी। एक दिन उससे कुछ अपराध हो गया जिस के कारण उसे बानरी होकर पृथ्वी पर जन्म लेना पड़ा। बड़ी प्रार्थना के बाद शाप देने वाले ऋषि ने इतना अनुग्रह कर दिया कि वह जब जैसा चाहें वैसा रूप धारण कर सकती है। चाहे जब वानरी रहें चाहे जब मानवी। वनराज केसरी ने पत्नी के रूप मैं उसे स्वीकार किया था। एक दिन दोनों मनुष्य के रूप में सुमेरू शृगों पर विचरण कर रहे थे। मन्द-मन्द वायु बह रहा था। वायु के झोंके से अंजना की साड़ी का पल्ला उड़ गया और उसे ऐसा महसूस हुआ कि उसे कोई स्पर्श कर रहा है। उस ने डाँटते हुए कहा कि मेरे पति देव मेरे सामने विद्यमान हैं ओर कोई मेरा पातिव्रत्य नष्ट करना चाहता है। मैं अभी शाप दे कर उसे भस्म कर दूंगी उसे प्रतीत हुआ मानो वायु देव कह रहे है। देवी मैंने तुम्हारा व्रत नष्ट नही किया है। देवी तुम्हें एक ऐसा पुत्र होगा जो शक्ति में मेरे समान होगा, बल और बुद्धि में उसकी समानता कोई न कर सकेगा मैं उसकी रक्षा करूंगा। वह भगवान का सेवक होगा। भगवान शंकर ने अंश रूप से अंजना के काम के द्वारा उस के गर्भ में प्रवेश किया।

जेहि शरीर रति राम सो सोई आदरहिं सुजान रूद्र देह तजि नेह बस शंकर में हनुमान ॥
जानि राम सेवा सरस समुझि करब अनुमान । पुरूषाते सेवक भए ते भे हनुमान ॥

(दोहावली १४२-१४३)

Koviloor Digital Library

चैत शुक्ला २५ मंगलवार के दिन (किन्हीं-किन्हीं के मत से हनुमान जी की जन्म तिथि कार्तिक १४ या कार्तिक शुक्ला १५ हैं) अंजना के गर्भ से भगवान शंकर ने वानर रूपमें अवतार लिया। शुक्ल पक्ष के चन्द्रमा के समान दिन प्रतिदिन बढ़ते हुए बालक का लालन पालन बड़े ही मनोयोग से होने लगा।

एक दिन बच्चों को घर पर छोड़ कर अंजना फल फूल लाने के लिये गयी। केसरी पहले से ही बाहर थे। बालक अकेला था और उसे भूख लगी हुई थी। और उसने इधर उधर देखा खाने की कोई चीज न मिली। उसकी दृष्टि सूर्य पर गई। प्रातः काल का समय था उसने सूर्य को बड़ा सुन्दर लाल लाल फल समझा जो खाने खेलने दोनो ही काम आयेगा। बालक ने सूर्य तक पहुंचने की चेष्टा की। वायु ने पहले ही उसे उड़ने की शक्ति देदी थी या यह भी कहिये कि भगवान शंकर की लीला में यह आश्चर्य की कौन सी बात हैं। बालक आकाश में उड़ गया देवता, दानव, यक्ष आदि उसे देखकर विस्मित हो गये। वायु के मन में भी शंका हुई। उन्होने सोचा कि मेरा यह नन्हा सा बालक सूर्य की ओर दौड़ा जा रहा है। मध्याह्नकाल के तरूण सूर्य की प्रखर किरणों से कहीं जल न जाये। उन्होंने हिमालय और मलयाचल से शीतलता इकट्ठी की और अपने पुत्र के पीछे पीछे चलने लगे। सूर्य ने देखा उनकी दिव्य दृष्टि में बालक की महत्ता छिपी न रही। उन्होंने देखा कि स्वयं शंकर भगवान ही वानर बालक के वेश में उनके पास आ रहे है। यह बात भी उनसे छिपी न रही कि उनके पितृतुल्य वायु देव के आशीर्वाद से ही इस बालक का जन्म हुआ है और वे स्वयं इसकी रक्षा के लिये आ रहें है। सूर्य ने अपनी कर किरणें शीतल कर ली मानो वे अपने कोमल हाथों से स्पर्श करके अपने छोटे भाई को दुलारने लगे। यह बालक सूर्य के रथ पर पहुँच गया। उनके साथ खेलने लगा।

उस दिन ग्रहण था। अपना समय जान कर राहू सूर्य को ग्रसने के लिये आया। उस ने देखा कि एक वानर बालक सूर्य के रथ पर बैठा हुआ है। पहले तो राहू ने कोई परवा न की, पहले की भाँति सूर्य पर टूट पड़ा। परन्तु जब बालक के कठोर हाथों से वह पकड़ लिया गया तब वह भयभीत हो गया और अपने को छुड़ा कर भागा। वह सीधा देवराज इन्द्र के पास गया और कहा देवराज आपने सूर्य को ग्रसने का अधिकार मुझे दिया था क्या आप ने यह अधिकार अब किसी और को दे दिया है। इन्द्र ने डांट कर फिर राहू को सूर्य के पास भेजा। दोबारा राहू के जाने पर बालक को अपनी भूख याद आ गयी। उस ने सोचा यह खाने की अच्छी चीज है। बस राहू पर टूट पडा। राहू उस बालक के तेज से डर गया और अपनी रक्षा के लिये इद्र को पुकारने लगा। देवराज इन्द्र उसकी रक्षा के लिये ऐरावत पर चढ कर दौड़े। ऐरावत को देखते ही बालक ने राहू को छोड़ दिया और वह उसे अच्छा सा फल समझ कर पकड़ने के लिये दौड़ा। अब इन्द्र ने डर कर

अपना वज्र फेंका, जिससे बालक की बाईं हनु (ठुड्डी) टूट गयी। बालक घायल हो कर पहाड़ पर गिर पड़ा और छटपटाने लगा।

Koviloor Digital Library

वायुदेव बालक को उठा कर गुफा में ले गए। उन्हें इन्द्र पर बड़ा क्रोध आया और उन्होंने अपनी गति बन्द कर दी। वायु के बन्द हो जाने से सारे काठ से हो गये। त्रिलोकी में कोई हिल डुल नहीं सकता था। सब की साँस बन्द हो गयी। देवता लोग घबराये देवराज इन्द्र दौड़े हुए बालक के पास गये। उसी क्षण ब्रह्माजी पर्वत की उस गुफा में आये और अपनें हाथों से बालक का स्पर्श करके उसे जीवित कर दिया। बालक प्रसन्नता के साथ उठ खड़ा हुआ वायुदेव बड़े प्रसन्न हुये और उन्होंने सारे जगत में प्राण संचार कर दिया ब्रह्माजी ने देवताओं से कहा कि यह कोई साधारण बालक नहीं है। यह देवताओं का कार्य साधन करने के लिये ही प्रकट हुआ है, इसलिये यह उचित हैं कि सब देवता इसे वरदान दें। देवराज इन्द्र ने कहा, मेरे बज्र द्वारा उस की हनु टूट गयी है, इसलिये आज से इसका नाम हनुमान होगा और में वर देता हूं कि मेरे बज्र से कभी हनुमान का बाल बाँका नहीं होगा। सूर्य नें कहा—मे अपना शातांश तेज इसे देता-हूं। मेरी शक्ति से यह अपना रूप बदल सकेगा और जब इसे शस्त्र का अध्ययन करने की इच्छा होगी तो मैं सम्पूर्ण शा त्रों का अध्ययन करा दूंगा। यह बड़ा भारी वाग्मी होगा। वरूण नें अपने पाश से और जल से निर्भय होने का वर दिया। कुबेर आदि देवताओं नें भी अपनी-२ ओर से हनुमान को निर्भय किया। विश्वकर्मा नें अपने बनाये दिव्यास्त्रों से अवध्य होने का वर दिया और ब्रह्माजी ने ब्रह्म ज्ञान दिया, चिरायु करनें के लिये साथ हीं ब्रह्म स्त्र और ब्रह्मपाश से भी युक्त कर दिया।

चलते समय ब्रह्माजी ने वायुदेव से कहा —तुम्हारा पुत्र बड़ा ही वीर, इच्छानुसार रूप धारण करने वाला और मन के समान तीव्रगामी होगा। इसकी गति अप्रतिहत होगी, इस की कीर्ति अमर होगी। इस प्रकार हनुमान को वर देकर सब देवता अपने अपनें धाम को चले गये। अंजना और केसरी को यह सुन कर जो सुख हुआ, कह सर्वथा अनिर्वचनीय है।

बचपन में हनुमान बड़े ही नटखट थे। एक तो वानर दूसरे बच्चे और तीसरे देवताओं से प्राप्त इतना बल रूद्र का अंश तो था ही, ऋषियों के आसन उठा कर पेड़ पर टांग देते, उनके कमण्डलु का जल गिरा देते, उनकी लंगोटी फाड़ डालते कभी कभी किसी की गोद में बैठकर खेलते, एकाएक उनकी दाढ़ी नोच कर भाग खड़े होते। हनुमान में सुधार के सभी उपाय किये गये पर वह राह पर न आये। ऋषियों ने बिचार करके यह तय किया कि हनुमान को अपनें बल का घमंड है। यदि वह अपना बल भूल जाये तो काम बन सकता है। उन्होंनें हनुमान को शाप दे दिया कि तुम अपने बल को भूल जाओ। जब कभी कोई तुम्हें तुम्हारी कीर्ति की याद दिलायेगा तब तुम अपने बल का स्मरण करके पुनः ऐसे ही हो जाओगे। हनुमान अपना बल भूल गये।

हनुमान को विद्या अध्ययन के लिये उन्हें सूर्य के पास भेजा गया वहां हनुमान ने समस्त वेदवेदांगों का अध्ययन किया। वे साक्षात् शिव थे: तथापि सम्प्रदाय परम्परा की रक्षा करने के लिये उन्होंने सम्पूर्ण विद्याओं का अध्ययन किया और सर्वविद्या पारगत हो गये।

Koviloor Digital Library

चैत शुक्ला २५ मंगलवार के दिन (किन्हीं-किन्हीं के मत से हनुमान जी की जन्म तिथि कार्तिक १४ या कार्तिक शुक्ला १५ हैं) अंजना के गर्भ से भगवान शंकर ने वानर रूपमें अवतार लिया। शुक्ल पक्ष के चन्द्रमा के समान दिन प्रतिदिन बढ़ते हुए बालक का लालन पालन बड़े ही मनोयोग से होने लगा।

एक दिन बच्चों को घर पर छोड़ कर अंजना फल फूल लाने के लिये गयी। केसरी पहले से ही बाहर थे। बालक अकेला था और उसे भूख लगी हुई थी। और उसने इधर उधर देखा खाने की कोई चीज न मिली। उसकी दृष्टि सूर्य पर गई। प्रातः काल का समय था उसने सूर्य को बड़ा सुन्दर लाल लाल फल समझा जो खाने खेलने दोनो ही काम आयेगा। बालक ने सूर्य तक पहुंचने की चेष्टा की। वायु ने पहले ही उसे उड़ने की शक्ति देदी थी या यह भी कहिये कि भगवान शंकर की लीला में यह आश्चर्य की कौन सी बात हैं। बालक आकाश में उड़ गया देवता, दानव, यक्ष आदि उसे देखकर विस्मित हो गये। वायु के मन में भी शंका हुई। उन्होने सोचा कि मेरा यह नन्हा सा बालक सूर्य की ओर दौड़ा जा रहा है। मध्याह्नकाल के तरुण सूर्य की प्रखर किरणों से कहीं जल न जाये। उन्होंने हिमालय और मलयाचल से शीतलता इकट्ठी की और अपने पुत्र के पीछे पीछे चलने लगे। सूर्य ने देखा उनकी दिव्य दृष्टि में बालक की महत्ता छिपी न रही। उन्होंने देखा कि स्वयं शंकर भगवान ही वानर बालक के वेश में उनके पास आ रहे है। यह बात भी उनसे छिपी न रही कि उनके पितृतुल्य वायु देव के आशीर्वाद से ही इस बालक का जन्म हुआ है और वे स्वयं इसकी रक्षा के लिये आ रहें है। सूर्य ने अपनी कर किरणें शीतल कर ली मानो वे अपने कोमल हाथों से स्पर्श करके अपने छोटे भाई को दुलारने लगे। यह बालक सूर्य के रथ पर पहुँच गया। उनके साथ खेलने लगा।

उस दिन ग्रहण था। अपना समय जान कर राहू सूर्य को ग्रसने के लिये आया। उस ने देखा कि एक वानर बालक सूर्य के रथ पर बैठा हुआ है। पहले तो राहू ने कोई परवा न की, पहले की भाँति सूर्य पर टूट पड़ा। परन्तु जब बालक के कठोर हाथों से वह पकड़ लिया गया तब वह भयभीत हो गया और अपने को छुड़ा कर भागा। वह सीधा देवराज इन्द्र के पास गया और कहा देवराज आपने सूर्य को ग्रसने का अधिकार मुझे दिया था क्या आप ने यह अधिकार अब किसी और को दे दिया है। इन्द्र ने डांट कर फिर राहू को सूर्य के पास भेजा। दोबारा राहू के जाने पर बालक को अपनी भूख याद आ गयी। उस ने सोचा यह खाने की अच्छी चीज है। बस राहू पर टूट पडा। राहू उस बालक के तेज से डर गया और अपनी रक्षा के लिये इद्र को पुकारने लगा। देवराज इन्द्र उसकी रक्षा के लिये ऐरावत पर चढ कर दौड़े। ऐरावत को देखते ही बालक ने राहू को छोड़ दिया और वह उसे अच्छा सा फल समझ कर पकड़ने के लिये दौड़ा। अब इन्द्र ने डर कर

अपना वज्र फेंका, जिससे बालक की बाईं हनु (ठुड्डी) टूट गयी। बालक घायल हो कर पहाड़ पर गिर पड़ा और छटपटाने लगा।

Koviloor Digital Library

वायुदेव बालक को उठा कर गुफा में ले गए। उन्हें इन्द्र पर बड़ा क्रोध आया और उन्होंने अपनी गति बन्द कर दी। वायु के बन्द हो जाने से सारे काठ से हो गये। त्रिलोकी में कोई हिल डुल नही सकता था। सब की सांस बन्द हो गयी। देवता लोग घबराये देवराज इन्द्र दौड़े हुए बालक के पास गये। उसी क्षण ब्रह्माजी पर्वत की उस गुफा में आये और अपनें हाथों से बालक का स्पर्श करके उसे जीवित कर दिया। बालक प्रसन्नता के साथ उठ खड़ा हुआ वायुदेव बड़े प्रसन्न हुये और उन्होंने सारे जगत में प्राण संचार कर दिया ब्रह्मजी ने देवताओं से कहा कि यह कोई साधारण बालक नहीं है। यह देवताओं का कार्य साधन करने के लिये ही प्रकट हुआ है, इसलिये यह उचित हैं कि सब देवता इसे वरदान दें। देवराज इन्द्र ने कहा, मेरे वज्र द्वारा उस की हनु टूट गयी है, इसलिये आज से इसका नाम हनुमान होगा और में वर देता हूं कि मेरे वज्र से कभी हनुमान का बाल बाँका नहीं होगा। सूर्य नें कहा—मे अपना शातांश तेज इसे देता-हूं। मेरी शक्ति से यह अपना रूप बदल सकेगा और जब इसे शस्त्र का अध्ययन करने की इच्छा होगी तो मैं सम्पूर्ण शा त्रों का अध्ययन करा दूंगा। यह बड़ा भारी वाग्मी होगा। वरूण नें अपने पाश से और जल से निर्भय होने का वर दिया। कुबेर आदि देवताओं नें भी अपनी-२ ओर से हनुमान को निर्भय किया। विश्वकर्मा नें अपने बनाये दिव्यास्त्रों से अवध्य होने का वर दिया और ब्रह्माजी ने ब्रह्म ज्ञान दिया, चिरायु करनें के लिये साथ हीं ब्रह्म स्त्र और ब्रह्मपाश से भी युक्त कर दिया।

चलते समय ब्रह्माजी ने वायुदेव से कहा —तुम्हारा पुत्र बड़ा ही वीर, इच्छानुसार रूप धारण करने वाला और मन के समान तीव्रगामी होगा। इसकी गति अप्रतिहत होगी, इस की कीर्ति अमर होगी। इस प्रकार हनुमान को वर देकर सब देवता अपने अपनें धाम को चले गये। अंजना और केसरी को यह सुन कर जो सुख हुआ, कह सर्वथा अनिर्वचनीय है।

बचपन में हनुमान बड़े ही नटखट थे। एक तो वानर दूसरे बच्चे और तीसरे देवताओं से प्राप्त इतना बल रूद्र का अश तो था ही, ऋषियों के आसन उठा कर पेड़ पर टांग देते, उनके कमण्डलु का जल गिरा देते, उनकी लंगोटी फाड़ डालते कभी कभी किसी की गोद में बैठकर खेलते, एकाएक उनकी दाढ़ी नोच कर भाग खड़े होते। हनुमान में सुधार के सभी उपाय किये गये पर वह राह पर न आये। ऋषियों ने बिचार करके यह तय किया कि हनुमान को अपनें बल का घमंड है। यदि वह अपना बल भूल जाये तो काम बन सकता है। उन्होंनें हनुमान को शाप दे दिया कि तुम अपने बल को भूल जाओ। जब कभी कोई तुम्हें तुम्हारी कीर्ति की याद दिलायेगा तब तुम अपने बल का स्मरण करके पुन: ऐसे ही हो जाओगे। हनुमान अपना बल भूल गये।

हनुमान को विद्या अध्ययन के लिये उन्हें सूर्य के पास भेजा गया वहां हनुमान ने समस्त वेदवेदांगों का अध्ययन किया। वे साक्षात् शिव थे: तथापि सम्प्रदाय परम्परा की रक्षा करने के लिये उन्होंने सम्पूर्ण विद्याओं का अध्ययन किया और सर्वविद्या पारगत हो गये।

Koviloor Digital Library

रामावतार के बाद भगवान शंकर भगवान राम की बाल लीला का आन्नद लेने के लिये अयोध्या में ज्यादा ही आने जाने लगे थे। कभी ज्योतिषी के रुप में कभी मदारी के रूप में बन्दर का खेल दिखाने के लिये हनुमान को साथ ले जाते। एक बार बन्दर खेल के बाद भगवान राम नें हनुमान के कान में कहा—अब आप शिवजी से मिलकर ऋषिमूक पर्वत पर बानर राज सुग्रीव से मित्रता बढ़ाने के लियें चले जायें मैं उस के लिए बाली का वध करूगा और रावण वध के लिये वह अपने दलबल से हमारी सहायता करेंगे। हनुमान नें आज्ञा का पालन किया।

हनुमान जी बाल ब्रह्मचारी महावीर अतिशय बलवान, बड़े बुद्धिमान, चतुर शिरोमणि, विद्वान, सेवा धर्म के आचार्य, सर्वथा निर्भय, सत्यवादी, स्वामी भक्त, भगवान के तत्व, रहस्य, गुण और प्रभाव को भली प्रकार जानने वाले, महा विरक्त सिद्ध, परम प्रेमी भक्त और सदाचारी महात्मा हैं। युद्ध विद्या मे बड़े निपुण तथा भगवान के नाम, गुण, स्वरूप और लीला के बड़े ही रसिक हैं। कहा जाता है कि अब भी जहां श्रीराम की कथा या कीर्तन होता है वहां श्री हनुमान जी किसी न किसी वेष में उपस्थित रहते ही है। श्रद्धा न होने के कारण लोग उन्हें पहचान नहीं पाते।

मनोजवं मारुततुल्यवेगं जितेन्द्रियं बुद्धिमतां वरिष्टम्।
वातात्मजं वानरयूथ मुख्यं श्रीरामदूतं शिरसा नमामि ॥

Koviloor Digital Library

गणेश-गौरव

by

Shankaracharya *Swami of Badarik Asram*

सनातन धर्म में गणेश जी का सब देवों की अपेक्षा अधिक महत्व है। छोटे से छोटा और बड़े से बड़ा होने वाला मांगलिक कार्य गणेश जी के अर्चन पूजन से ही आरम्भ होता है। गणेश जी का जहां एक ओर पौराणिक महत्व है वहां दूसरी ओर वेद भी गणेश-स्तुति और उनके यशोगान से ओतप्रोत हैं। इसलिए गणेश जी अग्नि, रुद्र और विष्णु जी की भांति वैदिक एवं सर्व मान्य देवता हैं। यजुर्वेद में गणनात्वा गण-पतिग्वं हवामहे "नमोगणेभ्यो गणपति माश्च वो नमो नमः,, इत्यादि मन्त्रों में गणपति देव का नाम आया है। और उन्हें सब गणों में मुख्य एव प्रधान बताया गया है। जैसे वे गणों में श्रेष्ठ हैं उसी प्रकार प्रियों में प्रियतम और सपूर्ण निधियों के स्वामी भी उन्हें कहा गया है। गणपत्युपनिषद् में गणेश जी के सम्बन्ध में बहुत से मंत्र आये हैं जिन से वे वेद-प्रधान और विघ्न विनायक सिद्ध किए गए हैं। शिव पुराण, गणेश पुराण आदि ग्रन्थों में तो गणेश जी के अवतार और उनकी महिमा, भक्त-वत्सलता एवं आकारण-कारुण्य के अध्याय भरे हुए हैं। गणपति जी के वाहन आखु, मूषक हैं। गणेश बुद्धि के देवता हैं। उनके स्मरण से बुद्धि शुद्ध होती है। कार्य के आरम्भ में गणेश जी को मनाने से निर्विघ्न कार्य सम्पन्न होता हैं।

गणेश पुराण में गणपति मन्त्र को जप करने से सर्व कार्यों की सिद्धि होती है—यथा—

कदाचित् स मुहुर्तं तु पिता वाचक्नवि: सुतम्।
गणानान्त्वेति ऋटड मंत्र महान्त्रमुपदिष्टवान् ॥१॥
उवाच च महामन्त्रों, वैदिकोऽखिल सिद्धिव:।
आगमोक्तेषु सर्वेषु मन्त्रेसु श्रेष्ठ एवं च ॥२॥
ध्यात्वा गजानन देव जपैनं स्थिर मानस:।
परा सिद्धि मवाप्यैव ख्यातिं लोकेगमेष्यसि ॥३॥

इस प्रकार गृत्समद नामक ऋषि को उनके पिता ने गणेशमन्त्र का उपदेश कर कहा कि स्थिर मानस होकर इस वैदिक मन्त्र का जप करो। इसके जप करने से गणपति जी की प्रसेन्नता होगी और तुम लोक में ख्याति प्राप्त करोगे। गृत्समद ने वसा ही किया और उन्हें सिद्धि प्राप्त हुई। अन्य स्मृति ग्रन्थों में भी "कलौ चण्डी विनायको" कह कर कलियुग में शीघ्र इष्ट-सिद्धि प्राप्ति के लिए गणपति और गौरी की उपासना का महत्व बताया गया है।

गणपति जी का भिन्न-भिन्न कल्पों में भिन्न-भिन्न प्रकार से अवतार ग्रहण करने की शास्त्रों में चर्चा है। वर्तमान श्वेत बाराह कल्प में पूजे जाने वाले गणेश जगदम्बा, जगदीश्वरी माता पार्वती के सकल्प मात्र से प्रकट हुए। पार्वती जी ने अपने आदेश-पालक पुत्र की कामना इसलिए की, कि एक बार उनसे स्नान करते समय शंकर भगवान भवन में प्रविष्ट हो गए जब कि पार्वती जी ने नन्दीश्वर को आज्ञा दी थी कि मेरे बिना आदेश लिए कोई भी इस मातृ-भवन में प्रवेश न करें। श्री शंकर के प्रवेश होने पर अपनी इच्छा शक्ति से गणपति जी

Koviloor Digital Library

को प्रकट कर आदेश दिया जाओ द्वार पर बैठ जाओ और बिना मेरी आज्ञा किसी को अन्दर न आने दो। माता पार्वती ने उन्हें अच्छी प्रकार सुसज्जित किया। वस्त्र और अलंकार पहनाये। एक यष्टि हाथ में देकर द्वार पर बिठा दिया। इतने में ही लीलाधारी भगवान शंकर लौकिक आचार और परम्परा को प्रकट करने की इच्छा से गणेश के द्वारा रक्षित भवन में जाने के लिए आये। गणपति जी ने निषेध किया कि माता की आज्ञा नहीं है, आप कहां जा रहे हैं। शंकर जी ने कहा आप कौन हैं, घर हमारा और हम जायेंगे। गणेश जी ने अपनी लाठी हाथ में ली और शंकर जी ने कहा, आप कौन है मैं भी आपको नहीं जानता आप यहां से हट जायें। इस वाद-विवाद की परम्परा में झगड़ा बढ़ गया। शंकर जी ने अपने अन्य गणों को आदेश दिया कि इस बालक को यहाँ से हटा दो। पर गणेश जी कब अलग होने को तैयार थे। शिव गणों और गणेश जी में संग्राम छिड़ गया शिवगण परास्त हुए। माता पार्वती जी ने कोलाहल सुनकर गणेश की प्रशंसा करते कहा, शाबाश ? बेटा मैं तुम पर प्रसन्न हूँ बस इसी प्रकार डटे रहो। कोई द्वार की चौखट पर भी न आ पावे अन्दर जाना तो कहा। माँ के इस दुलार ने गणेश जी शक्ति को नवीन और द्विगुणोतर कर दिया। अन्त में फिर शिवगणों को मुँह की खानी पड़ी। जब सब देव घबरा गये तो भगवान् शंकर और विष्णु जी ने कपट पूर्वक उन्हें पराजित करने की ठानी विष्णु जी ने उन्हें बातों में लगाकर शिव जी द्वारा उनका शिर कटवा दिया। अब गणेश जी अचेतन हो गये। शिर कटा हुआ एक ओर पड़ा है। पार्वती जी को बहुत कष्ट हुआ। वे रोने लगी और विलाप करने लगी। देवताओं के समझाने पर भी वे शांत न हुयीं तो विष्णू जी ने कहा आखिर आप क्या चाहती हैं जिससे आपके मन को सन्तोष हो और आपको शांति हो. पार्वती जी ने कहा कि सबसे पहली बात यह है कि वह मेरा पुत्र जीवित होना चाहिए। दूसरा यह सब देवों में प्रधान हो और इसके अर्चन पूजन के बिना कोई भी मांगलिक कार्य न हो। यदि ऐसा न हुआ तो मैं सम्पूर्ण जगत में अपनी शक्तियों और योगिनियों से प्रलय करा दूँगी अन्त में उत्तर दिशा से हाथी का मुख जिसके अभी एक दांत ही निकला था उस शिशु की गर्दन काट कर गणश जी के गले में जोड़ दिया और उन्हें माता पार्वती के द्वारा निर्देश किए हुए सभी वरदान देवताओं ने दिये। यही कारण है कि गणेश जी सब देवों में प्रथम पूजित होते हैं। वे एकदन्त और गजवदन हैं।

इतने प्रतापी और बलवान होते हुए भी गणेश जी का वाहन चूहा है। वेद में इसका विवरण आया हुआ यजुर्वेद "आखुस्तेपशुः" आखु अर्थात् चूहा आपका पशु है। उपनिषद् में भी "मूषक ध्वजम्' शब्द आया है। इसका सीधा अर्थ है। चूहा आपकी ध्वजा मे चिन्हित है। "रुद्रस्य गाणपत्य मयोभूरेहि" इस यजुर्वेद के मन्त्र से भी यही बात स्पष्ट है कि गणेश जी रुद्र के पुत्र और मूषक वाहन सर्व प्रकार के सुख देने वाले हैं। इस प्रकार गणेश जी के वाहन के सम्बन्ध में वेदों पुराणों और इतिहास ग्रन्थों में अनेक उपाख्यान आते हैं।

"आखुस्ते पशुः" का अन्य भी प्रयोजन हो सकता है जब गणेश बुद्धि के अधिष्ठात्री देव हैं, तो बुद्धि अपने बल से कुतर्क रूपी चूहे को दबा कर बैठ जाती है और वह कपड़ों के काटने की भांति सभी कुतर्कों को काटना बन्द कर सत्य और शाश्वतिक भाव पूर्ण बन जाती है। जब तक बुद्धि में पूर्णता नहीं आती तब तक अनेक कुतर्कों का जाल मस्तक में फैला रहता है। इसलिए गणेश के ध्यान और पूजन से बुद्धि शुद्ध होती है, गणेश विघ्न विनाशक कहा गया है। जो उनका पूजन नहीं करते उनकी स्तुति नहीं करते उनके कार्यों में बहुत विघ्न बाधायें आती हैं। इसलिए भगवान गणेश का अर्चन पूजन करना आवश्यक है।

Koviloor Digital Library

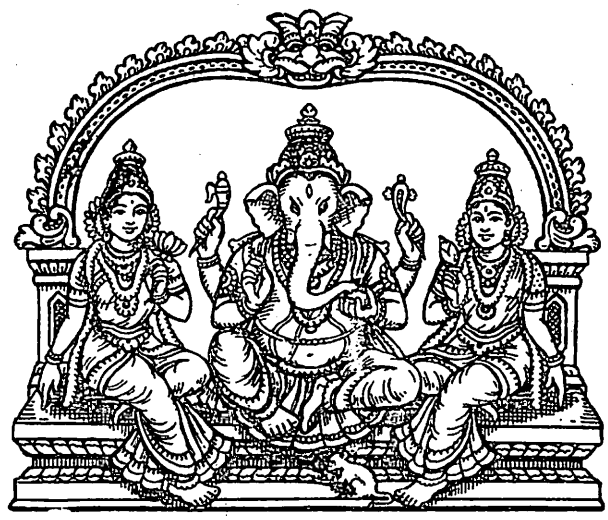

श्री:

श्री मूषिक वाहन स्तोत्रम्

मूषिक वाहन मोदक हस्त
चामर कर्ण विलम्बित सूत्र
वामन रूप महेश्वर पुत्र
विघ्न विनायक पादनमस्ते ॥ १

देव देव सुतं देवं
जगद्विघ्न विनायकम्
हस्तिरूप महाकायं
सूर्यकोटि समप्रभम २

वामनं जटिलं कान्तं
ह्रस्व ग्रीवं महोदरम्
धूम्रसिन्धूर युग्गण्डं
विकटं प्रकटोत्कटम् ३

एकदन्तं प्रलम्बोष्ठं
नागयज्ञोपवीतीनिनम्
त्र्यक्षं गजमुखं कृष्णं
सुकृतं रक्तवाससम् ४

दन्त पाणिंच वरदं
ब्रह्मण्यं ब्रह्मचारिणम्
पुण्यं गणपतिं दिव्यं
विघ्नराजं नमाम्यहम् ५

देवं गणपतिं नाथं
विश्वस्याग्रे तु गामिनं
देवानामधिकं श्रेष्ठं
नायकं सुविनायकम् ६

नमामि भगवन्तं तं
अद्भुतं गणनायकम् ।
वक्रतुण्ड प्रचण्डाय
उग्रतुण्डाय ते नमः ॥ ७

चण्डाय गुरु चण्डाय
चण्ड चण्डाय ते नमः ।
मन्तोन्मत्त प्रमत्ताय
नित्य मत्ताय ते नमः ॥ ८

Koviloor Digital Library

उमासुतं नमस्यामि
गंगा पुत्राय ते नमः ।
ओंकाराय वषट्कार
स्वाहाकाराय ते नमः ॥ ९

मन्त्रमूर्ते महायोगिन्
जात वेदो नमो नमः ।
पशु पाशक हस्ताय
गजहस्ताय ते नमः १०

मेघाय मेघ वर्णाय
मेघेश्वर नमो नमः ।
घोराय घोर रुपाय
घोंर घोराय ते नमः ॥ ११

पुराण पूर्व पूज्याय
पुरुषाय नमो नमः ।
मदोत्कट नमस्तेस्तु
नमस्ते चण्डविक्रम ॥ १२

विनायक नमस्तेस्तु
नमस्ते भक्त वत्सल ।
भक्तप्रियाय शान्ताय
महातेजस्विने नमः ॥ १३

यज्ञाय यज्ञहोत्रे च
यज्ञेशाय नमो नमः ।
नमस्ते भस्म शुक्लाँगः
शुक्लमाल्यधराय च ॥ १४

मद्क्लिन्न कपोलाय
गणाधिपतये नमः ।
रक्त पुष्पप्रियायाथ
रक्त चन्दन रूषित ॥ १५

अग्नितुल्याय शान्ताय ।
अपराजय्य ते नमः ।
आखु वाहन देवेश
एकदन्ताय ते नमः ॥ १६

शूर्पकर्णाय शूराय
दीर्घ दन्ताय ते नमः ।
विघ्न हरतु देवेशः
शिव पुत्रो विनायकः ॥ १७

एतन्मूषिक वाहस्य
स्तोत्रं सन्ध्याद्वये पटेत् ।
विप्रो भवति वेदाढयः
क्षत्रियो विजयी भवेत् १८
वैश्यस्तु धनमाप्नोति
शूद्रः पापैः प्रमुच्यते ।
गर्भिणी जनयेत्पुत्रं
कन्या भर्तारमाप्नुयात् ॥ १९

प्रवासी लभते स्थान
बद्धो बन्धात्प्रमुच्यते ।
इष्टसिद्धि मवाप्नोति
पुनात्यासप्तमं कुलम् । २०
सर्वमङ्गल मांगल्य
सर्वपाप प्रणाशनम् ।
सर्वकाम प्रदं पुण्यं
पठतां शृन्वतामपि ।

इति श्री मूषिक वाहन स्तोत्रं संपूर्णम् ॥

Koviloor Digital Library

श्री सरस्वती स्तोत्रम्

याकुन्देन्द तुषार हार धवला
याशुभ्र वस्त्रावृता,
या वीणा वरदण्ड मण्डितकरा
या श्वेत पद्मासना ।
या ब्रह्माच्युत शंकर प्रभृतिभिः
देवैस्सदा पूजिता
सा माँ पातु सरस्वती भगवती
निश्शेष जाढ्यापहा ।। १

दोर्भिर्युक्ता चतुर्भिस्फटिक-
मणिमयीं अक्षमालां दधाना
हस्तेनैकेन पद्मं सितमपिच
शुकं पुस्तक चापरेण ।
भासाकुन्देन्दु शङ्खस्फटिकमणिनिभा
भासमाना समाना
सामे वाग्देवतेयं निवसतु वदने
सर्वदा सुप्रसन्ना ।। २

सुरासुरा सेवित पाद पङ्कजा
करे विराजत्कमनीय पुस्तका ।
विरिन्चिपत्नी कमलासन स्थिता
सरस्वती नृत्यतु वाचिमे सदा ।। ३

सरस्वती सरसिज केसरप्रभा
तपस्विनो सित कमलासन प्रिया ।
धनस्तनी कमल विलोल लोचना
मनस्विनी भवतु वर प्रसादिनी ।। ४

सरस्वती नमस्तुभ्यं वरदे कामरूपिणी ।
विद्यारम्भं करिष्यामि सिद्धिर्भवतु मे सदा ५

सरस्वती नमस्तुभ्यं सर्वदेवी नमो नमः
शान्तरुपे शशिधरे सर्वयोगे नमो नमः ।। ६

Koviloor Digital Library

नित्यानन्दे निराधारे निष्कलायै नमो नमः ।
विद्याधरे विशालाक्षी शुद्ध ज्ञाने नमो नमः ॥ ७
शुद्ध स्फटिक रुपायै सूक्ष्म रुपे नमो नमः ।
शब्द ब्रह्मि चतुर्हस्ते सर्वसिद्धैय नमो नमः ॥ ८
मुक्तालंकृत सर्वाङ्ग्यं मूलाधारे नमो नमः ।
मूलमन्त्र स्वरुपायै मूलशक्त्यै नमो नमः ॥ ९
मनोन्मणि महायोगे वागीश्वरी नमो नमः ।
वाग्म्यें वरद हस्तायें वरदायें नमो नमः ॥ १०
वेदायें वेदरुपायै वेदान्तायें नमो नमः ।
गुणदोष विवर्जिन्यें गुणदीप्त्यें नमो नमः ॥ ११
सर्वज्ञाने सदानन्दे सर्व रुपे नमो नमः ।
सम्पन्नायै कुमार्यै च सर्वज्ञ ते नमो नमः ॥ १२
योगानार्यें उमादेव्यें योगानन्दे नमो नमः ।
दिव्यज्ञान त्रिणेत्राये दिव्य मूर्त्यें नमो नमः ॥ १३
अर्ध चन्द्र जटाधारी चन्द्रबिम्बे नमो नमः ।
चन्द्रादित्य जटाधारि चन्द्रबिम्बे नमो नमः ॥ १४
अणुरुपे महारुपे विश्वरुपे नमो नमः ।
अणिमाद्यष्ट सिद्धायै आनन्दायें नमो नमः ॥ १५
ज्ञान बिज्ञान रुपायें ज्ञानमूर्त्यें नमो नमः ।
नाना शास्त्र स्वरुपायै नाना रुपे नमो नमः ॥ १६
पद्मदा पद्म वम्शाच पद्मरुपे नमो नमः ।
परमेष्ठयै परामुर्त्यें नमस्ते पापनाशिनी ॥ १७
महादेव्यें महाकाल्यें महालक्ष्म्यें नमो नमः ।
ब्रह्म विष्णू शिवायें च ब्रह्म नायें नमो नमः ॥ १८
कमलाकर पुष्पा च कामरुपे नमो नमः ।
कपालि कर्म दीप्तायें कर्मदायै नमो नमः ॥ १९
सायं प्रातः पठेन्नित्यं षाण्मासात्सिद्धिरुच्यते ।
घोर ब्याघ्र भयं नास्ति पठतां श्रृण्वतामपि ॥ २०
इत्थं सरस्वती स्तोत्रं अगस्त्य मुनि वाचकम् ।
सर्वसिद्धि करं नृणां सर्वपाप प्रणाशनम् ॥ २१

इति सरस्वती स्तोत्रं सम्पूर्णम् ।

Koviloor Digital Library

गणाष्टकम्

एकदन्तं महाकायं तप्तकाञ्चनसन्निभम् ।
लम्बोदरं विशालाक्षम् वन्देऽहम् गणनायकम् ॥ १

मौञ्चीकृष्णाजिनधरं नागयज्ञोपवीतिनम् ।
बालेन्दुविलसन्मौलिं वन्देऽहम् गणनायकम् ॥ २

अम्बिका हृदयानन्दम् मातृभिः परिपालनम् ।
भक्तप्रियम् मदोन्मत्तम् वन्देऽहम् गणनायकम् ॥ ३

चित्ररत्नविचित्राङ्गम् चित्रमालाविभूषितम् ।
चित्ररूपधरम् देवम् वन्देऽहम् गणनायकम् ॥ ४

गजवक्त्रम् सुरश्रेष्टम् कर्ण चामरभूषिन्नम् ।
पाशाङ्कुशधरम् देवम् वन्देऽहम् गणनायकम् ॥ ५

मूषिकोन्तममारुहय देवासुरमहाहवे ।
योद्धुकामम् महावीर्यं वन्देऽहम् गणनायकम् ॥ ६

यक्ष किन्नर गन्धर्व सिद्ध विद्याधरैस्सदा ।
स्तुयमानम् महात्मातम् वन्देऽहम् गणनायकम् ॥ ७

सर्वविघ्नकरम् देवम् सर्वविघ्नविवर्जितम् ।
सर्वसिद्धिप्रदातारम् वन्देऽहम् गणनायकम् ॥ ८

गणाष्टकमिदम् पुण्यम् भक्तितो यः पठेन्नरः ।
विमुक्तस्सर्व पापेभ्यो रुद्रलोकम् स गच्छति ॥ ९

—o—

Koviloor Digital Library

करचरणकृतम् वा कर्मवाक्कायजम् वा श्रवणनयनजम् वा मानसम् वाऽपराधम् ।
विहितमविहितम् वा सर्वमेतत् क्षमस्व जय जय करुणाब्धे श्रीमहादेव शंभो ।।

Hail, O Great God, Sambhu, ocean of compassion! Whatever my sin, done by my hands, feet, action, speech, body, ears, eyes or mind, sin of commission or sin of omission,-all this, you forgive.

Sivaparadhakshamapana Stotra

या ते रुद्र शिवा तनूः शिवा विश्वाह भेषजी
शिवा रुद्रस्य भेषजी तया नो मृड जीवसे

O Rudra. that form of yours which is benign, - benign by ever acting as a cure for all ills, benign by serving as the means to salvation-O Rudra, delight us with that form for our happy life.

(Krishna Yajurveda Samhita)

Koviloor Digital Library

Koviloor Digital Library

Koviloor Digital Library

VINAYAKA CHATHURTHI CELEBRATIONS

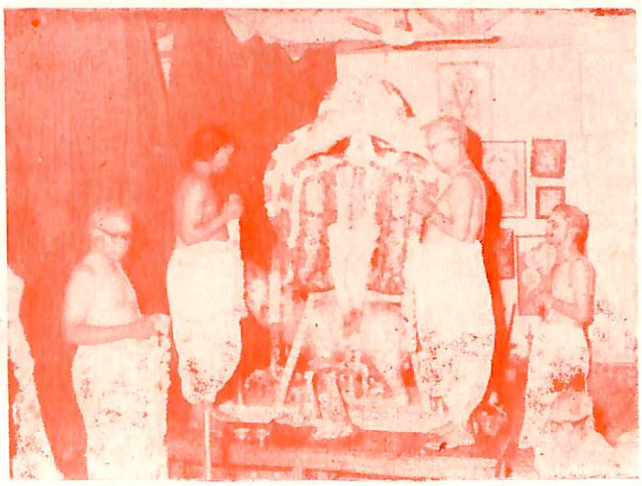

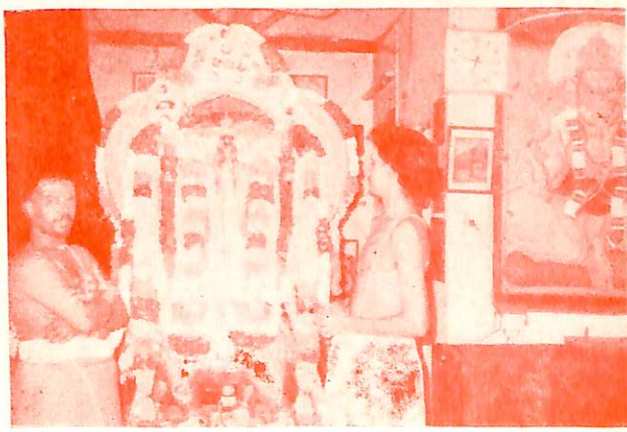

Koviloor Digital Library

Visit of H. H. Sankaracharya of Sringeri

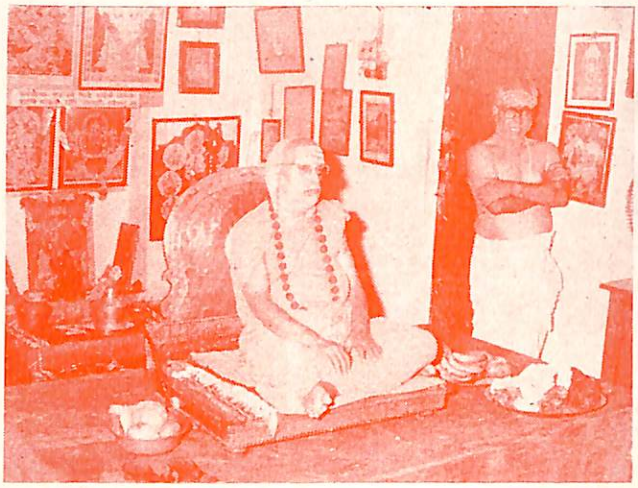

Visit of H.H. Sankaracharya of Kanchi

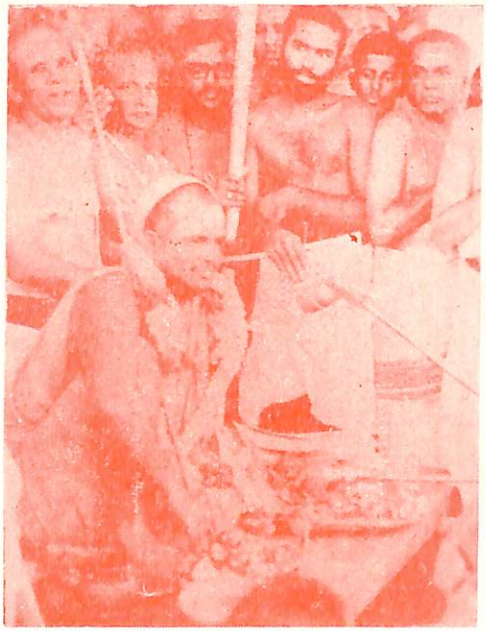

Koviloor Digital Library

Hanumath Jayanthi Celebrations

Koviloor Digital Library

Second Jeernodharana Kumbhabhishekam Celebrations 1985

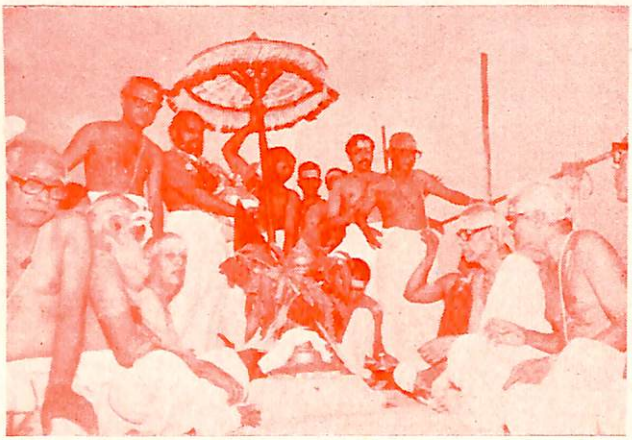

Koviloor Digital Library

SREE VINAYAKA MANDIR COMMITTEE (Regd.)

AB-Block, Sarojini Nagar, New Delhi

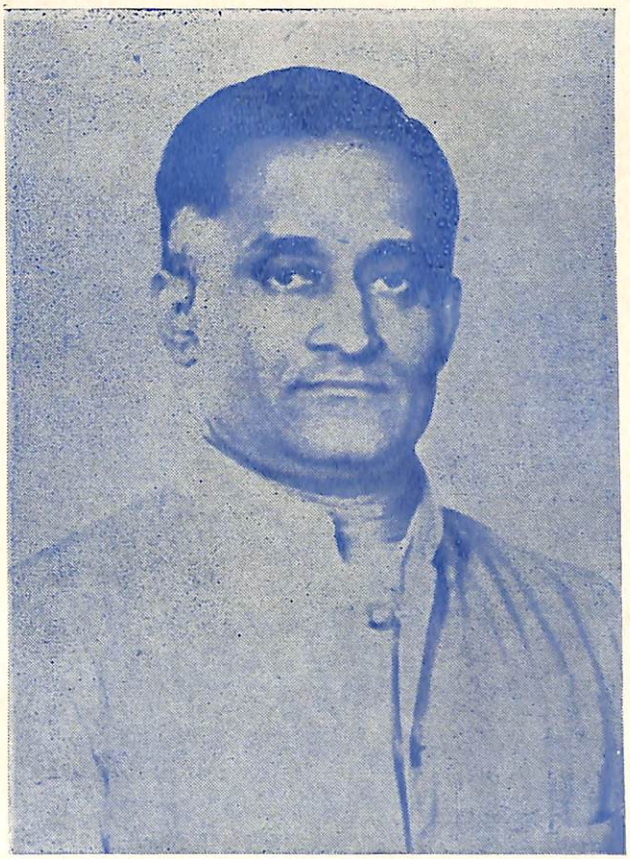

Sri C. R. PATTABHI RAMAN

PRESIDENT

(*Since - 1962*)

Koviloor Digital Library

Koviloor Digital Library

SREE VINAYAKA MANDIR COMMITTEE

LIST OF MEMBERS OF THE BOARD OF TRUSTEES DURING 1961-85

Years.	*Managing Trustee.*	*OTHER TRUSTEES.*			
1962-65	V. Vaidyanathan	S S. Raghavachari,	K. Sankara Iyer,	A.V. Kuppuswamy,	V.C. Ramachandran
1966-68	V. Vaidyanathan	V.G. Ramachandran,	A.V. Kuppuswamy,	Dr.C-S. Sivarama-murthi,	K.G. Visvanathan,
1969-72	A.V. Kuppuswamy	Dr.C. Sivarama-murthi	K.S. Srikantan,		
1973-75	A.V. Kuppuswamy	Dr.C. Sivarama-murthi	K.S. Srikantan,	R.K. Rangan	E. Raghavachari
1976-78	S. Jayaraman	A.V. Kuppuswamy	K.V.P. Haran	R.K. Rangan	E. Raghavachari
1978-81	M.S. Sundaresan	R. Krishnamachari	S. Jayaraman	N. Subramanian	R. Krishnamachari
1982-85	K.S. Srikantan	M.S. Sundaresan	R. Krishnamachari	S. Jayaraman	A.V. Kuppuswamy,

—: O :—

Koviloor Digital Library

LIST OF OFFICE BEARERS OF EXECUTIVE COMMITTEE DURING THE LAST TWENTY FOUR YEARS.

	1962-63	1963-64	1964-65	1965-66 & 66-67
President	Sri C.R. Pattabhi Raman	Sri C.R. Pattabhi Raman	Sri C.R. Pattabhi Raman	
Vice President.	,, T. Subramaniam	,, G. Rajagopalan,	,, S. Raghavachari	
	,, C.S. Ramchandran	,, V. Vaidyanathan	,, T. Subramaniam,	
	,, G. Rajagopalan,			Same as 64-65
	,, V. Vaidyanathan			
Secretary :	,, K. Kalyana Raman,	,, K. Kalyanaraman,	,, Kalyana Raman,	
Jt-Secretary	,, S. Natarajan,	,, K. Gopalakrishnan,	,, K.S. Srikantan	
Treasurer :	,, M.S. Sundaresan.	,, K.S. Srikantan	,, L,S. Rajagopalan	
Members :	,, R. Ramachandran	,, M.S. Sundaresan,	,. M.S. Sundaresan,	
	,, M. Krishnamoorthy	,, S. Visvanatha Sastri	., S. Srinivasan	
	,, M.S. Ramachandran	,, S. Jayaraman,	,, C. Sivaramamurthi	
	,, K. Ganesan	,, S. Venkataraman	,, S. Jayaraman,	
	,, L.S. Rajagopalan	,, K.R. Krishnamoorthy	,, S.S. Gurumurthy	
	,, K.S. Subramaniam	,, K.S. Subramaniam	,, K.K. Gopalakrishnan	
	,, V. Vembu Iyer	,, K. Ganesan		
	,, S. Visvanatha Sastri			
	,, M. Rajagopalan			
	,, K.G. Rathnam,			

—: O :—

Koviloor Digital Library

	1967-68	1968-69	1969-70	1970-71
President	Sri C.R. Pattabhi Raman	Sri C.R. Pattabhi Raman	Sri C.R. Pattabhi Raman	Sri C.R. Pattabhi Raman
Vice President	,, A.G.V. Subramanian, ,, M.S. Subramanian	,, A.G.V. Subramanian, ,, M.S. Sundaresan, ,, S. Venkatesa Iyengar ,, S. Jayaraman,	,, A.G.V. Subramaniam. ,, S. Jayaraman, ,, K.S. Srikantan.	,, A.G.V. Subramaniam, ,, A. Narayanan,
Secretary	,, K.S. Srikantan,	,, K. Ganesan,	,, K. Kalyana Raman,	,, S. Jayaraman,
Jt. Secretary	,, N.R. Srinivasan	,, K.S. Srikantan, ,, K. Kalyana Raman,	,, N.R. Srinivasan ,, N.A. Parasuraman,	,, K.K. Gopalakrishnan, ,, K.R. Krishnamoorthy
Treasurer	,, K.R. Krishnamoorthy	,, L.S. Rajagopalan,	,, G. Rajagopalan,	., H.B.K. Iyengar
Members.	,, K. Kalyana Raman, ,, L.S. Rajagopalan, ,, K.K. Gopalakrishnan, ,, N.A. Parasuraman ,, S. Venkatraman, ,, K. Ganesan, ,, V.N. Vaidyanathan,	,, S. Gopalaswamy ,, K.N. Krishnan ,, K.K. Gopalakrishnan, ,, K.R. Krishnamoorthy ,, N.A. Parasuraman, ,, K.V. Sathyanarayan ,, N.R. Subramanian,	,, M.S. Sundaresan ,, E. Ragavachari ,, K.K. Gopalakrishnan, ,, K.R. Krishnamoorthy ,, L.S. Rajagopalan, ,, K.S. Subramanian, ,, R.K. Rangan, ,, P.S. Krishnan,	,, Kalyana Raman, ,, K.S. Srikantan, ,, N.A. Parasuraman, ,, E. Ragavachari ,, K.S. Subramaniam ,, Lt. Col. R. Subramniam ,, N.R. Subramaniam, ,, L.S. Rajagopalan.

—: O :—

Koviloor Digital Library

	1971-72	1972-73	1973-74	1974-75
President	Sri C.R. Pattabhi Raman,	Sri C.R. Pattabhi Raman,	Sri C.R Pattabhi Raman	Sri C.R. Pattabhi Raman,
Vice President	,, AGV Subramanian,	,, AGV Subramanian ,, M,S. Sundaresan	,, AGV Subramanian, ,, M.S. Sundaresan	,, AGV Subramanian, ,, K.S. Subramaniam,
Secretary	,, L.S. Rajagopalan,	L.S. Rajagopalan,	,, K.S. Srikantan,	,, K.S. Srikantan,
Jt. Secretary	,, P S. Krishnan, ,, K Ramachandran	,, K.R. Krishnamoorthy ,, N.A. Parasuraman,	,, N.A. Parasuraman, ,, M. Sivarama-subramanian,	,, N.A. Parasuraman, ,, M.S.R. Subramanian,
Treasurer	,, B.K. Iyengar	,, K. Ramachandran	G. Rajasekhar	,, G. Rajasekhar
Members.	,, K. Kalyana Raman, ,, K.R. Krishnamorthy ,, R. Krishnamachari ,, N.A. Parasuraman, ,, K.V. Sathyanarayan, ,, E. Raghavachari ,, A. Narayanan.	,, H.B.K Iyengar ,, R. Krishnamachari ,, K.S. Subramaniam, ,, S. Jayaraman, ,, K.V. Sathyanarayan, ,, P.S. Krishnan, ,, N R. Subramaniam, ,, N. Subramaniam,	,, K.S. Subramaniam, ,, L.S. Rajagopalan, ,, K. Ramachandran, ,, R. Krishnamachari ,, H.B.K. Iyengar ,; N. Subramaniam, ,, K. Ganesan, ,, Kesava Iyer	,, K.R. Krishnamoorthy ,, L.S. Rajagopalan, ,, K. Ramachandran, ,, R. Krishnamachari ,, K.V. Sathyanarayan ,, P.S. Krishnan, ,, R. Varadarajan, ,, H.B.K. Iyengar

—: O: —

Koviloor Digital Library

	1975-76	1976-77 & 77-78	1978-79	1979-80
Pre sident	Sri C. R. Fattathi Raman	Sri C.R. Pattabhi Raman	Sri C.R. Pattabhi Raman,	Sri C.R. Pattabhi Raman
Vice President	,, AGV Subramaniam, ,, N. Subramaniam,	,, AGV Subramanian, ,, N. Subramanian	,, AGV Subramanian, ,, N. Subramanian,	Sri AGV Subramanian, ,, N. Subramanian
Secre tary	,, N.A. Parasuraman,	,, N.A. Parasurman,	,, K.S. Srikantan	,, K.S. Srikantan,
Jt. Secretary	,, G. Rajasekhar ,, K.R. Krishnamoorthy,	,, G. Rajasekhar ,, M.S R-Subramanian,	,, M.S.R. Subramanian, ,, R.Varadarajan,	,, MSR Subramaniam, ,, R. Varadarajan,
Treasurer	,, K.S. Srikantan,	,, K.S. Srikantan,	,, S. Kesava Iyer	,, S. Kesava Iyer
Members	,, L.S. Rajagopalan, ,, P.S. Krishnan, ,, M.S.R. Subramaniam, ,, K. Ramachandran, ,, R. Varadarajan, ,, V.V.R. Moorthy ,, H.B.K. Iyengar ,, E. Ragavachari.	,, L.S. Rajagopalan, ,, P.S. Krishnan, ,, V.V.R Moorthy ,, K. Ramachandran, ,, R. Varadarajan, ,, H.B.K. Iyengar ,, K.S. Subramanian, ,, S. Kesava Iyer	,, P.S. Krishnan, ,, K.V.P. Haran, ,, K. Kalyana Raman, ,, H.B.K. Iyengar ,, N.A. Parasuraman, ,, R. Krishnamachari ,, K. Ramachandran, ,, A.V. Kuppuswami	,, K. Ramachandran ,, N.R. Subramanian ,, A. Narayanan, ,, H.B.K. Iyengar ,, P.S. Krishnan,

—: O :—

Koviloor Digital Library

	1980-81 & 81-82	1982-83 & 83-84	1984-85
Pres ident.	Sri C.R. Pattabhi Raman,	Sri C.R. Pattabhi Raman,	Sri C.R. Pattabhi Raman,
Vice President	,, AGV Subramanian, ,, N. Subramanian,	,, N. Subramanian,	,, N. Subramanian,
Secretary	,, K.S. Srikantan,	,, V. Ramanathan	,, V-Ramanathan,
Jt. Secretary	,, M.S.R. Subrama niam ,, V. Ramanathan,	,, M.S.R. Subramanian	,, S.B.S. Mani
Treasurer	,, S. Kesava Iyer	,, S. Kesava Iyer	,, S. Chandrasekhar
Members.	,, K.V.P. Haran, ,, B.B. Chhibber ,, N.R. Subramanian, ,, K. Ramachandran, ,, K. Ganesan ,, S.B.S. Mani ,, R. Varadarajan, ,, P.S. Krishnan.	,, K. Ganesan ,, B.B. Chhibber ,, K. Ramachandran ,, K.V.P. Haran ,, N.R Subramanian,	,, R. Mahadevan ,, H.B.K. Iyengar ,, B B. Chhibber ,, Ananthanarayanan, ,, Guruswamy

—: O: —

Koviloor Digital Library

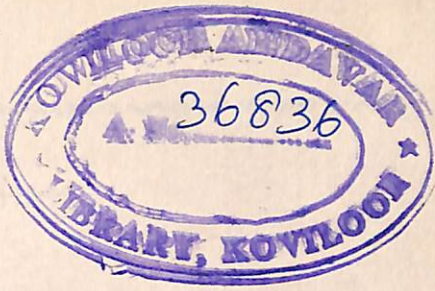

SREE SIDDHI BUDDHI SAMETHA KARPAGA VINAYAKAR

Schedule of Sevas/Offerings at the Mandir

1.	Mahanyasa Ekadasa Rudhrabhishekam	Rs. 301,00
2.	Mahanyasa Ekavara Rudhrabishekam	Rs. 101.00
3.	Swarna Ashtothram	Rs. 108.00
4.	Abhishekam for all the (9) Navagrahas	Rs. 150.00
5.	Chandanakappu	Rs. 100.00
6.	Abhishekam for Vinayaka	Rs. 45.00
7.	Abishekam for Anjaneyar or any Navagrahas	Rs. 45.00
8.	—do— Shri Omkareswar in the evenings only	Rs. 45.00
9.	Prakara Uthsavam	Rs. 30.00
10.	Modakam (Kozukattai)	Rs. 35.00
11.	Vadamalai	Rs. 45:00
12.	Sahasranamam	Rs. 25.00
13.	Ganapathi Homam	Rs. 20.00
14.	Annaprasanam	Rs. 20.00
15.	Till Rice Naivedyam for Sanaischarar	Rs. 15.00
16.	Navaneetha Alankaram for Bhaktha Anjaneyar	Rs. 20.00 + 1 kg. Butter
17.	Nakashatra Archanai on Janma Nakshatra days each month (per year) for Vinayakar only	Rs. 15.00
18.	Ashtothra Archanai (excluding coconut)	Rs. 2.00
19.	Karpura Aarathi	Rs. 0.25

TRUSTS

Devotees are also requested to donate towards following trusts whereby, by paying lump sum, sevas desired by them will be performed during their life time and thereafter in the name of their nominee.

1	Ganapthi Homam on any one day in a year	Rs. 200.00
2.	Nakashatra archana on janma Nakashtra day every month	Rs. 200.00
3.	Abhishekam on any one day in a year	Rs. 500.00
4.	One full days seva during Sree Vinayaka Chaturthi, Sree Hanumath Jayanthi	Rs. 1000.00
5.	One full days Seva for all the Murthis in the temple	Rs. 2000.00

Note : The specified amounts should be paid well in advance at the Mandir Office between 7 and 9 p.m. For any other details, the Secretary/Treasurer may be contacted at the Mandir.

Sree Vinayaka Mandir Committee (Regd)
Sarojini Nagar, New Delhi.

Koviloor Digital Library

LIST OF FUNCTIONS HELD AT SREE VINAYAK MANDIR SAROJINI NAGAR, NEW DELHI.

Annual		
	Thai Poosam	Jan./Feb.
	Maha Shivarathri	Feb./March
	Sri Rama Navami	March/April
	Tamil New Year's Day	April (14th)
	Vinayaka Chathurthi	August/Sept.
	Navarathri	Sept./Oct.
	Annabhishekam	Oct./Nov.
	Sri Hanumath Jayanthi	Dec./Jan.
Biennial		
	Surya Pooja	March/Sept. (21st)
Monthly		
	Abishekam For Vinayaka	Hasta Nakshatram
	Abishekam For Anjaneyar	Moola Nakshatram
	Abishekam For Omkareswar	every Pradosham
	Mahanyasa Ekadasa Rudrabhishekam for Vinayaka	every Second Sunday
	Mahanyasa Ekadasa Rudrabhishekam for Lord Omkareswar	every fourth Sunday
Other Festivals		
	Sani Peyarchi	Once in two and a half years

Koviloor Digital Library

LEST WE FORGET

On the auspicious occassion of ''Second Jeernodharana Ashtabandhana Mahakumbhabhishekam,'' we bow in reverence and offer our gratitude to his Holiness Jagadguru Acharyas of KANCHI and SRINGERI Peetams, for their blessings and Srimukhams.

We also express our heart felt thanks to :

1. Shri Natwar Lal Dalmia for his major contribution in the renovation work.
2. M/s Hari Chand & Sons for their donation of all Electrical goods, Flood lights, Water cooler etc.
3. All the donors for their generous donations.
4. All the advertisers for their contributions by way of advertisements
5. Sastrigals of Vaidheega Samajam for their active participation.
6. The young band of selfless and devoted volunteers.

In conclusion we thank all those who have been helping us in all our activities.

Sree Vinayaka Mandir Committee
Sarojini Nagar
New Delhi

Koviloor Digital Library

तमसो मा ज्योतिर्गमय।

With Best Wishes

MIHIR TEXTILES LIMITED
MATULYA MILLS LIMITED
INDIAN DYESTUFF INDUSTRIES LIMITED
MAFATLAL DYES AND CHEMICALS LIMITED
MAFATLAL PLYWOOD INDUSTRIES LIMITED
MANGALYA TRADING & INVESTMENTS PVT. LTD.

SUN GRACE

Mafatlal Centre Nariman Point Bombay 400 021.